NATIONAL LIBRARY OF CANADA
Collection Development Branch
395 Wellington Str. Order sect.
Ottawa, Ont.
K1A ON4

National Library
Bibliothèque Nationale
MAR 25 1977
NEWSPAPER
SECTION

„Meie Elu" toimetus ja talitus Eesti Majas, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada ◐ Tel. 466-0951. Tellimiste ja kuulutuste vastuvõtmine igal tööp., kl. 9 h.-5 p.l., esmasp. ja neljap. kl. 9 h.-8 õ. Laup. kl. 9 h.-1 p.l.

Tellimishinnad Kanadas: 1. a. $20.00 6 k. $11.00, 3 k. $7.00. USA-sse: 1 a. $21.00, 6 k. 11.50, 3 k. $7.50. Ülemeremaadesse: 1 a. $24.00, 6 k. $13.00, 3 k. $8.00.

Kiri- ja lennuposti lisa: Kanadas ja USA-s: 1 a. $10.50, 6 k. $5.25.

Ülemeremaadesse: 1 a. $23.50, 6 k. $11.75. Üksiknumber 35¢. Kuulutushinnad: 1 toll ühel veerul: esiküljel $3.50, tekstis $3.25, kuulutuste küljel $3.00.

Meie Elu

EESTLASTE AJALEHT PAGULUSES

Second Class Mail Registration No. 1354.

„OUR LIFE" — „MEIE ELU" — Estonian Weekly. Published by Estonian Publishing Co. Toronto Ltd., Estonian House, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada. M4K 2R6 ◐ Tel. 466-0951

— ★ —

Toimetajad: H. Rebane ja S. Veidenbaum.

Toimetaja New Yorgis B. Parming 473 Luhmann Dr., New Milford, N.J., USA. Tel. (201) 262-0773

— ★ —

„MEIE ELU" väljaandjaks on Eesti Kirjastus Kanadas.

Asut. A. Weileri algatusel 1950.

Nr. 12 (1415) 1977 — REEDEL, 25. MARTSIL — FRIDAY, MARCH 25 — XXVIII aastakäik

MITMEKULTUURILISUSE TÄHTSUS KANADAS TÕUSUTEEL

Tingituna mitmesugustest sisemistest muudatustest Kanada provintsides ning sellega kaasuvalst keele- ja kultuuri probleemide süvenemisest, on Kanada mitmekultuurilisuse poliitika saanud viimasel ajal väga suure tähelepanu osaliseks.

Peaminister Pierre Trudeau oma kõnes USA Kongressile mainis seda koguni kolmel korral. Mitmekultuurilisuse eest vastutav Minister John Munro on pidevalt huvipunktis selle poliitika tegeliku rakendamise ning tuleviku suunade osas. Ministrile Nõuandva Kogu komiteed ja liikmed on rakendunud ülemaaliselt väga töötihedasse programmi.

Hiljuti toimus Montrealis Mitmekultuurilisuse Nõuandva Kogu (CCCM) Quebeci,, Ontario ja Mere-Provintside ühis-kokkutulek. Samal ajal leidsid aset ka Püsivkomiteede istungid.

Mõlemis sektoris võttis osa ja esines sõnavõttudega eestlaste esindaja Nõuandvas Kogus Valve Andre.

Üldkoosolekust ja pidulikust einest võtsid osa mitmed nimekad valitsuse esindajad, nende hulgas senaatorid Pietro Rizzuto ja John Ewasew. Eine ajal viibisid kohal ka meedia-liikmed. Hiljem järgnes sellele min. Munro pressi-konverents.

Oma sisukas ja ülevaatlikus ettekandes Nõuandvale kogule tõi minister John Munro esile terve rea konkreetseid ja väga positiivseid seisukohavõtte. Need olid enamikus ühtlasi vastusteks Mitmekultuurilisuse Nõuandva kogu poolt esitatud ettepanekutele.

KULTUURI JA KEELE SÄILITAMINE

Kokkuvõtlikult võime valitsuse seisukohtadest välja lugeda, et Mitmekultuurilisus ja Kanada kaksikkeelsus on jätkuvalt üksteist komplimenteerivad. Samaaegselt pürgib ametlik hoiak järjest suureneva osatähtsuse omistamise suunas kõikidele teistele n.n. mitteametlikele keeltele.

Riigisekretäriaat koostöös vabatahtlike etno-kultuuriliste gruppidega tahab teha kõik võimaliku olemasolevate allikate ja materjalide rakendamisel täienduskoolide õpetajate kutsealaliseks arenguks. Lühiajaliseks õpetajate väljaõppeks on võimalik kasutada 'Professional Development Assistance programmi. Juhtmõtteid arendatakse abistamiskavade läbiviimiseks üldkulude, töötasude, üüride ja muu osas. Minister loodab nende algatuste heakskiitu selle aasta septembris.

Organisatsioonidel on võimalik abi saada keele ja kultuuriklasside edutamiseks nii projekti-toetuste kui tööjõu näol.

Käesolevalt on käibel ja väljajagamisel 36,000 raamatut neljateistkümnes erikeeles. Multilingual Biblioservice'i kaugem eesmärk on raamatute levitamine umbes kuuekümnes keeles, seega peaaegu kõigis Kanadas räägitavates keeltes.

Edaspidiste laiemate programmide läbiviimisel loodab minister provintside kaas- ja koostööd.

Etno-kultuurilistele organisatsioonidele soovitab minister olemasolevaid tulumaksu mahaarvestuse-võimalusi kasutada.

ETNOKULTUURILISED JA MITMEKULTUURILISED KESKUSED

Mitmekultuuri keskustel nagu teistelgi mitme-grupi ühis-organitel on väärtuslik osa erinevate etno-kultuuri gruppide esindajate kokkuviimisel ühiste huvide ja probleemide arutamiseks ja lahendamiseks. Seinе n.n. Multicultural Centres Program on täiendatud teiste koordineerivate üksustega, millised edutavad vahendust ja dialoogi kõikide etnokultuuriliste gruppide vahel Kanadas. Uus programm — Intercultural Communications Program — on loodud ühiste aktsioonide kavandamiseks ühiskondlikul alusel.

Toetuse saamine on võimalik neil keskorganisatsioonidel, kes koordineerivad ja teostavad gruppide ja üksikisikute vahelist ühis- ja koos-

(Järg lk. 3)

Rootsis on tõusmas huvi rahvariiete vastu eriti noorte hulgas. Stokholmi Eesti Naiskoor esineb juba mõnda aega rahvariietes ja seoses ülerootsilise laulupeoga Göteborgis, on sealse eesti kooli emadering algatanud rahvariiete muretsemise aktsiooni vastava kursuse korraldamisega. Pildil kursuslasi koos lektoritega: Istuvad vasakult H. Pärn, K. Truu, A. Tobre, L. Aidla, T. Koc, J. Klaamas, seisavad V. Vikström, A-L. Kivi, L. Viir, S. Tomson, H. Ojaveski, R. Saar ja E. Kägi.

Foto — Kopler

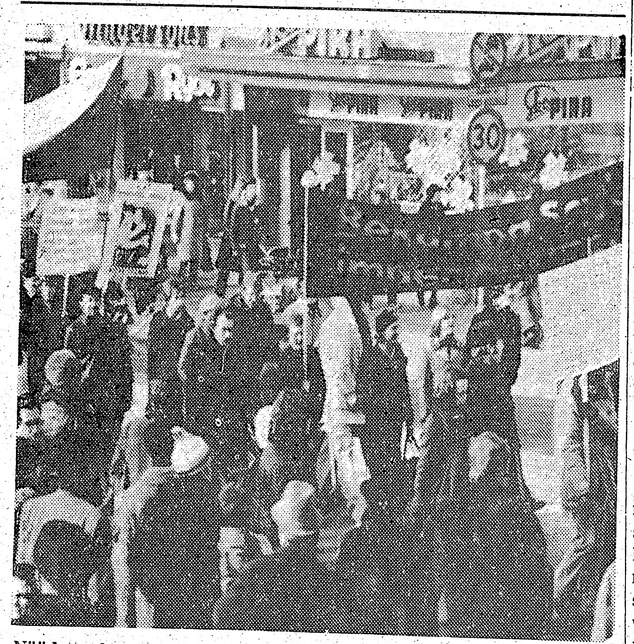

Nüüd on demonstratsioonid vabadusenõudlusega Ida-Euroopale hakanud pälvima ka Rootsi massimeediumide tähelepanu. Nii andsid ajalehed tähelepanuäratavalt edasi Stokholmis toimunud demonstratsiooni, kuigi sellest osa võttis vaid veidi üle 200 inimese. Seda rohkem oli aga suhteliselt aktsiooniga liitunud organisatsioone — arvult 27.

Indira Gandhi astus tagasi

Üle kümne aasta Indias võimul olnud Indira Gandhi astus tagasi presidendi kohalt pärast seda kui ta kaotas möödunud nädala lõpul toimunud parlamendivalimistel. Lüüa sai ka tema Kongressipartei kes oli võimul India iseseisvustumisest alates. Kuigi häälte lugemine veel kestis, oli nädala algul selge, et opositsioonis olev Janata partei koos teiste väiksemate erakondadega on parlamendis saanud suure enamuse.

Indira Gandhi kaotuse üheks põhjuseks peetakse tema diktaatorlikku valitsemist, poliitiliste vastaste vangistamist jne.

Suri Tiefi minister Kaarlimäe

NKodumaalt tuhnud teate järele on seal surnud ja 12. veebruaril Vändra kalmistule maetud Tiefi-valitsuse liige Juhan Kaarlimäe (end. Karlson) 76 a. vanaduses.

Kaarlimäe mõisteti N. Liidu ülemkohtu sõjakolleegiumi otsusega 3. juulist 1945 Moskvas (kus kohut peeti ka Tiefi ja teiste tema valitsuse liikmete üle) „riigireetmise eest" (Nõuk. Kriminaalkoodeksi par. 58. p.l.) 5 aastaks vangistusse ja selle järele 5 aastaks asumisele. Pärast Siberi-aega pääses Kaarlimäe Eestisse tagasi, ent piiratud liikumisvabadusega.

Iseseisvas Eestis kuulus Kaarlimäe riigikogusse Põllumeeste Koguде rühmituses ja oli maavanemaks.

Helsingi Opereti Teater esitab
Emerich Kalman'i opereti
"KREIVITÄR MARIZA"
("Krahvinna Mariza")
Neljapäeval, 7. aprillil 1977 kell 20.00
Lawrence Park Collegiate'is, 125 Chatsworth Drive, Toronto
Korraldaja TORONTON SUOMALAINEN EDISTYSLIITTO
Pääsmed $4.— saadaval Toronto Soome Ühispangast, 191 Eglinton Ave. E. Tel. 486-1533

LOTERII
ja KÄSITÖÖDE MÜÜK KOHVILAUAGA
pühapäeval, 27. märtsil 1977 kell 12.00
Toronto Eesti Maja keskmises saalis
Eesti Invaliide Toetav Naisring Torontos

RUTT TULVING
Maalide Näitus
New Academic Building
Victoria University
73 Queens Park Cres. E.
28. märts—8. aprill 1977

T. E. AIANDUSKLUBI
Eesti Majas, neljap. 31. märtsil kell 8 õ. näitliku loenguga esineb „Continental Agencies Canada" peaesindaja hr. R. Solom teemal „GILMOUR j.t AIAPRITSID".
KÕIK TERETULNUD!

Pühapäeval, 3. aprillil 1977 kell 3 p.l. toimub
330 Lansdowne Ave., Toronto, West Toronto Secondary School ruumes
TORONTO EESTI SEGAKOORI
25. aastapäeva tähistamise
JUUBELI KONTSERT
Juhatavad: . . UNO KOOK ja ROMAN TOI
Solistid: . . . AVO KITTASK ja TAMARA NORHEIM
Saatjad: . . . JAAK KIVIK ja PEETER TAMMEARU
Pääse $5.00, pensionäridel $4.00 koori liikmetelt ja kohapeal.

T.E.R.R. „KUNGLA" esitab
„REHETONDID"
Tantsulavastus kahes pildis
Liikumine ja käsikiri, Toomas Metsala
Vahemuusika kompositsioon, Heikki Kuld
3. aprillil 1977, kell 17.00 Monarch Park'i Keskkoolis, 1 Hanson St.
Pääsmed $4.00, lapsed $2.00 eelmüügil Poko's — Mt. Pleasant ja rahvatantsijate käes.
Helistada Peter Niit 292-3992

EESTI RAHVUSTEATER
laupäeval, 16. aprillil kell 7.30 õ. ja
pühapäeval, 17. aprillil kell 3 p.l.
Monarch Park Secondary School Auditoriumis, 1 Hanson Str.
(Danforth & Coxwell)
HAVAI LILL
P. Abrahami operett 3 vaatuses
Lavastus LYDIA VOHU . . . . . Muusikajuht PEETER-PAUL LÜDIG
Lavakujundus ARTUR MIHKELSOO . . . . . Koorijuht EERIK PURJE
Kostüümid TIINA TUVIKENE ja AINO TERA . . . Tantsujuht REET ALTOSAAR
Piletid eelmüügil Eesti Abistamise Komitees ja Poko äris (Mt. Pleasant)

„JULMUS EI SAA JÄÄDA SISEMISEKS ASJAKS"

President Jimmy Carter oma kahe kuu ametisoleku ajal on suutnud riiklikes ja rahvusvahelistes küsimustes end näidata rohkem kompetentsena kui kogu oma valimiskampaania kestel. Kui ta oma moraalsete põhimõtete alal suudab neid tulevikus ka osaliseltki rakendada, võib temast loota suuremat presidenti, kui mitmed tema eelkäijad olid.

Oluline on, et oma poliitilistes nägemustes on Carter suuteline andma konstruktiivset ülesehitust, milleks teised võimelised ei olnud. Seekordselt huvitavad meid eriti akuutselt inimõiguste küsimused, mis on kerkinud just Carteri ideoloogilisel juhtimisel uues valguses päevakorrale. Omas viimases sõnavõtus Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni foorumil Carter jtles: „Ükski Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni Rahvaste Organisatsiooni liikmesriik ei saa nõuda, et selle riigi julmust tema kodanike vastu tuleb pidada selle riigi sisemiseks asjaks".

Carteri see seisukoht oli väljendatud õigel ajal ja õiges kohas. Sest Ühendatud Rahvaste Organisatsioon on see rahvusvaheline organ, kelle poolt on vormiliselt kehtestatud, kuigi praktiliselt ikka veel teostamata, Inimõiguste Kaitse põhikiri. Carter nõudis: „Ühendatud Rahvaste Organisatsioonil tuleb oma inimõiguste taotlemise aparatuur korda seada ja tugevdada, sest seda on siiasaadik ignoreeritud ja sellega on ainult politiseeritud". Carter märkis, et USA'l on otse sünniõigus võidelda universaalse inimväärtuse ja vabaduse eest.

Selle sõnavõtuga astus Carter otse kahe jalaga ajaloolise probleemi sisse, mis on juba iidsetest aegadest vaevanud inimkonda, kes vaevelnud iseenda võimupotentaatide poliitilise talla all. Ajalugu on täidetud selliste näidetega alates vanast Rooma riigist ja lõpetades tsaaristliku Venemaaga kuni tänase päevani punaste võimu all. Kõige viimaseks näiteks on Uganda Idi Amin, kes on dekoreerinud oma kindralikuue lõputute aurahadega ja hävitab oma arvatud vastaseid püssikuulidega Aafrika selle osa dshungleis.

Kui Ühendatud Rahvaste Organisatsioon tahab neis küsimustes praktilist osa mängida, siis ei saa ta muidugi mööda minna ka parempoolsete diktatuuride .. hirmuvalitsustest .. ja peab rääkima ka sellest, kui ta tahab hoiduda inimõigustega politiseerimisest. Inimõiguste mahatallamine ja hävitus Nõukogude Liidus ja Ugandas on vaid üks osa sellest ja nagu teame, ei ole inimõiguste kaitsmiseks seal praktiliselt midagi tehtud. Ühendratud Rahvaste Organisatsioon on jäänud vaid külmaks pealtvaatajaks ja otsuseid on langetatud vaid siis, kui on tegemist väiksemate võimudega ja kust vastureaktsioonid midagi ei maksa.

Rääkides inimõiguste praktilisest rakendamise võimalustest pole inimkond ja nende seas ka meie näinud ühtegi lahendust ja on jäädud antud küsimuses sügavaimasse pessimismi. President Carter on seda küsimust näinud ometi teisiti ja sellepärast vääribki see allakriipsutamist. Liitunud Rahvaste Organisatsioon peab seda oma ressoori tugevdama! Kuid ka USA peab oma „süüniõiguse" alusel oma osa andma.

Mida võiksime siis L.R.O.'lt selles küsimuses oodata? Esiteks peab see organisatsioon end antud küsimustega kursis pidama. Teiseks peab see organisatsioon looma rahvusvahelise kohtuinstantsi, kus küsimused arutusele võetakse otseselt nende küsimuste kerkides. Kolmandaks peab see organisatsioon tarvitusele võtma majanduslikud ja poliitilised sanktsioonid, et terroriseerivaid võimupotentaate ja vastavate maade valitsusi nende tegevuses korrale kutsuda. Kui L.R.O. ei taha selle küsimusega tegeleda või ei tee seda erapooletult ja väljaspool poliitilisi hoiakuid, siis tuleb mitteosalistel maadel endil vastav organ ellu kutsuda ja seda tegevusse rakendada.

Ainult selle instantsi olemasolu on võimeline terrorirezhiime korrale kutsuma, rääkimata veel oma seisukohtade ja otsuste laiemast publitseerimisest. Sanktsioonid sunnivad terrorivalitsusi mitu korda enne mõtlema, kui nad terrorile asuvad. Ning lõpuks võtab selline rahvusvaheline kohtuinstants võimaluse Idi Amini taolistel potentaatidel esinemisteks ja poliitilise obstruktsiooni tegemiseks rahvusvahelistel kogunemistel, nagu kokkutuleval Commonwealthi konverentsil Londonis või aastaid varem Nikita Hrushtshevi esinemisel L.R.O. foorumil, kus ta oma saapaga kõnetoolile põrutas.

Nürnbergi omaaegne kohus Hitleri võimumeeste üle kohiu mõistmiseks oli ainult ühekülgne võitja kohus võidetu üle. Maailm vajab aga igakülgset kohtuinstantsi, kus võim ei mõista õigust ainult võimetu üle, vaid otse vastupidi võimetule on antud võim mõista õigust ja kohut võimu üle. Selles mõttes on Carteri sõnavõtt L.R.O.'is silmapaistev ja tuleb ainult loota, et Carteri sõnavõtt ei jää ainult sõnadeks, vaid neile järgnevad ka teod. Kui Carter seda suudab, siis võib temast saada üks USA kõige suuremaid presidente, kelle nimi oleks maailma rahvaste suus ja kes on tõeliselt võimeline minema ajalukku.

V.

KAASMAALASED

Laenu vajaduse korral kasutage TORONTO EESTI ÜHISPANGA madalaid laenuintressimäärasid.

HÜPOTEEKLAENUD ..... **9.5% aastas**
Intressid arvestatakse veerandaasta viisi laenud on lahtised

PERSONAALLAENUD ..... **10.2% aastas**

Personaallaenud on laenuvõtja surma ja jäädava töövõimetuse puhul kindlustatud $10,000.00 ulatuses.

ÜHENDUSES ON JÕUD

EESTI ÜHISPANGANDUS 75. AASTAPÄEVA LÄVEL

Iseseisva Eesti jatkumisel võinuksime 1977. aastal pühitseda meie ühistegelike rahaasutuste, täpsemalt ühispankade 75. aasta juubelit, sest ühispangandus mängis meie minevikku majanduslikel kujunemistel elulist osa. Kuigi ühispankade tegevus katkes okupatsiooniga, annab meile selle võimaluse ka paguluses ühispankade ellukutsumine ja edukas tegevus, üks neist Toronto Eesti Ühispank Torontos ja teine ühispank Stokholmis.

Lehitsedes T. E. Ühispanga kirjastusel ilmunud väljaannet „Ühistegeline kirjavara" näebki, et eesti ühistegelike krediitühistute veneaegne periood algas esimese krediitühistu, nimelt Eesti Laenu- ja Hoiu Ühisuse tegevuse alustamisega Tartus 1902. aastal. Selle kohta kirjutatakse: „Selle loomisel olid suured teened Jaan Tõnissonil ja Tartu Eesti Põllumeeste seltsil. Tartu ELHÜ-ga pandi alus eestlaste poolt LHÜ tüübi rakendamisele, mis oli vaba vene krediitühistu tüübil mõjutusist. Jaan Tõnisson võttis osa ka hoopis avarama tegevusega VKÜ tüübi rakendamisest eestlaste teenistusse, sest tema eestvõttel toimus ka Tartu VKÜ asutamine 1904/1905 a. Nende kahe krediitühistu tüübi rakendamisega pandi alus eesti rahvuslike krediitühistute hoogsale arengule, mida ajutiselt tõkestas vaid 1905. a. revolutsiooni mõju.

1910. a. oli eesti rahvuslike krediitühistute laenutusmaht ületanud juba 50% krediitühistute kogu laenutusmahust ja see suurenes pidevalt järgnevail aastail."

Tänu nendele kodumaalt kaasa toodud kogemustele, võiksime nüüd ütelda, et näiteks Toronto Eesti Ühispanga kiire start ja jõuline edasiminek sai teostuda ainult tuginedes nendele ajaloolistele kogemustele. Oleme paguluses suutnud ühispankadele anda endise sisu, kuigi mitte krediitpankade arvu päris arusaadavail põhjustel. Krediitühistute juurdekasv kodumaal toimus pidevalt, välja arvatud esimesele maailmasõjale ja majanduskriisile järgnevail perioodidel. Krediitühistute liikmete arv kasvas pidevalt ja eriti kiiresti 20. sajandi algusest peale koos krediitühistute arvu kasvamisega.

Suuremate ja vanemate krediitühistute ümber kerkis üha uusi ja vähemaid ja suuremad keskused ei piirdunud ainult ühe ühistuga. Edasi kirjutatakse samas väljaandes: „Krediitühistute hoiustajate arv oli üldiselt väiksem laenutajate arvust maakondades, kuid tunduvalt suurem vanades linnades, mille põhjuseks oli suurte pankade koondumine vanadesse linnadesse. Koguklientuuri hindamisel umbes 200.000-le 50—60% kõigist leibkondadest oleks olnud seotud krediidiühistutega. Ainuüksi hoiustajate arv tõusis 36% leibkondadest. Krediidiühistute seos põllumeestega oli juba liikmesuse tõttu väga tihe, sest põllumehist liikmete arv üle 5 ha suurusega talundeist tõusis keskmiselt 41%-le."

Krediitühistute keskuste loomise katsetega alustati mõned aastad pärast esimeste eesti rahvuslikkude krediitühistute asutamist. Kuid põhikirja kinnitamiseni jõuti alles 1917. aastal, millega loodi Eestimaa Laenu ja Hoiu ühistute liit, mis ei alustanud aga tegevust valitsusvõimude vahetumise tõttu. Krediitühistute vahelise tegeliku koostööga alustati aga juba 1908. a. „ajutise rahaliikumise korralduse" alusel, millega loodi ühendus kapitali nõudmise ja pakkumise vahel. Sellest koostäöst võttis osa 30 krediitühistu ümber ja selle kaudu krediitühistuile laenutatud summad tõusid 1911. a. 600.000 rublale.

Iseseisvuse ajal püüti lahendada krediidiühistute keskuse probleem ühistulise keskpanga, Eesti Rahvapanga asutamisega, mis alustas tegevust 1920. a. Tallinnas osaühisusena. Ometi ei kujunenud Rahvapangast tsentraliseeritud krediidiühistutekeskühistuks, vaid ühistegeliseks keskpangaks. On mõistetav, miks oma keskühistu järgi puudub vajadus paguluses. Esiteks puudub ühistuslik liikmeskond. Kuid teiseks täidab seda osa üldine ühispankade liit, kes on võimeline vajadusel jõu ja nõuga abiks olema ilma, et see kuidagi meie oma ühispankade rahvuslikku iseloomu tagaplaanile tõrjuks.

UBA-BATUN kogub andmeid poliitvangide kohta

Jälgisin huviga kirjeldusi „Meie Elu" 21. ja 28. jaanuari numbrites Eesti vabadusliikumise kohta. Eriti tõmbasid tähelepanu soovitused pagulastele edaspidiseks tegevuseks pealkirja all „Uus peatükk Eesti vabadusvõitluses". Tahaksin mainida sellega seoses, et selle tööga on juba alatud.

UBA-BATUN on üle kümne aasta olnud agaras tegevuses ÜRO-s arendamas vahekordi mis võiksid tulevikus võimaldada Eesti, Läti ja Leedu küsimuse ülestõstmist sel maailmafoorumil. Peab ütlema, et sel tööl on olnud ka tagajärgi. Viimase täiskogu istungi ajal võtsid Ameerika esindajad kolm korda sõna Balti riikide kohta. Kindlasti ei oleks seda toimunud kui Ameerika delegatsiooni ei oleks järjekindlalt informeeritud.

Ka poliitiliste vangide osas on UBA-BATUN konkreetselt tegutsenud. Juba mitu aastat on korjatud vangide kohta informatsiooni kõikidest võimalikudest allikatest. Selle põhjal on koostatud Eesti, Läti ja Leedu poliitvangide nimekirjad. (Need nõuavad muidugi järjekindlat täiendamist, milleks loodame ka abi saada kõikidelt kaasmaalastelt.) Amnesty Internationali eeskujul on UBA-BATUN ka organiseerinud seda POC („Prisoners of Consuence) gruppe. Iga grupp „adopteerib" kaks või kolm vangi keda nad proovivad moraalselt ja majanduslikult toetada kirjade- ja pakkidesaatmisega. (See on eriti vajalik nendele balti vangidele kes ei ole Amnesty'le vastuvõetavad, kas selle tõttu et nende kohta on vähe andmeid või et nad on vabadusvõitluses relvi kandnud.)

Ka nõudlustega poliitvangide vabastamiseks on UBA-BATUN olnud aktiivne. Eesti Demokraatliku Liikumise ja Eesti Rahvusliku Rinde memorandum ja kiri anti isiklikult üle kõikidele ÜRO delegatsioonidele (väljaarvatud Nõukogude Liit). 1975 a. ja 1976 a. esitati ÜRO Inimõiguste Komisjonile lähemaid andmeid Tallinnas arreteeritute kohta. See informatsioon võeti ametlikult vastu Komisjoni poolt ja lisati nende konfidentsaalsesse teadaannete nimekirja millest teatati ka Nõukogude Liidu delegatsioonile.

Praegu on Genfis just lõppenud UBA-BATUN-i selle aastane aktsioon Inimõiguste Komisjoni juures, millega olin ka isiklikult tegev. Levitasin kõikidele Komisjoni delegaatidele põhjalikuid andmeid 15-ne balti poliitvangi kohta ja ühe leedulase kohta kelle kodumaalt lahkumist takistadakse. Mul oli ka õnne saada mitme delegaadiga isiklikult jutule, nende hulgas A. Lowenstein Ameerikast ja W. Montgomery ase delegaat Kanadast.

Tööd on meil muidugi ees veel palju ja UBA-BATUN loodab seda kõikide baltlaste kaasabiga ka edaspidi jatkata.

Juta Virkmaa

Külalistele tuleks võtta kindlustus

Ühel Rochesteris, N. Y. eluneval kaasmaalasel õnnestus pärast aegavõtnud asjaajamist saada oma Eestis elunev õde külla. Õde saabus siia maale just mõni päev enne jõule. Paar päeva pärast külalise saabumist ühel hommikul leiti ta magamistoast täielikult halvatuna. Õnneks haige paranes niivõrd hästi, et kahe nädalalise haiglas viibimise järele lasti ta kodusele ravile. Vend muidugi informeeris haige Eestis elavat poega, kes hakkas omale viisat taotlema, et ema tagasi koju tuua. Mõne nädala järele jõudiski poeg siia.

Ettenägematuse tõttu* siinsetel omastel ei olnud võetud mingisugust kindlustust külalise jaoks. Selle tõttu on nüüd sugulased vastutavad ravimisega seosesolevate kulude eest. Teadaolevatel andmetel olla see arve üksi haiglale üle paari tuhande dollari.

Olgu siinjuures teadmiseks kõikidele kaasmaalastele kellede sugulased-tuttavad neid siin mandril külastada kavatsevad, et vastav kindlustus on tingimata vajalik, et ära hoida majanduslikku katastroofi sellistel juhtudel.

A. P.

* Väikesed vihmaussid — Võru murrakus.

AKTUAALSEL TEEMAL

TÖÖPUUDUS RAHVUSLIKUKS OHUKS KANADAS

Statistilised andmed näitavad, et veebruari kuul oli Kanadas töötutena registreeritud 932.000 töölist, mis teeb välja 9,2% kogu Kanada tööliskonnast. Seda peetakse rahvuslikuks ohu olukorraks. See on praeguse liberaalide valitsuse inflatsiooni vastu võitlemise ja kasumi kontrollimise poliitika tulemus. Kuid enamik Kanada rahvast gallupi järgi pooldab liberaalide valitsust ja selle majanduspoliitikat. Samal ajal kavatseb Ottawa valitsus 400.000 illegaalsele immigrandile anda amnestiat. Majandusminister D. MacDonaldil ei olegi plaani tööpuuduse vastu võitlemiseks ja tööminister Bud Cullen märkis, et ei ole põhjust paanikaks. Peaminister P. E. Trudeau leidis, et tööpuudus tuleb sellest, et kanadlased elavad üle jõu.

Ajalehed kirjutavad, et see on äärmiselt häbiväärne, et Kanadas, mis on üks maailma maapõuevarade poolest rikkamaks maaks ja kus leidub piisavalt tehnikat, varandusi ning oskusi on üle ühe miljoni inimese ilma tööta. Kuna paljud on kaotanud usu tööametite kaudu töö otsimiseks.

Kuid samal ajal arvatakse, et on midagi lahti ka Kanada rahvaga, sest samal ajal ettevõetud gallupi uurimused näitavad, et enamik kanadlasi pooldab praegu liberaale, kellede hinna ja kasumi kontrolli seadusi, on peamiseks tööpuuduse põhjuseks. Kahtlemata on üheks tööpuuduse põhjuseks ka Kanada liberaalide valitsuse immigratsioonipoliitika. Ajal, kus tööpuudus on tohutu suur voolab kogu aeg viisadega Aasiast ja Aafrikast uusi immigrante sisse. Ugandast ja Tshiilist ja mujalt toodi erakorraliselt rohkesti intelligentsi, keda koolitati valitsuse asutustesse paremate kohtade jaoks. Need eelistatud immigrandid võtavad kõik töökohad ära Kanada noortelt, kes lõpetavad küll kutsekoolid ja ülikoolid, kuid töökohti on neil raske leida. Samal ajal kavatseb valitsus 400.000 illegaalsele immigrandile Kanadas anda uut amnestiat, sest need on turismi viisaga tulnud Kanadasse ja neid on valitsusel raske välja saata. Kõige ohtlikum ongi tööpuudus noorte hulgas Kanadas. Valitsusasutised püüavad näidata, et noored ei taha tööd teha, kuid see ei ole õige. Neile lihtsalt ei jätku töökohti, sest eelistatud immigrandid paigutatakse eelistatud korras töökohtadele ja noorte tööle rakendamiseks ei ole valitsusel ühtegi plaani ega programmi.

Parlamendis nõuti, et majandusminister D. MacDonald esitaks selle aastase eelarve varemini ja esitatud eelarve sisaldaks abinõusid tööpuuduse vastu võitlemiseks. Tuuakse ette, et Kanadas seisab praegu 1/5 kogu Kanada tööstuse masinatest mitmesugustel põhjustel. Peamiselt, et nende töölerakendamine ei tasu. Kanada ametiühingud on kruvinud tööliste palgad nii kõrgele, et Kanada tööstuse saadused ei ole enam võimalised maailmaturul võistlema. Pealegi on töö produktiivsus suuresti langenud, sest troopilistest maadest saabunud töölised ei ole Kanada külmas ja karmis kliimas võimelised sama tempoga töötama, kui selle maa omad töölised.

Majanduse elustamise vahenditena soovitatakse praegust kõrget müügimaksu tööstussaadustelt alandada. Tuleb valmistada odavamaid mööblit ja odavamaid autosid. Siis ostetakse neid rohkem ja töölised leiaks tööd. Arvatakse, et uute majade ehitamist tuleks elustada sellega, et ehitamiseks antakse odavama protsendiga laene ja majade hüpoteegi intressi tuleks alandada. Rendikontrolli ei julge keegi kõrvaldada, sest siis kaotaks see partei üürnikkude hääled, kes tahavad elada odava üüriga majades. Kuid enne kui üürikontroll on kaotatud ei ole loota uute majade ehitamisele asumist, sest praegu ei tasu üürimajadesse kapitali paigutamine.

Arvatakse ka, et föderaalvalitsus peaks korraldama suuri häda-abi töid, uute maanteede, sildade, jõujaamade, kanalite jne. ehitamist valitsuse rahadega, et võimaldada töötutele tööd.

Kanada õnnetuseks on ka veel asjaolu, et valitsusaparaat on üks maailma kallimaid. Kanadas on kolmeastmeline valitsusaparaat. Föderaal-, provintsi- ja lokaalne linnavalitsus. Torontos jaguneb see veel kaheks, metro ja kohalikuks linnavalitsuseks. Need sisaldavad suuri ametnike hulki hästi kõrgete palkadega. Ametnikel on streigi õigus ja nad on alati streigi ähvarduses. Kõige inetumad on politseinikkude, kooliõpetajate, postiametnike, prahivedajate jne. streigid.

Ottawa parlamendis toodi konservatiivi L. Alexander'i poolt ette, et praegune tööpuudus Kanadas võtab rahvusliku ohu mõõtmed ja vajab sellepärast erakorralisi abinõusid. Seda seisukohta ei jaga aga paljud liberaalide poliitikud. Tööminister Bud Cullen märkis, et ei ole põhjust mingiks paanikaks. Peaminister P. E. Trudeau leidis, et tööpuudus on põhjustatud sellest, et kanadlased elavad üle jõu ja raiskavad liiga palju. Robert Stanfield küsis P. E. Trudeault, et mida ta mõtleb raiskamise all. Kas seda, et kanadlased ehitavad omale ujumisbasseine, nagu P. E. Trudeau omale laskis ühe sellise rahva rahaga ehitada. Sellele R. Stanfieldi küsimusele ei antud vastust P. E. Trudeaule vastati, et tema valitsus ise kulutas sel aastal 13,5% rohkem, kui eelmisel aastal ja elab sellega üle jõu ning suurendab inflatsiooni.

Kokkuvõttes ei saa muud ütelda kui, et Kanada majandus on raskustes ja ei ole praegu silmapiiril abinõusid ja võimalusi Kanada majanduse paranemiseks, sest nähtavasti Quebeci separatismi kartuses on Kanada rahvas ühinemas oma praeguse juhi P. E. Trudeau ja tema kontroversaalse poliitika toetamiseks.

AJK

Esto Mutual Fund Ltd.

18. märtsil aktsia hind $4.96

145 King Street West, Suite 900, Toronto M5H 3M1 — tel. 364-1131

Öhtul tel. 925-6812

Pensionäre kutsutakse tagasi . . .

STOKHOLM (EPL) — Viimasel ajal on Rootsis ja mujal eestlaste asukohamaades Nõukogude saatkonnad pööranud erilist tähelepanu pensionäridele, kellele on propageeritud võimalust Eestisse asumiseks selliselt, et neil oleks võimalus järele saada oma läänes välja teenitud pensioni.

Teatavasti on teatud eduga samalaadset propagandat varem teinud Poola, kusjuures on palju dollaripensionäre USA-st tulnud tagasi Varssavisse.

Need vähesed aga, kes propaganda järele on talitanud,d on mõne aja järele kogenud, et nende pensioni on kärbitud.

LUGEJA KIRJUTAB

„Meie Elu" avaldab meelsasti oma lugejate mõtteavaldusi — ka neid mis ei ühtu ajalehe seisukohtadega. Palume kirjutada kokkuvõtlikult ja lisada oma nimi ja aadress. Toimetus jätab endale õiguse lugejate kirju redigeerida ja lühendada ning mittesobivuse korral jätta avaldamata.

Eesti Sihtkapital

Eesti Sihtkapitali asutamine on üks suurem saavutus Kanada Eestlaste ajaloos. Nüüd on meil üks juriidiline isik kinnitatud Kanada valitsuse poolt mille eesmärgiks on eestluse säilitamine siin võõrsil.

Eesti Sihtkapital on heakstegevaks otstarbeks loodud organisatsioon ja seega on autoriseeritud andma tõendeid raha maksmise eest teatega, et nende annetuste eest ei ole vaja maksta isiklikku tulumaksu valitsusele.

Seega on võimalik annetusandja poolt arvestades kuluna isiklikul tulumaksulehel. On võimalik anda raha paljutele eesti organisatsioonidele — lasteaedadele, koolidele, stipendiumiteks, võistlusteks ,sportlastele, gaididele, skautidele, võimlejatele, lauljatele, rahvatantsijatele, näitlejatele, kunstnikele, kirjanikele, välisvõitluseks, ajaloolastele, sõjameestele, kirikutele, pensionäridele ja nii edasi, on ainult vajalik, et Eesti Sihtkapitali juhatus leiab, et see on põhikirjaga kooskõlas.

Eriti tähtis on see nendele eestlastele, kellel ei ole sugulasi ega tuttavaid. Nüüd on neil võimalus jätta üle jäänud maine varandus eestlaste heaks sellega, et testamendis jätavad kõik Eesti Sihtkapitalile.

Teine võimalus on jätta kõik Eesti Sihtkapitalile sooviga, et antakse teatud organisatsioonile. Näiteks on võimalik, et soovitada raha investeerida ja ainult protsendid maksta eesti üliõpilastele teatud plaani järgi, kui Eesti Sihtkapital sellega on nõus. Muidu läheb see raha Eesti Sihtkapitalile kasutamiseks nii kuidas juhatus soovib. See on suur võimalus eestluse tuleviku kinnitamiseks.

Enn Alfred

Plagiaat

Lugesin teie lugupeetud ajalehe 14. jaanuari 1977. a. numbris kirjutist V. K. sulest pealkirja all „Ajakiri, mis peaks leidma tee Eesti kodudesse", milline kirjutis sisaldas „Eesti Kiriku" möödunud aasta augustikuu numbri sisu hinnangut. Seal torkas mul silma lause: „Laiemat lugejaskonda, eriti ka nooremat põlve, võiks huvitada Sergius Laose artikkel „Teadus ja usk Jumalasse".

Kuna minu sulest ilmus omal ajal eesti ortodoksse kiriku ajakirjas „Jumala Abiga" (mille asemel nüüd ilmub „Usk ja Elu") sama pealkirja kirjutis, hakkasin asja vastu huvi tundma ja muretsesin endale „Eesti Kiriku" vastava numbri (no. 4. 1976).

Seejärel selgus, et mainitud pealkirja all ja Sergius Laose nimel „Eesti Kirikus" avaldatud artikli näol on tegemist plagiaadiga: see on sõnasõnalt sama artikkel, mis ilmus minu sulest ja mu nime all ajakirja „Jumala Abiga" veergudel 24. detsembril 1960 a., no. 4 (49) XI.

Muuseas kuulub see artikkel umbes 30-st artiklist koosnevasse sarja, mis ilmus mu sulest ajajooksul ajakirja „Jumala Abiga" veergudel alapealkirja all „Väikseid mõttekilde suurtest probleemidest".

Sergius Laos muutis minu artiklis ainult nii palju, et jättis välja alapealkirja.

Olen saatnud „Eesti Kiriku" toimetajale fotokoopia ajakirja „Jumala Abiga" vastavast numbrist koos palvega avaldda oma ajakirja veergudel sellekohase selgituse.

Lugupidavalt

Leonid Trett,
Adelaide.

Lembit Kõva

Tök-tak; tök-tak!

Kas mind sa kunagi veel kuulda saad,
või kas su enda lapski kõnnib seda rada?
Kes on süüdi? Võid selles süüdistada
sa ainuüksi ainult USA-d?

Veel elab meelemõlgus
vana ait, koobas — laste pelgulinn.
Rehe kõrval kõlgus.
Kivil küna. Kaev ja kaevuvinn.

Siin ja sääl on mälestuste viidad—
kuusekuuel, peal kase valge särgi,
ajahallil kambriläve piidal
leiad lapselapse viiesõrme märgi,
õlgpuned nagu liivikesed.*

Jäljed harali varvaste veel
— pääle äikese vihma siis —
sääl tantsivad praegugi savisel teel,
mis kallakult koplisse viis.

Eha eel, kui küsib väike Ae:
„Ema, kas sa täna õhtu ka
mu lallasid sooja veega pesed?
mu põlv ei ole katti — ära kae!"

Leepakul lõppes isa päevatöö.
Piip põsest põrandale kukkus.
Tulid tarre videvikuväed . . .
Lõngakera vanaema vakas tukkus.
Jäid rüppe ristakile käed.
Kilk ahju taga araldt pilli timmis.
— — — —
Ukse sulges öö.

Kiviojal, kevadkuul.

* Väikesed vihmaussid — Võru murrakus.

Mitmekultuuri- . . .

(Algus esiküljel)

tööd ja vastastikust kultuuri-vahetust.

ETNILINE PRESS JA MASSIMEEDIA

Lootustandvalt palju uusi ideekavandeid on rakendamisel. Esialgu on valitsuse kavas kuulutuste kuluposti tunduv kõrgendamine ning tulevikus suunavad kõik föderaalvalitsuse osakonnad osa oma kuulutuste-eelarvest etnilisele pressile.

Samaaegselt peaks etniline ajakirjandus kasutama kõiki olemasolevaid Department of the Secretary of State ja teisi programme. Üks sellistest on näiteks Student Community Services Program, mis võimaldab summasid üliõpilastele töötamiseks ühiskondlikes suveprogrammides.

Etnilise ajakirjanduse probleemide lahendamiseks ja tulevikueesmärkide formuleerimiseks peeti 11., 12. ja 13. märtsil Torontos Kanada Etnilise Pressiliidu konverents, millest osa võtsid ka CCCM Meedia-Komitee liikmed.

Meedia-Komiteel seisab ees laialdane tööpõld ka inglise- ja prantsuskeelse ajakirjanduse ning elektroonilise meedia töö ja meetodite kohta Kanada ühtsuse ja mitmekultuurilisuse edutamise osas. Ettekanded tehakse otseselt ministrile.

Minister Munro poolt leidis tähedat käsitlemist ka

„KUNSTID MITMEKULTUURILISES ÜHISKONNAS"

Nimetamist leidsid muuhulgas Multicultural Theatre Association ja Canadian Folk Arts Council. Folk Arts Council'i osavõtt kultuuriolümpiaadist Montrealis ja National Multicultural Theatre Festival said mõlemad erilise majandusliku toetuse ning Multiculturalism Directorate kavatseb ka edaspidi konsulteerida ning abistada taoliste keskorganisatsioonide tegevust regulaarsel alusel.

Edasi peatus minister veel mitmekultuuri toetuste, immigrantide probleemide ja noorte osa ja hoiaku juures. Kõiki neid küsimusi on varem sõnas ja kirjas põhjalikult käsitatud, kuid ministril oli seegi kord lisada palju uut ja täiendavat.

MITMEKULTUURI-TOETUSED

Suur osa neist toetustest on seni läinud n.n. rahvakunsti või folkloori aktiviteetidele. Lähem vaatlus ent näitab, et suurem protsent nendest summadest on kasutatud pigem folkloori esitamise kui folkloorilise pärandi identifitseerimise või õpetamise peale. Siin peab tungivalt soovitama paremat tasakaalu kogu tegevuse eriaspektide vahel.

Edaspidised folkloori toetused toimuvad ainult siis, kui projektid selgelt vihjavad etniliste traditsioonide jagamisele või tõlgendamisele suuremale ühiskonnale.

Nimetamist ja käsitelu leidsid veel Canada Council, National Library, National Museum of Man, Canadian Centre for Folk Culture Studies ja Public Archives of Canada.

Rääkides teemal:

„Immigrant mitmekultuurilises ühiskonnas" väitis minister John Munro kokkuvõtlikult:

„Valitsus pühendab erilist tähelepanu „kultuuride konfliktile". Mitmekultuurilises ühiskonnas on kultuuride konfliktid vältimatud. On asjatu püüda neid olematuks teha. Mida me peame taotlema, on püüda vähendada, kui mitte elimineerida negatiivset pinget, mis resulteerub neist konfliktidest."

NOORTE OSA MITMEKULTUURILISES ÜHISKONNAS

„Ma usun, me kõik nõustume, et noorte täielik osavõtt mitmekultuurilisuse arengust on vajalik selle poliitika eduks. Mitte vähem tähtis on „mitmekultuurilisuse dimensiooni" sisenemine meie haridussüsteemi" — oli minister Munro kokkuvõtlik seisukohavõtt selle tuleviku-perspektiividelt ülimalt tähtsa kultuuri-sektori osas.

Kanada koolinooruse huvides soovib minister, et produtseeritakse, kirjastatakse ja jagatakse välja uut tõendmaterjali etniliste gruppide panuse kohta Kanada ühiskonnale.

Minister pöördus Nõuandva Kogu poole noorte üleriikliku mitmekultuurilisuse konverentsi läbiviimiseks.

☆

Nii oma ülevaatlikus ja sisukas ettekandes Mitmekultuurilisuse Nõuandvale Kogule kui ka sellele järgnenud teistes inspireeritud sõnavõttudes rõhutas minister John Munro korduvalt pea-eesmärgina Kanada ühtsust, kõigi rahvus- ja keelegruppide koostööd, kokkukuuluvust ja ühist ideaali — terviklikku Kanadat.

V. A.

„MEIE ELU" asutas eesti ühiskond ja seisab eesti ühiskonna teenistuses

SISUKAS E. V. AASTAPÄEVA TÄHISTAMINE DETROIDIS

Aktusekõne pidas Joh. Koort New Yorgist

DETROIT (M. E.) — Vabariigi 59-da aastapäeva pidulik tähistamine algas laupäeval, 26. veebruaril kell 17.00 Läti kirikus Kontsert-Jumalateenistusega, kus esines külalisena Soome Meeskoor „Finlandia" eesti ja soome lauludega, keda orelil saatis Carol Jouppi. Vabadussõda meenutava sügavtõsise jutluse pidas koguduse õp. dr. M. Soovik ja organistina toimis Emilie Kalkun.

Õpetaja mälestas kõiki vabaduse eest langenuid, eriti aga neid, kes oma elud ohvehrdasid Vabadussõjas Eesti Riigi ja rahva eest. Kõikide lahkunute mälestuseks laulis bassbariton Raimond Tralla K. Türnpu „Muru kasvab mulla peale . . .!" ja hiljem veel eraldi EVÜ Michiganis hiljuti surma läbi lahkunud esimeest Rutar Mägi mälestuseks J. Tamverk'i „Õhtu rahu". Lahkunute mälestuseks olid lilled altaril ja erilise pühaliku tunde valmistas kirikulisile see, kui mälestamise ajal kirikus tuled kustusid ja eriline valgus paistis ainult meie Rahvuslipule! Kirikus oli ka Läti Seltsi esimees Sigurds Rudzitis. Jumalateenistuse lõpul laulis Soome Meeskoor Soome ja meie EV hümne.

Pärast kiriklikku teenistust siirduti Bonnie-Brook'i golfiklubisse, kus enne ametlikku osa pakuti õhtueinet. Kontsert-aktuse alul laulis USA hümni R. Tralla ja avasõna ning Sõjaveteranide austamise toimetas korraldava toimkonna esimees Toivo Sõmer ja noored nätsikud kinnitasid endiste sõdalaste rinda valge nelgiõie. Kontsert-osas esitas R. Tralla dr. Johannes Tall'i „Rändaja õhtulaulu" ja Raimund Kull'i patrioötilise „Kalevi laulu", mida on siin vähe kuuldud ja sai sooja aplausi osalises. Klaveril saatis oskuslikult E. Kalkun.

Kuna aktusel viibis hulk endisi tartlasi, siis oodati erilise põnevusega New Yorgist kohale sõitnud ERKÜ laekuri ja tuntud seltskonnategelase Johannes Koort'i aktusekõnet. Kõneleja ei esitanud uusi pöördelisi mõtteid, vaid viis kuulajate mõtted tagasi vabale kodumaale. Pärast kõnet laulis ja juhatas üldlaulu „Saa vabaks Eesti meri" R. Tralla, mida akkordeonil saatis endine Vietnami sõja veteran Heikki Reinmann, kes on omale südameasjaks võtnud koos oma abikaasaga Rahvatantsurühmale kaasa aitamise.

Kuberner W. G. Milliken'i tervituse luges ette Ülle Ruben ja esimese tervituse tõi Leedu Organisatsioonide Keskuse abiesimees ins. B. Brizgys, kellele järgnes Läti Seltsi ja Ikestatud Rahvuste Komitee esimehe S. Rudzitis'e sütitav tervituskõne. Viimase tervitajana kõneles Soome Meeskoor „Finlandia" ja endiste Soome Sõjaveteranide esindaja ltn. U. A. Lehikoinen, kes esmalt kõneles soome keeles ja siis andis sellest lühikokkuvõtte inglise keeles.

Eeskava erinevas osas kuuldi noorte Raivo Balciunase ja Andres Ploompuu luulepõimikut, mille oli koostanud Tiia Sõmer, kes ka toimis õhtu nauditava teadustajana. Lõppsõna ütles Raimond Suurna. Kontsert-aktus lõppes hümniga.

Tantsumuusika eest hoolitses H. Reinmann oma akkordeonil, mis vaheldus rahvatantsijate esinemistega.

Peosaali oli seekord rahvuslippudega kaunistanud R. Suurna ja agara pääsmete müüjana tegutses Peeter Einpaul. Ootamatu halb ilmamuutus vihma ja lumesajuga peletas mitmeid kaugemalt tulejaid koju jäämast.

SUHTLEMINE KAHJUSTAB EESTI VABADUSVÕITLUST

Rahvuslaste Kogu esimeheks Aksel Salumets

Möödunud pühapäeval toimus Eesti Rahvuslaste Kogu Kanadas peakoosolek, kus pöörduti eesti avalikkuse poole järgmiste resolutsioonidega: 1) Eesti rahva püsimine oma põlisel kodumaal ei seisne ainult inimõiguste taotlemises, vaid veel olulisemana Vene vägivalla okupatsioonist vabanemises. 2) Suhtlemist Vene okupatsiooni käsilastega tuleb tingimusteta vältida, sest see kahjustab Eesti vabadusvõitluslikku tegevust. 3) Eesti vabadusvõitlus-paguluses peab tuginema kindlatele rahvusideoloogilistele põhimõtetele. Ainult siis püsib eestlus võõrsil ja saab olla kasuks oma kodumaale. Eesti Rahvuslaste Kogu tegevuse aluseks on eestluse juhtlaused ja eesti rahva kustumatu nõue vabadusele.

Peokoosolekut juhatas Aksel Salumets ja protokollis Ülo Jürima. Koosolekul esines A. Salumets lühikese poliitilise ülevaatega eestlaste osas ja samuti puudutas olukordi ülemaailmses ulatuses. Ta tõi esile neid tegureid, mis mõjustavad maailma ja sellega ühenduses olevalt ka meie rahvast. Viimasel ajal räägitakse ja kirjutatakse palju nn. teisitimõtlejatest. Kas nad on palgatud, ostetud või spionaazhi ülesannetes rakendunud vabadusvõitlusliku tegevuse vastu? Osa neist püüavad „teisitimõtlejatena" omale nime teha ja ei märkagi seda, et oma tegevusega on nad asunud nii vasakule, et neid nimetatakse juba kommunistideks. Samal ajal meie nõuame oma okupeeritud kodumaale vabadust ja see võitlus peab edasi kestma. See on kahtlematult kõigi vabadust armastavate eestlaste sooviks.

Kommunismi edasitungi plaanitsetakse ja finantseeritakse ülemaailmses ulatuses, millesse on sisse arvatud ka väikesed pagulasrahvaste liikmed oma asukoha maadel. Sellele edasitungile vastuseisvaks võimuks saab olla ainult Ameerika Ühendriigid, kuid maailm ei tea veel, kus asub president Jimmy Carter, Aafrikas, Aasias ja Lähis-Idas võivad olukorrad kergesti muutuda, sest Vene maailma vallutamishuvid on neis piirkondades tugevasti seotud. Ka Euroopas võivad toimuda suured poliitilised sündmused, sest Itaalias ja Prantsusmaal on saavutanud kommunistid paljudes omavalitsustes juhtimise. Inglismaa töölispartei juhid samal ajal tunnistavad endid avalikult marksistideks, so. kommunistideks. Võib kergesti kujuneda olukorrad, kus kommunistid nimetatud maadel võivad saavutada riigi valitsemise positsiooni või näiteks Jugoslaaviasse tungivad Ungari eeskujus sisse vene tankid. Samal ajal Kanada ja Ühendriigid ei respekteeri hädaohus olevate rahvaste vabaduspüüdlusi nende kaitsevõime tugevdamisel. Püütakse neis küsimustes nagu eemale hoida, ollakse nagu allamäge minnes nii, nagu see toimus Rooma riigis. Inimesed, kes lähevad oma poliitilises mõttes vasakule — sotsialismile, kus nende eesmärgiks on eraomanduse ja eraalgatuse kaotamine — natsionaliseerimine — siis on see kommunismile vaba. Selle tulemusel hävitatakse majandus. Tekivad rahutused ja valitsemisele asuvad äärmised sotsialistid ja lõpptulemusel ollakse kommunismi raudses haardes, kust puudub väljapääs. Juhtnöörid selleks saabuvad sealt, kust tuleb raha ja relvad.

Tegevuse aruanded kinnitati, kus konstateeriti kaasmaalaste heldekäelist suhtumist organisatsiooni vastu nii, et möödunud tegevusaasta lõppes tõhusa ülejäägiga. Käesoleva aasta eelarve esitati 6.000 dollariga. Järgnenud valimistel valiti kaheks aastaks esimeheks Aksel Salumets ja juhatusse: J. Aus, E. Hallas, V. Isotam, Ü. Jürima, R. Lenk ja R. Moks. Revisjonikomisjoni valiti V Siimon, A. Tooming ja A. Vaher.

Eelpool avaldatud resolutsioonidele lisaks peakoosolek avaldas tänu oma toetajatele, „Rahvuslase" lugejatele ja eesti sõjameeste-metsavendade mälestusalbumi „Tuli tuha all" omandajatele, kes nii soojalt on suhtunud Eesti Rahvuslaste Kogu tegevusse, mis annab juurde uut energiat edaspidiseks rahvuslikuks tööks. Ühtlasi peakoosolek konstateeris, et Kanada Eestlaste Ajaloo raamatus toodud väide, kus nimetatakse Rahvuslaste Kogu ideoloogiks Edgar V. Saksa, ei vasta tõele ja see viga tuleb parandada. Koosolek lõppes „Su üle Jumal valvaku . . ." laulmisega.

EESTI KINNISVARADE VAHENDUS

UNO MANKIN

Toronto Real Estate Board'i liige

Oleme kolinud UUS AADRESS ON: 2670 A. YONGE ST.

Sissekäik Lytton Blvd-ilt.

Tel. 487-4477.
Kodus Tel. HI 7-2017
Sõbralik ja õiglane teenimine.

Carter viis inimõigused L.R.O. ette

President J. Carter pidas Liitunud Rahvaste Organisatsiooni ees tähtsa kõne, kus ta selgitas tema ja USA välispoliitikat, mille põhiprintsiibiks on inimõiguste eest võitlemine. President rõhutas, et USA tahab eelolleval neljal aastal kasutada nii oma majanduslikku, kui ka sõjalist jõudu ainult selleks, et austada üldiseid põhilisi õigusreegleid ja eriti inimõigusi. See saab olema USA välispoliitika selgrooks.

Ta märkis, et N. Liit ja USA on viimasel 9-sal aastal oma aatomrakettide tagavarasid suurendanud 5 korda, mis suurendab aatomsõja võimalusi. Kuid USA austab ainult kestvat rahu ja sõprust rahvaste vahel, mis on rajatud põhiliste õigusreeglite ja inimõiguste tunnustamisele ja rakendamisele. USA ei suuda üksi lahendada tänapäeva maailma probleeme. Kuid USA toetab kõigiti kõiki neid maid ja rahvaid, kes austavad inimõigusi ja demokraatlikke põhiprintsiipe. Meie toetame demokraatlikke printsiipe Euroopas, Hispaanias ja Portugalis. Meie taotluseks on, et kõik Helsingi leppe allakirjutajad selle deklaratsiooni põhimõtteid oma siseriigis rakendaks. Ta nimetas veel Lähis-Ida tülikollet, Aafrika lõunapoolset osa ja Panama kanalit, kus USA tahab saavutada kokkuleppeid rahulikul teel. USA taotleb Hiinaga koostööd ja N. Liiduga seisab ees SALT, relvastuse kontrolli kokkulepete pikendamine ja uuendamine. Lõpuks kutsus ta üles kõiki ÜNO liikmeid võitlema inimõiguste eest.

Moslemid mõrvasid 200 kristlast

Liibanoni moslemid sooritasid järjekordse massmõrva Liibanoni kristlaste juures tappes mitme küla rahulikke külaelanikke, naisi, lapsi ja vanakesi üle 200-ja. Mõrva põhjusena nad tõid ette, et Liibanonis surmati üks moslemi terroristide juhte Kamal Jumblat. Liibanoni president Elias Sarkis saatis sündmuste kohale Süüria rahuvalvureid Liibanonis, kuid arvatakse, et moslemite massmõrvu ei saa peatada, kuid neid võib ainult vähendada.

YOUR Independent Insurance AGENT "SERVES YOU FIRST"

H. KIRIK INSURANCE AGENCY

23 WESTMORE DR.
SUITE 404, REXDALE,
Ont. M9V 3Y7 — Tel. 745-4622

Mereväelane Kanada sõjaväe staabiülemaks

Kanada sõjavägede staabiülemaks, kes on tegelik Kanada sõjaväe juht, määrati aseadmiral Bob Falls, kes ülendatakse admiraliks. Senine staabiülem kindral Jacques Dextraze läheb 15. sept. reservi. Admiral Falls on esimeseks mereväelaseks, kes saab Kanada sõjavägede juhiks. Ta on 52-he aastane ja teda peetakse dünaamiliseks juhiks, kes on kooostanud kavad Kanada rannavete patrulleerimiseks ja Kanada sõjaväele „Leopard" tankide ostmiseks.

Kongo president mõrvati

Üks Kongo armee leitnant mõrvas presidendipalees moskvameelse Kongo president Marien Ngouabi. Võimläks 11 mehelise nõukogu kätte ja Kongos kuulutati välja erakorraline seisukord. Presidendi mõrvamine on ilmselt seoses naabruses asuvas Zairas toimuvate võitlustega Angoolast sissetungivate kommunistlikkude jõukude vastu. USA saatis 2-he miljoni eest sõjavarustust Zairesse, et sissetungi, mis ähvardab suuri vasekaevandusi, peatada.

Rene Levesque meelitab

Quebeci separatistlik peaminister R. Levesque avas oma provintsi parlamendi istungi, kus ta esitas juba üksikasjaliku plaani Quebeci iseseisvaks muutmiseks. Plaan on koostatud väga osavasti ja, et rahvast mitte hirmutada ta ei räägi enam iseseisvusest vaid räägib uuest koostööst, kus Quebeci provints on küll oma asjade otsustamisel sõltumatu, kuid töötab tihedalt Kanadaga koos. See uus moodus on vajalik, et rahvahääletusel saada enamust.

• Alumiinium uste ja akende ja välisseina katete tööd (siding).
• 5-tollised alumiiniumist veerennid ilma jätkudeta (ühes pikkuses), neljas värvis. Võtan tellimisi vastu nii linna kui suvemajade osas. Tasuta hindamine.

Helistada H. OSSO, tel. 884-4558, 832-2238
Eesti Alumiinium Kompanii. Met. lic. B888

PIDULIK E. V. AASTAPÄEVA JUMALATEENISTUS HAMILTONIS

Neljapäeval, 24. veebruaril, toimus Hamiltonis pidulik Vabariigi aastapäeva jumalateenistus, kus teenis koguduse õpetaja Tõnis Nõmmik, orelil Eva Rammo.

Jumalateenistus algas lippude defileega Hamiltoni skautide-gaidide poolt, neile järgnes koguduse õpetaja ja uus valitud nõukogu, kogunedes altari ette, et anda tõotus ja saada õnnistatud. Õpetaja oma õnnistamiskõnes võrdles kogudust laevukesega ja nõukogu kui selle laeva juhtkonnaga. Laevu on mitmesuguseid, ühed, mis veavad igasugu kaupa, mõned jällegi ainult lõbusõiduks. Kristlik kogudus pole siiski nagu lõbureisi laevuke, vaid kiriku laevas peab igaüks oma peale võetud kohustused täitma. Kui kõik käed külge panevad, lähevad asjad korda, nii nagu see on kirja pandud pühakirjas.

Jutlus oli pühendatud Vabariigi aastapäevale ja selles tõi õpetaja esile, et oleme nüüd pühitsemas oma Vabariigi aastapäeva juba rohkem kordi väljaspool kodumaad, kui tegime seda kodumaal. Paljud meist on hakanud väsima ja lootust kaotama, lüües käega, et mis saame meie teha. Pühakiri näeb aga asju hoopis teisiti. Taaveti Laulu 121 salmist loeme, et enne tuleb külvata ja siis alles tuleb lõikus. Siin on heaks võrdluseks Eesti rahva ärkamisaja suurkujud, sest nende kasvatustöö oli nagu seeme külvajalt ja sellest võrsus vabaduse taim, mis hiljem küpse viljana lõigati Eesti Vabariigiks. Kuigi kõik seeme ei lange alati heale pinnale ega kanna vilja, siis see seeme, mis langeb heale pinnale annab aga 100 kordse lõikuse. Vahel on küll seeme ja pind külviks, kuid puudub külvaja ja seda võib öelda ka meie rahva kohta. Kui poleks olnud neid kes külvasid vabaduse seemet, poleks olnud meil 1918 aastat ega ka iseseisvat riiki. Kuigi oleme jällegi ajutiselt kaotanud vabaduse ja meie maad valitseb meie higivaenlane, ei taha meie lootust kaotada, sest Jumala abiga saabub meie rahvale jälle vabadus, sest Jumal on hea ja tema heldus kestab igavesti.

Eestpalves tuletati meelde meie kannatavat kodumaad ja kõiki, kes on ohverdanud oma elud Isamaa altarile ja kogudus laulis püsti seistes „Õnnista Looja vaim . . ."

Jumalateenistust kaunistas kahe lauluga ühendatult H.E.S. Segakoor ja „Helletajad", lauldes Juhan Aavik'u „Püha põline ja üllas", ning Enn Võrgu „Lilleside" juhatas Olaf Kopvillem.

Jumalateenistuse käigu ajal seisid lipuvalves Hamiltoni gaidid-skaudid, alates kõige väiksemates hellakestest-hundudest. Jumalateenistus lõppes meie hümni laulmisega.

H. T.

Quebec'i esindajad käitugu korralikult või istugu kodus

Peaminister P. E. Trudeau kritiseeris teravalt Quebec provintsi, kes on võtnud osa kahest rahvusvahelisest konverentsist Kanada delegatsioonikoosseisus. Quebeci delegaadid on aga käitunud väga kummaliselt: Nad on kasutanud neid konverentse oma separatismi propageerimiseks. On seletanud, et nad ei kuulu enam Kanada föderatsiooni, vaid esitavat iseseisvat Quebeci sotsialistlikku riiki. Peaminister P. E. Trudeau ütles, et Quebec'i esindajad käitugu korralikult, või istugu kodus. Kuid Quebeci provintsi majandusminister J. Parizeau pidas Torontos Impeeriumi klubis kõne, kus ta ähvardas Ontariot ja hoiatas Quebeci iseseisvuse vastu võitlemast. Ta ütles, et Quebec saab iseseisvaks ja Ontario vajab iseseisvat Quebecit samapalju, kui Quebec Ontariot. Quebeci peaminister R. Levesque nimetas P. E. Trudeaud avalikult provokaatoriks.

EI
MINGIT
KOMPROMISSI
KOMMUNISTIDEGA
K. Päts — 1918.

N. Liit vallutab Euroopa ühe päevaga?

USA erukindral Georg Keenan hoiatas NATO't ja märkis, et N. Liit koos Warssavi pakti riikidega omab sõjajõud ja rünnakuplaanid 24—36 tunni jooksul ilma aatompommideta Euroopa vallutamiseks. Samal arvamisel on ka G. Fordi sõjaminister D. Rumsfeld. Just erruläinud lennuväe vastuluure ülem G. Keenan märkis, et punaarmee hävitab äkkrünnakuga 75% oma vastaste laevastikust ja USA rakettidest.

Pentagoni ohtlikud katsetused pisikutega

USA Senati uurimiskomisjonide ees on selgunud, et president R. Nixoni presidendiks olles sooritas USA armee salajasi katseid pisikute sõja ettevalmistamise alal. On selgunud, et pisikutega katsetamiseks kasutati mitmeid USA linnu, lennuvälju, mis nõudsid inimohvreid nende keskelt; kes sõjaväelaboratooriumites töötasid, kuid tõenäoliselt ka nende linnade kodanike hulgast, kus pisikuid katsetati. Katsetused lõpetati 1969. a. paigu.

USA sõjaminister ei ole oma ülesannete kõrgusel

USA uue sõjaministri Harold Browni vahekorrad Pentagoni ohvitseridega muutuvad ikka teravamaks. Ta püüab veenda, kuid senini ilma tulemusteta president J. Carterit, et relvastuse kontrolli lepped on palju suurema tähtsusega, kui inimõiguste eestvõitlejate toetamine N. Liidus. Ta püüab väita, et USA vajab uusi relvastuse kontrolli kokkuleppeid rohkem, kui N. Liit. H. Brown on üks vähestest, kes usub, et N. Liit ausalt täidab sõlmitud leppeid.

Rodeesia mustadele tehti soodustusi

Rodeesia peaminister Ian Smith teatas, et kõik mustade geriljade juhid, keda soovitatakse Inglismaa poolt uue Rodeesia mustade enamusvalitsuse juhtideks on N. Liidu agendid ja viibivad Rodeesia naabermaades, kust nad sooritavad terrorilööke Rodeesiasse Moskva relvastuse ja treeninguga. Ta tegi teatavaks terve rea soodustusi, millega Rodeesia mustadele antakse valgetega võrdsed õigused. Nad võivad kasutada valgete hotelle ja sada sõjaväes ohvitseride auastmeid.

Eestlaste ajaleht „MEIE ELU" levib üle kogu maailma, kus asub eestlasi. — Tellige ja lugege „MEIE ELU". — Nõudke „MEIE ELU" proovinumreid. — „MEIE ELU" tellimishinnad:

Kanadas: 1 a. $20.00, 6 k. $11.00, 3 k. $7.00. USA-sse: 1 a. $21.00, 6 k. $11.50, 3 k. $7.50. Ülemeremaadesse: 1 a. $24.00, 6 k. $13.00, 3 k. $8.00 Kiri- ja lennuposti lisa: Kanadas ja USA-s: 1 a. $10.50, 6 k. $5.25. Ülemeremaadesse: 1 a. $23.50, 6 k. $11.75.

„MEIE ELU" TALITUS
958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada

Tellimiskupong:

Palun saatke minule „Meie Elu" ..... kuuks.

Tellimisraha siinjuures .....
(Tshekiga, panga rahakaardiga, posti rahakaardiga).

Nimi: .....

Postiaadress: .....

Kuupäev .....

.....
(Allkiri)

„MEIE ELU" asutas eesti ühiskond ja seisab eesti ühiskonna teenistuses

KOLME SUGUPÕLVE PSÜHHOLOOGILISED JA SOTSIAALSED VAHEKORRAD

Lõpploeng Toronto Eesti Majas

Möödunud neljapäeval peeti Toronto Eesti Majas täissaalile Eesti Seltsi, Eesti Liidu ja Eesti Maja ühisel korraldusel loengutesarja „Ule Keskea" lõpploeng. Dr. Linda Sääsk refereeris teemal: „Kolme sugupõlve psühholoogilised ja sotsiaalsed probleemid." Eesti Liidu esimees R. Kreem dekoreeris loengutesarja lektoreid ELK märgiga ja Eesti Seltsi esimees V. Poolsaar tänas kõiki, kes loengutesarjale kaasa aitasid.

Psühhiaater dr. Linda Sääsk, kes on õppinud Rootsis ja Kanadas ning töötab oma erialal Torontos, märkis sissejuhatuseks, et ta on võtnud oma vaatluse keskpunktiks keskmise generatsiooni. Normaalne, hästifunktsioneeruv keskealine inimene on jäetud unarusse. Jääb mulje, et terve see ajajärk tema elus on krooniline kriis. Me räägime keskea depressioonist, klimakteeriumist, suguelu häiretest, perekonna laostumisest, töövõime vähenemisest, generatsioonide vahelistest lõhedest jne. Suurem osa inimesi selles elutsüklis on kompetentsed oma raskustega toime tulema. Keskea iseloomustuseks inimese enda tunnetus ja keskmist elujärku iseloomustavad sündmused, näiteks oma karjääri tippu jõudmine, laste lahkumine kodust, vanemate surm, erruminek, haigused ja lesestumine, mis kõik toimuvad teatud järjekorras. Üldiselt rääkides keskmine generatsioon arvestatakse 30—55 ja 35—65 aastate vahel, neist viimane eelistatav.

Meie elame praegu ühiskonnas, mis kiiresti muutub.

Tehnoloogilised muudatused on nüüd nii suured, et igal generatsioonil on nüüd oma tehnoloogia. Kuid mitte üksi tehnoloogia, vaid ka generatsioonide vaheline rütm on teine. Referent märkis, et kui USA-s 1890. a. keskmine abiellumise iga oli 22 aastat, esimene laps sündis 2—3 aasta pärast ja viimane laps oli 32 aastaselt. Ta jäi leseks 53-me aastaselt ja viimane laps abiellus kui ema oli 55. aastane. Ema iga oli 68 a. Siis 1966 a. naine abiellus 20 a., esimene laps sündis esimese abielu aasta jooksul ja viimane laps sündis 26 a. Kõik lapsed olid koolis, kui ema oli 32. aastane. Tulevikku projekteerides ta viimane laps abiellus, kui ema oli 48 a. vana. Lesestumine toimus 64-ja aastaselt ja ta ise elas 80-ne aastaseks. Siis praeguse aja naisel on veel 45 a. elada, kui viimane laps kooli läheb. Samad nähtused reflekteeruvad ka meeste elus. Nende andmete järele abielupaar elab lasteta umbes 16 aastat. Vahekorrad lastega on ka muutunud selle tõttu, et isa ja ema on nooremad, samuti vanavanemad. 40% üle 65-e aasta vanuseid olid 4-da generatsiooni liikmed.

Hariduse saamine nõuab kauem aega,

errumineku aeg tuleb varem. Mehed veedavad nüüd vähem aega tööl. Naistel on vastupidine suund, — mitte üksinda ema, vaid ka vanaema käib tööl. On võimalik, et need muudatused perekonnas ja majanduses põhjustavad kriise.

On võimalik, et need muudatused on aidanud ka naisi vananemisele kohaneda. Keskiga on teadlik, et nad moodustavad võimsa grupi ühiskonnas. Nad seavad üles ühiskonna normid ja seadused. Meie ühiskond võib olla noorusele suunatud, kuid keskmise generatsiooni käes on kontroll. Ta on ka generatsioonide vaheliseks sillaks. Paljudele abieludele on laste iseseisvaks muutumine ja lahkumine kodust positiivseks nähtuseks, kuid paljudele negatiivseks. Vastupidiselt populaarsele arvamisele tuleb lahutusi keskeas ja vanemas eas harvem ette. Kõige rohkem lahutusi on teismelise eas abiellunute seas. Abielus nii mees, kui ka naine vajavad tuge oma partnerilt. Keskiga on ka ajajärguks, kus tehakse oma saavutuste kokkuvõte, on majanduslisi võimalusi oma elusuunda muuta. See iga on bilansi aeg. Meeste tööiga ja eluiga on hingeliselt tihedalt seotud. Paljud vanemad naudivad laste lahkudes oma elu. On teisi kellele laste lahkumine toob kaasa kriisi.

Keskmine generatsioon praeguses muutuvas maailmas on kiilutud teiste generatsioonide vahele.

Laste ja noorte käitumist ja kultuuri on raske mõista.

Isiklikud ja füsioloogilised ning psühholoogilised muudatused annavad veel ühe dimensiooni sellele pingele juurde — nende lapsed peavad toime tulema oma arenemisega puberteedist täisikka ja vanemad, kes on vähem emotsionaalsed vajavad ka tuge. Paljudel on raskusi kaasaja seksuaalse revolutsiooniga. On raske harjuda tütarde seksuaalsete vahekordadega enne abiellumist. Raseduse ärahoidmise vahendid on kergesti kättesaadavad. Isa ja ema tunnevad ennast sageli abituna oma laste moraali ja käitumise suhtes. Vanemate autoriteet on kahanenud, sest 51% emadest töötas 1969 a. Kus ema ei tööta seal on isa autoriteet suurem.

Ema osa lastekasvatuses on suurem, kuid poisslapsed vajavad isa. Üliõpilaste hulgas leiti, et neil oli positiivne identsuse tunne oma isaga. See soodustab enesekindlust. Isatud poisid, või kellel ei ole isa või meessoost surrogaati need poisid tihti käituvad liiga iseseisvalt, püüavad anda muljet liialdatud mehelikkusest, satuvad sageli ohtu ja on üldiselt väga aggressiivsed.

Kulgi räägitakse generatsioonide vahelistest kuristikest, noored enamikul juhul väljendavad oma vanemate seisukohti

ja noored võtavad omaks oma vanemate tõekspidamised. Kaasaeg annab noortele vaid välise ilme, kuna vanemad juhivad sisemisi väärtusi. On ainult väga väike protsent noori, kes ei hoolitse oma laste eest. Üldiselt käituvad perekonnaliikmed positiivselt ja perekondlikud sidemed püsivad tugevatena. Haiguste ja majanduslikkude raskuste korral abistatakse oma perekonnaliikmeid vastastikku. Ainult 25% neljandast generatsioonist elavad ühises mitme generatsiooni kodus. Kuigi elatakse eraldi kontakt püsib.

Oma loengu lõpuosas

referent analüüsis üksikasjalikult peamiselt vanemate ja laste vahelisi vahekordi

ja nendes vahekordades esinevaid konflikte ja kriise ning nende põhjusi ja lahendamise võimalusi. Vanemad inimesed on kiirësti ärritunud. On vajalik leplikku meelt ja üksteisest arusaamist. Kuid eriti lesestunud naistel esineb vanemas eas raskusi üksindusest üle saamisega. Naised elavad üldiselt vanemaks ja kuna abielus on naine tavaliselt nooremaks abielupooleks, siis on naiste leseiga pikem. Kuid üldiselt on naine haigustele ja muudele eluraskustele tugevama vastupanuvõimega. Sümboolselt kehtib ütelus, kui mina lapsest suureks kasvan, siis ema väikeseks jääb.

Lõpuks märkis referent, et normaalse ja terve perekonna tunnusmärk on paindlikkus ja võime mõista ja arusaada oma perekonnaliikmete muredest ja käitumistest ja aidata kaasa nende vajadustele. Referent tsiteeris Socratest 2500 aastat tagasi, kes kirjutas järgmist: „Meie noored armastavad luksust, nende kombed on halvad ja nad põlgavad autoriteeti. Nad ei pea lugu oma vanematest, nad raiskavad oma aega logelemisega lõbustuskohtades lõpmatuseni üksteisega tühja-tähja rääkides. Nad on alati valmis vasturääkima oma vanematele, seltskonna konfersatsiooni monoloogitsema, lõpmatuseni süüa ja türanniseerida oma õpetajaid".

See näitab, et generatsioonidevahelised konfliktid on igivanad.

Referendile avaldati tänu kestva aplausiga.

Pensionäride Klubi esimees E. Loosberg rääkis klubi tööst

mis algas oma tegevust mõne liikmega 7 aastat tagasi ja on kasvanud nüüd juba üle 600-ja liikmeliseks. Klubi eesmärgiks on üksteise vastastikune moraalne toetamine, üksteisega sõbralikkude vahekordade arendamine. Klubi esimeesteks on olnud A. Raag, 3 aastat A. Areneem 3 aega ja E. Loosberg. Klubil on mitmed töögrupid, nagu bridzhiklubi, malering, orkester ja laulukoor Raamatukogu on üle 1600 köiteline ja see leiab elavat kasutamist. Töötab kutselistest koosnev sotsiaalring. Selle ringi liikmed on alaliselt tegevuses külastades haigeid ja abivajavaid Taara vanadekodus ja mujal. Taara vanadekodus on 55 voodit ja seal on 28 eestlast. Üks üksik naine tuli isegi Quebecist ja on väga rahul Taara vanadekodus. 30 daami on tegevad igakordse klubi kohviõhtu korraldamisega. Igaüks teab oma ülesannet.

24-dal märtsil on järgmine kohviõhtu ja 17. aprillil on loterii, kus on väljapandud käsitööringi kunstipärased käsitööd.

Dr. L. Sääskile esitati rohkesti küsimusi, millele püüti leida vastust Domineerisid mured sellepärast, et eesti noored abielluvad võõraste rahvuste liikmetega ja sellega seoses segaabieludes tekib probleeme Kuid esitati ka küsimusi, millele ei leitud vastust, nagu sellele miks üks 54-a aastane nägus daam ei ole leidnud omale elukaaslast.

R. Kreem selgitas järgmisel aastal kavatsusel olevat loengute seeriat.

Iga uus tellija aitab kaasa sisukamale ajalehele

Müügil mitmesugused kinkeesemed:

Skandinaavia-mustris linikud, padjad, linad, küünlajalad, hõbeehted, maalid, eesti motiiviga kaardid, Eesti seinakaardid j.n.e.

HELIPLAADID

LP #	71 (1) (laste) SÜGIS JA TALVE LAULUD	$3.00
LP #	72 (2) (laste) KEVAD JA SUVELAULUD	3.00
LP #	73 (3) (laste) JÕULULAULUD	3.00
LP #	74 (4) (laste) TILLUKE TIBUJALAKE	3.00
LP #	75 (5) (laste) ARMAS EMA	3.00
LP	#3402 VINDILISED VIISID (Kopvillem)	5.50
LP	#3403 N. Põld NAAN PÕLD LAULAB	6.50
LP	#3404 Järvi ja Kopvillem VIISE JA VINTE	5.50
LP	#3405 H. Verder KAS MÄLETAD	6.50
LP	#3406 H. Verder SÕDURILAULUD	5.50
LP	#3407 N. Põld JÕULULAULUD	6.50
LP	#3408 E. Loo KÜLASIMMAN	5.50
LP	#3409 N. Põld PÕHJAMAA LAPSED	6.50
LP	#3410 J. Villard KÜLALAULUD	5.50
LP	#3411 I. Paterson—N. Põld ENCHANTING ESTONIA	5.50
LP	#3412 H. Liiv & E. Loo TANTSUTAKTIS	5.50
LP	#3413 N. Põld MUREMAA	6.50
LP	#3414 R. Andre ME TÕUSEME JALLE	5.50
LP	#3415 A. Raudsepp ON AEG ANTUD LAULDA	6.50
LP	#3416 H. Betlem JÕULULAULUD	6.50
LP	#3417 E. Loo RAHA PANEB RATTAD KÄIMA	5.50
LP	#3418 V. Tali & H. Sepp MEENUB AEG	6.50
LP	#0025 TALLINNA LAINEIL I	5.50
LP	#0026 TALLINNA LAINEIL II	5.50
LP	#1001 Heli neli TEEME POPPI	7.50
LP	#1002 L. Ostrad ARMULAULU VIISE	7.50
LP	#1003 Kaljo & Tarmo SÄDEMED	7.50
LP	#1005 LUTTERUS	7.50
LP	#7001 KAJAKAS	5.00
LP	#7201 PEEGELDUSI	5.00
LP	#7202 TULE RÄNDAME MÄNDIDE VARJUS	6.50
LP	#6902 REET	6.50
LP	C. Animägi KUI MINA HAKKAN LAULEMAIE	6.50
LP	L. Corradi ARMASTAN	6.50
LP	L. Corradi IGATSUS LIILIA	6.50
LP	R. Ufer „...TULE TAGASI"	6.50
LP	#7016 Orkester ESTONIA	5.00
LP #	301 Estonian voice MEREMUINASJUTT	7.50
LP #	302 Estonian voice KALEVITE KANTS	7.50
LP #	305 VÕLUVAID VIISE VIISIMAALT	7.50
LP #	308 KAUNIMAD LAULUD (Tallinna & Tartu meeslaulu selts)	7.50
LP	#1004 EESTI LAULUPIDU 1869—1969	7.00
LP	#1007 Noortegrupp „HÄMARIK" „HÄMARIK" — Kasett	8.00 8.00
LP	#3419 Rene Ufer „EBATRUUDUS"	7.00
LP	H.A.M. Riivald PÜHAPÄEV	7.50
LP	H.A.M. Riivald JÕULUD	7.50
LP	H.A.M. Riivald LAULE KÕIGILE	7.50
51—53, 454—507		—.75
SCV 156 SÜDASUVI		7.00
122 ARMASTATUMAID EESTI LAULE		7.00
RKV 6676 SUVEÖÖ		6.50
ET 244 LEPATRIINU		7.00
7601 LÕUNAMAA LINN (Raudsepp)		7.50
SPL 010 S. Purre MA NÄEN		6.50

Esemete ja plaatide hindadele lisandub Ontario jaemüügimaks 7% Postiga tellides — 50 ¢ saatekulu plaadilt.

Müügil „MEIE ELU" tallituses

958 Broadviedw Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6

E. V. aastapäev Thunder Bay's

Thunder Bay eestlased pühitsesid Eesti Vabariigi aastapäeva aktusega ja sellele järgneva koosviibimisega 26. veebr. õhtul. Ilusasse kohaliku hotelli saali, mis oli dekoreeritud suure eesti vapi ja sini-must-valgete värvidega, oli kogunenud üle 100 inimese.

Aktuse sõnalises osas oli palvus õpetaja Leo Leiv'ilt, avasõna Eesti Seltsi esimehelt Igor Kraus'ilt, kirjalikult saabunud tervitused ja läkitused luges abiesimees Kalju Puna. Aktuse kõne pidas Andrei Kalda. Eeskavalises osas esinesid: luulering „Põimik' 'Olvi Pint'i juhatusel, esitades Henrik Visnapuu isamaalist luulet. „Põimiku" koosseisu kuulusid: Olvi Pint, Kaja Kent, Elfride Kompus ja Elli Koodi. Segakoor Elmar Saage ja Kaja Kent'i juhatusel laulis 4 laulu. Langenute mälestuseks süütas küünlad Vabadussõja Kavaler Karl Mitt. Samal ajal süüdati pimendatud saalis laudadel sini-must-valged küünlad, noor rahvarõivais Peter Kent seisis auvalves langetatud mõõgaga ja „Põimik" hoides põlevaid küünlaid, deklameeris H. Visnapuu „Sõduri matus".

Lõppsõnale Igor Kraus'ilt järgnes Eesti Hümn. Peale ühist õhtusööki järgnes seltskondlik koosviibimine, kus tantsuks mängis „Rütmipoiste" orkester.

Ellen Mäehans

Kunstnikepaar Märtson'id Vancouveris

Saksamaal elunev orelikunstnik Carl Märtson koos oma lauljatarist abikaasa Elsa Wilson Märtson'iga viibisid kontsertreisil Vancouveris. 2. märtsil oli kirikukontsert Eesti Ev. Luteri Usu Peetri koguduse kirikus, kus kunstnikepaar esitas vaimulikku muusikat ja laulu.

Samuti . märtsil jumalateenistuse ajal mängis orelil C. Märtson, kes andis veel pärast lõunat iseseisva orelikontserdi Peetri koguduse kirikus.

Külalisõpetajana jutlustas õpetaja Leo Leiv, kes on ühe inglise koguduse õpetaja Ottawas.

ELK esimees Winnipegis

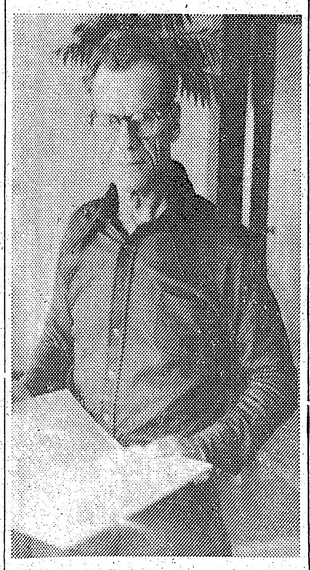

Winnipegi Eesti Seltsi „Side" varahoidja Osvald Tuule protokolliraamatuga, mis kirjeldab seltsi tegevust 48 aasta jooksul. Nüüdne Winnipegi eesti koloonia on väikeseks jäänud.

WINNIPEG (M. E.) — Eesti Liit Kanadas esimees R. Kreem saabus Winnipegi 11. märtsil, peatudes O. Tuule kodus, kus samal õhtul oli kokkusaamine Winnipegi Eesti Seltsi tegelastega, et saada ülevaadet seltsi tegevusest ja siinsetest probleemidest.

Laupäeval, 12. märtsil korraldati Winnipegi eestlaste koosviibimine International Centre'is, kus R. Kreem'il oli võimalus kohata siinsete kaasmaalastega.

Omas kõnes andis tema ülevaate eestlaste probleemidest Kanadas, selgub, et palju teguvõimsaid inimesi on jõudnud pensioniikka, ja keskealisi vähe kes saaks tegevust edasi viia, selleks tuleks rohkem noori kaasa tõmmata. Ka soovitas R. Kreem tihedamat koostööd organisatsioonide vahel, samas lindistati ka jutuajamisi kaasmaalastega.

Winnipegist lendas R. Kreem pühapäeval, 13. märtsil Thunder Bay'sse.

„Rehetondid"

Vana rehepapp on hädas. Rehepeksmisega sai veel hakkama. Isegi suutis talgulistega õhtul tantsu lüüa ja muud vallatust teha. Kargas nagu poleks temal neid vanaduse aastaid olemaski. Kuid lõpuks väsis rehepapp ikkagi ära ja jäigi reheall magusat und nautima.

Nüüd on aga häda käes. Pimedaga on partest välja hiilinud Rehetondid. Tondid nagu tondid ikka. Näevad, et on paras aeg hakata rehepappi kiusama. Kuidas küll rehepapp nende tontide küüsist pääseb?

Seda näitab teile Toronto Eesti Rahvatantsijate Rühm „Kungla", kes tänavu esitab Toomas Metsala uue rahvatantsu ja rahvamuusika lavastuse „Rehetondid". Kava rikastab Alfred Kuus'e kandlemäng, Ilo Maimetsa leelotamine ja andeka noore komponisti Heikki Kulla muusika. Kava ettevalmistused on selle tõttu eriti pingerikkad, et kava on osaliselt see, millega „Kungla" rühm esineb eeloleval suvel Euroopas.

Ajal kui on kuulda suurt nurisemist noorte passiivsuse pärast eesti ühiskonnas, tegutseb T.E.R.R. „Kungla" 150-lise liikmeskonnaga, kelle keskmine vanus on 17 aastat ja kelle rühma juhatus on keskmiselt 21-he aastane. Tänavune tegevus on näidanud erilist viljakust, kuid noored rahvatantsijad vajavad seda sama toetust, mida andis neile eesti publik ESTO '76 vihmatormis. Nagu võib aimata, on tänavune kava erinev ja suurepärane ning saalil on veel eelis — katus ei lase vihma läbi!

„Rehetondid" esitatakse 3. aprillil, kell 5 õ. Monarch Park'i Keskkoolis, 1 Hanson St. Pääsmed on eelmüügil Poko's — Mt. Pleasant, rahvatantsijatelt ja Peeter Niidult, telefon 293-3992.

Rehepapp ootab teie osavõttu!

E. V. aastapäev Rochester'is

Rochesteri eestlaskonna koosviibimine E. V. 59-da Aastapäeva puhul toimus laupäeval, 26. veebruaril. Korraldajate poolt varutud eriruumi saali Valle's Steak House oli kogunenud arvukas eestlaste pere. Märgatavalt rohkesti olid esindatud kaasmaalased kellede üks abielupooltest on ameeriklane. Seekordset koosviibimist võib pidada eriti õnnestunuks just sellepärast, et leidus osavõtjate seas ka kaasmaalasi, kes elades küll võrdlemisi ligidal Rochesterile, kuid siiski mõnesugustel põhjustel pole senini eestlaste üritustest osa võtnud.

Koosviibimise avasõna ja tervituse eesti ja inglise keeles ütles Abel Pintson. Eesti Vabaduse eest langenuid kangelasi mälestati leinaseisakuga. Õhtu ametlik osa lõppes ühiselt Eesti hümni laulmisega.

Eeskavalises osas sopran Nancy Virkhaus laulis aaria Donizetti ooperist „Rügemendi Tütar", Rudolf Tobias'e ballaadi „Imaneitsikene". Klaverisaade oli dr. Taavo Virkhaus'i kätes. Õhtuse meeleolu muusika eest hoolitses hr. A. Kõva.

A. P.

Teadaanne pensionäridele

Pensionäride klubi järjekordne koosviibimine kohvilauaga leiab aset 24. märtsil kell 3 p.l. Eesti Maja suures saalis, millest klubiliikmeid koos külalistega palutakse osavõtta.

Eelteatena olgu märgitud, et annetusi 17. aprillil toimuvale klubi loteriile võetakse vastu igal kolmapäeval kella 11—2-ni, klubi käsitööringis E. Majas, klassiruum nr. 10.

Juhatus

Robert Vellend Lõuna-Ontario suusatamismeeskonnas

2.—5. märtsini toimusid Burns Lake'is, B.C. Kanada noorte meistrivõistlused murdmaasuusatamises. Võistlused toimusid neljas klassis 80 osavõtjaga, nende hulgas seitse soomlast ja üks eestlane.

Noorte meeste (17—19 a.) klassis võitis hiljuti Soomest B.C.-sse ümberasunud Reino Keskisalmi 15 ja Quebeci prantslane Pierre Begin 10 km. 15—16 aastaste poiste klassis võitis korraldava suusaklubi presidendi poeg Marvin Strimbold nii 5 kui ka 10 km. Noorte naiste klassis tuli võitjaks Celine Giquere Quebec'ist nii 5 kui ka 7½ km.

Kaksiskvõitjaks osutus ka Lõuna-Ontario koosseisu kuuluv Angela Schmidt Honey Harbour'ist, kes tuli nooremate tüdrukute klassis esimeseks nii 2½ kui ka 5 km-s.

Võistluste viimasel päeval toimunud 3 x 7½ km meeste teatesuusatamise võitis B.C. Teiseks tuli Quebec ja kolmandaks Lõuna-Ontario, mille esimeses vahetuses sõitis Robert Vellend, kes individuaalalade ajal oli haige ega saanud võistelda.

M. Lepik Toronto Eesti Aiandusklubi esimees

Klubi kokkutuleku 24. veebruaril avas esimees M. Lepik päevakohase sõnavõtuga. Ta ütles kokkuvõttes, et Eesti Vabariigi aastapäev on päev mil teeme kokkuvõtteid ja seame sihte. Me oleme kui väike pinnuke inimese kehas, mis võib tekidada infektsiooni. Me vaenlane kardab, et see vabadus mida me endiga kanname võib infitseerida ka nende rahvast. Nii, et ärge kaotage lootust. Peame äratama ka neid, kes norskavad meie ümber ja arvavad, et siinne vabadus on igavesti garanteeritud. Sugugi mitte. Seda oleme juba õppinud minevikust.

Järgnevalt deklameeris Maimu Usin J. Liiv'i luuletuse „Kui tume veel kauaks ka Sinu maa".

Õhtu referendiks oli agr. J. Oinus teemal „Lillede koduseid paljundusviise". Sõnavõtja vaatles seemne kasutamist ja ka vegetatiivset paljundust. Andis juhiseid seemnekülviks — millal külvata suvelilli, nende mulla, soojuse, valguse jne. vajadusi. Püsililede arv on suur ja külviaeg jaanuaris ning veebruaris või ka suvel juulis ja augustis. Vegetatiivset paljundamist selgitades leidis referent, et siin on kasutusel taimede jaotamine, lõigete tegemine jne. Demonstratsiooniks kaasatoodud taimed jagas lektor kuulajaskonnale kodus lõigete tegemiseks.

Eelmisel koosolekul valitud aiandusklubi juhatus on ametid jaganud alljärgnevalt: esimees M. Lepik, abiesimees E. Kuris, laekur J. Hion, abilaekur M. Joasaare, sekretär Maimu Usin, abisekretär J. Roand, fototeenindus H. Tohver ja eriülesannetega Silvia Ivardi.

Järgmisel Toronto Eesti Aiandusklubi kokkutulekul Toronto Eesti Majas 31. märtsil, s.a. esineb näitliku loenguga Continental Agencies Kanada peaesindaja hr. R. Solom teemal „Gilmour jt. aiapritsid".

E. Ks.

Lembitu Lumelaager 2 '77 vihmasajus

Skautüksus „Lembitu Malev" viibis lumelaagris Kotkajärvel 12./13. märtsil. Laagrist võttis osa 60-line pere, neist 6 tüdrukut ja 2 juhti Rajaleidjate gaidlipkonnast. Laagrit juhtis Lembitu Maleva spordijuht dr. Jaan Roos. Laupäev jooksis laagris kavakohaselt, pühapäevast tegevust segasid rasked hoovihmad.

Laupäeval vaheldus päikesepaiste pilvitusega ja lumeolud olid head. Kohe pärast lipu heiskamist sõideti lahti suusarajad. Päeva kestel toimusid võistlused orienteerumises suuskadel ja lumekingajooks. Õhtul kogunes laagri pere peamaja kolde ette, kus veedeti lõbus õhtu Jaak Järve — lõkkevana juhtimisel. Eriti vahvad olid gaidid oma laulude ja ettekannetega.

Öösel puhkasid tüdrukud oma soojas tares, poisid peamajas ja Lembitu küla taredes.

Pühapäeva hommikul ärgates sadas ja lumi oli öisest sajust muutunud suusakõlbmatuks. Nii jäi teostamata laagri põnevam osa — suusavõistlused. Laager lõpetati varem. Sadu lõppes ja päike tuli välja ärasõidu ajaks.

Laagris laupäeval toimunud võistlustel saavutati järgmisi tulemusi:

Orienteerumine suuskadel: 1,5 km 14. a. ja nooremate: 1. Peeter Jeeger — 48.20; 2. Michael Sadul — 73.06; 3. Tiina Tigane, 4. Robert Sermat, 5. Erik Konze.

3,5 km 15 a. ja vanematele: 1. Allan Mägi — 74.25, 2. Eva Tigane, 3. Ingrid Kütt. Parima aja saavutas väljaspool võistlust kaasa teinud juht Kalle Naelapea — 54.00.

1 km lumekingajooks: 1. Ricki Paju, 2. Kalle Naelapea, 3. Paul Pede, 4. Glenn Leis, 5. Urmas Kori.

Laagrit toitlustas Hilja Jukkum, abistasid Vilma Talpak ja Ene Loo. Lumesaanidel teenindasid Viktor ja Robert Vessmannid. Juhtidena viibisid laagris veel Lembitu Maleva juht Harold Kivi ja maleva abivanem Vello Soots.

Lend Vancouveri koosolek neljapäeval, 31. märtsil

Eesti Liit Kanadas palub kõiki isikuid, kes soovivad minna Eesti Päevadele Vancouveris 10.—15. juulini tulla ühisele nõupidamisele Toronto Eesti Maja klassiruum nr. 10 neljap., 31. märtsil kell 7.30 õ.

Air Canadaga maksab reis 222 dollarit. Sealoleku aeg peab olema vähemalt 10 päeva. Raha peab olema sisse makstud 60 päeva enne sõitu ja lennata võib ka eriaegadel. Ülalmärgitud lennu hind on peagu pool regulaarsest hinnast.

Koosolekul antakse ka informatsiooni programmi ja majutamise kohta. Eestlasi teistes keskustes palutakse reservatsioonid teha Air Canada või reisubüroode kaudu.

A. RAUDSEPP

Kevade ootel 1977

Lisaks omavahelistele kriisidele on inimkonnal juba eelmisest aastast peale tekkimas globaalses ulatuses ärevusttekitav kliima-kriis. Sellest räägib ebatavaline külm ja lumerohke talv, kohati hävitav põud, uputused, rohked maavärisemised, võimsad tornaadod, tüfoonid jne. Paneb mõtlema kas siin on tegemist mingi loodusliku tsükliga, mis kestab aastat 1—2 — nii, või on meie planeedil oodata pikemaajalist ja korduvat kataklismi. Keegi ei suuda siin veenvat vastust anda, ega ennustada. Tuleb lihtsalt äraoodata kuidas on k.a. aprill, kevade, suvi jne. Igatahes on veel vara sattuda paanikasse. Kliima mõiste on väga komplitseeritud vastavalt kohale ja ajale nagu igaüks meist teab. Peaosad sellest nagu temperatuur, niiskus, sademed, tuuled, jmt. on üldised ja varieeruvad alati, olles kui tähtsad elutingimused mõnikord ka kahjulikud, isegi hukatuslikud. Kliima koldeks on peamiselt meie õhkkond ehk atmosfäär oma kihtidega, milledest alumine kannab meteoroloogias nime troposfäär. Muidugi kontrollib ka praegust kliimakriisi otse ja kaudselt kõikvõimas Päike.

Aprillis liigub Päike nüüd juba kõrgemalt ja kauem Põhjamaade kohal. Ta koordinaadid kuu lõpul on: alfa (otsetõus) 11 tundi ja laius (deklination) on 10 kraadi 33 min. N. 18. P.-Am. mittenähtav päikesevarjutus.

Kuu. Peafaasid: 3-dal — Täiskuu, 18-dal — noorkuu; Kuu perigee 361,150 km, apogee 21-sel — 406.600 km.

Planeetidest näitab ennast aprilli esimesel poolel Merkuur läänepoolsel taevaserval kohe peale Päikese l. Aprilli teisel poolel ühineb ta Päikesega.

Veenus (—3,6) kui ehatäht on kuu esimesel poolel raskesti vaadeldav — madalas. 15-dast peale on ta juba üleläinud ja särab koidutähena idas u. 1 tund Päikese tõusu eel. Mars on küll ikka hommikutäht, kuid liigselt P. lähedal.

Jupiter (—1,6) asudes Tauruse thtk. on hästi leitav ja vaadeldav madalas läänetaeva serval u. 3 tundi peale p.l. Saturn, Vähja (Cancer) thtk. paistab võrdlemisi tumeda tähena. Läheneb meridiaanile kella 7 paiku õ. ja loojub u. paar tundi pärast kesköödi. 11-dal seisatub Mars, et alustada uut suunda-tagasi itta. Perioodiline tähesadu leiab aset 21/22. aprillil. Radiandiks — Lyra (Kandle) thtk. Maksimum kell 4 hom. Sagedus 15 met. tunnis. Kiirus — 48 km/t.

KUI TEIE TÖÖTATE JA OOTATE LAST, SIIS ON TEIL ÕIGUS RASEDUS-PUHKUSELE.

ALLPOOL KIRJELDAME, MIDA TEEB ONTARIO, ET TEIE SELLE PUHKUSE KINDLASTI SAATE.

Ontarios on rakendatud seadus, mis võimaldab igale abielus või vallalisele rasedale naisele võtta töökohalt 17 nädalase palgata puhkuse lapse sünnitamiseks. See seadus hõlmab nii osalise kui täis tööajaga töötajaid, kusjuures tingimuseks on, et nad on töötanud sama tööandja juures vähemalt 63 nädalat enne lapse sündi.

Kui ema siirdub pärast sünnitamist tööle tagasi, siis garanteeritakse talle töökohal endine või sellega võrdne positsioon sama palgaga ning ta ei kaota teenistusvanust ning teisi soodustusi.

Loomulikult ei takista rasedus teenistujat kaaluvatel põhjustel vallandamise eest, mis ei ole seotud rasedusega. Kuid rasedus üksi ei ole vallandamise põhjuseks kui teenistuja on õigustatud puhkust võtma.

Last ootav ema peab kaks nädalat enne oma töölt lahkumist sisse andma vastava kirjaliku teadaande. Ta on õigustatud töölt lahkuma igal ajal 11 nädalase perioodi kestel enne lapse sündi, kuid ta peab pärast sündi olema vähemalt kuus nädalat puhkusel. Kui tööandja tahab, et teenistuja alustaks oma puhkust enne kui ta ise selleks soovi avaldab, siis peab tööandja tõestama, et teenistuja ei suuda täita korralikult oma ülesandeid.

Teenistuja on õigustatud saama raseduse puhkuse kestel töötaoleku kindlustuse toetusi (isegi sel juhul kui ta ei kavatse pärast oma puhkuse lõppemist tööle tagasi minna) kui ta on lapse sünnile eelnenud aasta kestel olnud vähemalt 20 nädalat töökohal, kus ta on maksnud töötaoleku kindlustuse maksu. Vähemalt kümme nädalat sellest 20-nest nädalast peavad langema perioodile 30-nest kuni 50-ne nädalani enne sündi.

Kui teie soovite rohkem informatsiooni raseduse puhkuse või teiste töötavaid naisi hõlmavate seaduste kohta, siis kirjutage:

Employment Standards Branch
Ministry of Labour
400 University Avenue
Toronto, Ontario M7A 1T7

ning teile saadetakse vastav broshüür.

Bette Stephenson, M.D., Minister of Labour

William Davis, Premier

Province of Ontario

Mõttevahetuse korras

VÕHIKLIKKE ÄÄREMÄRKMEID EESTI KOKARAAMATULE

Hiljuti avaldati meie ajalehtedes lühike teade, et läinud aasta jõulude eel Los Angeles'is ilmunud „Eesti kokaraamatu" esimene trükk on müüdud läbi ja 2. trükk ilmub veebruaris. Selle teatega seoses kerkib küsimus, kas asjaga ei ole liialt rutatud?

Eesti kokaraamatu vastu tunti huvi ja puudust juba mõnda aega. Kuna kokaraamat kui selline näib üldse olevat enamikus ameerika kodudes tähtsam kui toit ise ja raamatukauplustes võib leida praegu kuni paarsada eritiitliga kokaraamatut, siis on näit. nende ridade kirjutajalt (kellel on olnud paarikümne aasta jooksul tihe side ameerika raamatukaubandusega) korduvalt küsitud, kas ja millal on võimalik tutvuda ka eesti toiduretseptidega. Et küsimust pehmendada, tuli asjast huvitatuile mõnelgi korral anda mõningaid retsepte.

Olgu koheselt lisatud, et nende ridade autor on kokakunstis isiklikult täiesti võhik. Kuid keeta ja toitu valmistada on tulnud mõnikord siiski, kusjuures on häda sundinud kasutama emalt ja naisemalt (kes oma nooruses oli aastaid muide kokaks mõisnike ja saksa klubis Viljandis) pärinevaid retsepte. Nendele on lisandunud järelpärimistel saadud retseptid hinnatud eesti perenaistelt siin-seal, Brigitta v. Samson-Himmelstjerna „Baltisches Kochbuch" ja mõned teised allikad.

Nüüd oli võimalik kinkida mõnele heale tuttavale ka „Eesti kokaraamatut" ja võtta vastu soove, et see oleks saadaval ka mõnes ameerika raamatukaupluses. Kuid pahandus tuli sealt, kus seda oli kõige vähem karta: üsna mitmed ja mitmed uues kokaraamatus esitatud retseptid ei ühtu varasema eesti kokakunstiga ega ameeriklaste poolt neile kirjutatuina antud ja proovimisel kiiduväärseks osutunud retseptidega! Esitame alamal mõned konkreetsed näited.

N.n. mulgitoitu käseb uus kokaraamat valmistada searibiga. Eestis kasutati selles toidus lambaliha. Kapsasupi jaoks annab uus retsept loomaliha ja loorberilehe, mis on uudis ja rikub hapukapsasupi maitse täielikult. Ei kõnelda midagi hapet pehmendavast värskekapsa lisandamisest ega köömneist, mida vanemad kogemunstega perenaised alati kasutavad. Samuti puuduvad nii hapukapsa- kui hernesupi (välja arvatud eraldiantud mulgikapsad) retseptis tangud!

Suure üllatuse valmistab raamatus antud sibulaklopsi retsept, juhendades veeretama läbiklopitud lihatükke jahus. Eestis oli rida sibula klopsi osas laialt tuntud söögimaju, väga maitsvat sibulaklopsi oli võimalik saada reisivagunis Tartu—Tallinna liinil. Mitte kunagi ei ole olnud võimalik näha varem sibulaklopsis jahuga veeratatud liha! Küll aga tuleb lisandada (ja seda tehti peagu alati) kastmele hapukoore maitse pehmendamiseks kas rööska koort või kondenseeritud piima. Mis põhjusel ei soovitata lisada värskekapsa supile ka pisut tomatit?

Väga ühekülgne ja vaieldav on kokaraamatus antud rosolje retsept, kuna muna ja heeringa kasutamine on muutunud juba ammugi ebapopulaarseks, õuna kohtame eesti rosoljes imeharva, kuid peete, kartulit ja hapukurki ikka võrdselt, liha eelmistega võrdses proportsioonis, ja mitte vorstina või praelihana, vaid ikka ja alati loomaliha. Kummaline on kahe eraldi antud lihapiruka retsept, kuna sealgi ei ole tõstetud soovitavalt esile loomaliha, maitsekohase suitsuliha lisandamisega.

Et tanguputru keedame piimaga, on imestama panev uudis, samuti väga populaarse strogonovi puudumine. Frikadellisupina on olnud alati tuntud kanaliha kasutamine. Miks kissellidena ei soovitata kuremarja, karusmarja, punast ja musta sõstart?

Ei ole mõtet puudutada siinkohal neid põliseid eesti toitusid, mis raamatus üldse puuduvad. Enne kui asuda uue trüki väljaandmisele, tulnuks ehk siiski hankida rohkesti ja tõesti asjatundlikku kriitikat vanadelt perenaistelt ja suure vilumusega kokkadelt. Neid veel leidub. Vastavalt nende nõuandeile tulnuks siis retseptid kas muuta või täiendada. Ja hankida lisaretsepte. Kokaraamatu kujundus on värske, rahvuslik ja meeldiv, keeleliselt paistavad retseptid olevat ka ameeriklastele arusaadavad. Nõnda ei tohiks täiendatud korraliku väljaande puhul tekkida raskusi selle paigutamiseks ka ameerika raamatukauplustesse, mis muide osutuks omaette küllalt kaaluvaks rahvuspropagandaks. Argu autor-koostaja mõistku neid ridu valesti. Koostaja on teinud suure, tähtsa ja rahvuslikult kõrgelt hinnatava töö, kuid nagu iga esimene katse ei ole just täielik, nõnda ka see. Heatahtlik nõuanne ja võimalikele puudustele vihjamine ei tohiks tunduda vastukarva silitamisena. Isegi kui see tuleb võhikult.

J. Jalakas

Paul Juttus

AUTOSÕITJATELE

Tagavarakummid ja rattad on autovabrikutele olnud juba ammust ajast pinnaks silmas, aga seda eriti nüüd, kus autod on muutumas väiksemaks ja kui otsitakse igasuguseid võimalusi energia kokkuhoidmiseks. Tagavararatas ei võta mitte üksnes oma alla palju vajalikku pagaazhiruumi, vaid selle ringivedamine suurendab bensiinitarvidust, lisades veoki üldraskusele 60—100 naela. Statistika andmetel vajab ainult 25% autoomanikkudest tagavarakummi kord aastas ja needki paljudel juhtudel oma süü tõttu.

Paljud kasutavad kumme niikaua, kui need ise katki lähevad. Sellised kummid on viimases perioodis mitte üksi sõitjale omale, vaid ka teistele maanteede kasutajatele hädaohtlikud, tingides lõhkemise korral tihti traagilisi kokkupõrkeid. Kummi vahetamine elavas liikluses, kui ka maantee ääres, on riskantne tehing. Mööda sõitjad tavaliselt aeglustavad sõidukiirust ja tagant sissesõitmised on kummivahetaja läheduses sagedased nähtused. Ka oleme lugenud ajalehtedest tihti, kus kummivahetaja töö-õhinas unustas oma ümbruse ja astus mööduva sõiduki ette, mis tavaliselt tähendab surma või raskeid vigastusi. Eriti ebamugav on kummi vahetada vihmaga, lumetormis ja öösel, muutudes nais-autojuhtidele ja vanematele inimestele täiesti ülejõukäivaks.

Ruumi säästmiseks on juba mitu aastat tarvitusel kokkukäivad kummid (Space-savers). Need on tunduvalt väiksemad, kuid neid peab enne kasutamist kaasasakäivast surveõhupaagikesest täis puhuma ja ratta vahetamisetöö tuleb sõitjal ikkagi teha, koos sellega kaasakäiva pakiruumist asjade välja- ja sissetõstmisega.

Mitmed suuremad kummitööstused on nüüd arvatavasti leidnud kogu probleemile lahenduse ja juba ammu katsetatakse kummidega, milledel tagavarakumm alati sisseehitatult kaasas. „Goodyear'i" peainsener teatas hiljuti, et neil on lõpukorral kummide katsestamine, milledega saab sõita ka tühjalt ja mis on proovisõitudel vastu pidanud kuni 25.000 miili. Rakendatud põhimõte on üpris lihtne. Kummidele on sisse ehitatud fiberklaasist stabiliseerijad, mis normaalse õhusurve juures kummi seinu üldse ei puuduta. Niipea aga kui kumm läheb õhust tühjaks, hoiavad need kummi küljed küllaldaset tugevana edasisõitmise jatkamiseks parandustöökoja või koduni. Samal momendil lõhkeb ka kummi sissehitatud pallike, mille eriline määrdeaine tööta jahutajana, vältides kummi külgede ülekuumendumise. Millal need uuelaadsed kummid massproduktsiooni jõuavad ja mis nende hinnaks kujuneb, pole veel teada. Ameerika mandri kogemuste põhjal võib aga eeldada, et ootamisaeg ei saa olla väga pikk ja siis olemegi lahti tagavarakummist ja sellele juurdekäivast kolust.

★ 4. jaanuaril juhtus Toronto esimene fataalne liiklusõnnetus. Kuue-aastane Simone Blair katsudes jooksta üle York Mills tänava sattus aeglaselt sõitva auto ette ja sai silmapilkselt surma. Õnnetus juhtus ainult 30 meetri kaugusel liiklustuledest ja koolilaste ülemineku kohast. Politsei nimekirjas oli see ohver nr. 1 ja on arvata, et 1977 lisab sellele kuni 40 nime. 1976. a. sai Torontos esimese 11 kuu jooksul surma 28 ja vigastada 2529 jalakäijat ja pole ime, kui suurlinnade liiklusekspertidele on jalakäijate julgeolek kujunenud suureks probleemiks. Otsitakse pidevalt uusi abinõusid ohvrite arvu vähendamiseks ja paljude üksikjuhtude põhjaliku uurimisega on ilmseks tulnud huvitavaid asjaolusid. Selgub, et 80% juhtudest langeb süü jalakäijale, kes oli hooletu, hajameelne või siis käitus tänavaiikluses ebaloogiliselt. Los Angelesi kohtuarst uuris surmasaanud jalakäijate elukäiku suure põhjalikkusega ja avastas, et vähemalt 25% olid hoopis enesetapjad. Ta on kindel, et protsent võib olla tegelikult isegi suurem, aga tal pole seda võimalik faktiliselt tõendada. Nagu autojuhtidel, on ka jalakäijatel alkohol paljude õnnetuste ja surmajuhtumite põhjustajaks. Jalakäijad, kellel mõistus alkoholi poolt nüristatud, moodustasid ka Torontos surmasaanutest suurima grupi. Lapsed alla 10 a. ja vanad üle 65 teevad liiklusekspertidele erilist muret. Lapsed jäetakse vanemate poolt tihti järelvalveta ja olles muretud ja kogenematud, satuvad kas sõbrale või mänguasjale järele joostes auto alla. Pensionärid kannatavad sageli halva silmanägemise ja kuulmise all, neil võtab kauem aega tänavate ületamiseks ja nad ei oska õieti arvestada autode sõidukiirust ja nende pidurdamise võimeid.

Ka on neid rohkem tänavail jalutamas lihtsal põhjusel, et neil on rohkem aega, kui töötavatel inimestel. Kannatamatus on üheks suureks õnnetuste tekitajaks koos liiklustulede pimesi usaldamisega. Ka roheliste tulede puhul on võimalik parajasti pööret tegeva, või siis viimasel minutil tuledest läbi-ruttava, auto ette sattuda. Tumedaid rõivaid kandvaid inimesi satub protsentuaalselt rohkem autoõnnetustesse ja seda just pimedatel sügiskuudel. Ka tavalise tänavakiiruse juures on vaja vähemalt 70 jalga maad auto peatamiseks. Tumedat palitut ja mütsi kandev jalutaja võib palju lähemal jääda märkamatuks, kui tänavavalgus vilets. Ettevaatus ja hool on olulised nii jalakäijale kui ka autojuhile. Hingepiinad ja kahetsemised kaasuvad iga õnnetusele ka siis, kui me selles legaalselt süüdi ei ole. Seda eriti, kui peaks tegemist olema surmajuhtumiga.

Tel. (416) 466-1951
466-1502

GARDENIA
FLOWERS & GIFTS

362 Danforth Ave., Toronto, Ont. M4K 1N8

MEIE ÄRIS ON SAADAVAL RIKKALIKUS VALIKUS VÄLIK LILLI erisündmusteks ja tähtpäevadeks. ✿ Samuti käsitöö kinkeesemeid — KULLASEPA, MEREVAIGU-, KERAAMIKA-, NAHA ja PUUNIKERDUSE alal. Kõneldakse eesti, läti ja inglise keelt.

Äri on avatud kl. 8.30—6 õ. Neljapäeviti ja reedeti kl. 9-ni õ.

JOHN E. SOOSAAR, C.A.

Chartered Accountant

Suite 402
725 Don Mills Rd.
Don Mills, Ontario

483-6308
429-4944

Euroopa Majandusliidu võiäri N. Liiduga

GEISLINGEN (M. E.) — Euroopa Majandusliit peab maksma enam kui 200 miljonit marka subventsioone, et eksportida Majandusliidu külmutusruumidest 36.000 tonni võid N. Liitu. Või müüakse Moskvale alla maailmaturu hinna — DM 1.49 kilo. Tarbija Saksamaal peab maksma või kilost umbes 8 marka. Juurdemaksudega põllumeestele hoitakse võihind Euroopas kunstlikult kõrgena, mille tulemusena külmutusruumidesse kuhjuvad võimäed, mille säilitamine nüüksi maksab miljoneid aastas.

Juba 1973. aastal müüs Euroopa Majandusliit N. Liidule odava hinnaga 200.000 tonni võid. Või pakiti N. Liidus ümber, lööti pakenditele „Made in CCCP" peale ning osa sellest müüdi vahekasuga Tshiilile, kus teatavasti olid 1973. a. septembrini võimul punased. Nagu 1973. aastal, sooritab ka nüüd võimüügi prantsuse eksportfirma „Interga S.A.", mille omanikuks miljonär Jean-Baptist Doumeng. Viimane on üks prantsuse kompartei tähtsamaid soosijaid ja finantseerijaid ning temale kuulub monopol agraarproduktide eksportimiseks idabloki riikidesse.

See või äri on põhjustanud arvukalt proteste Majandusliitu kuuluvates riikides, eriti Inglismaal. Need protestid sundisid Euroopa Majandusliidu ametnikke Brüsselis andma lubaduse, et tulevikus ei subventsioneerita enam agraarproduktide eksportimist N. Liitu.

-kk

Meie Noored

KEVADAIMUS

Kuigi puud on veel raagus, porilombid tänavatel, taevast tuleb alla jäätust ja lund on siiski tunne, et kevad ei ole enam kaugel. Kindlad kevade tundemärgid on: vanaema oli nainud kevadlindu, ema ostis aiatööriistu ja Ain-Jaak õppis tugevasti eksamide vastu. Noh, tema peab ikka oma klassis esimene olema! Mina kohe ei saa istuda nii kaua samal kohal ja õppida. Pean ikka ja jälle tõusma, vaatama kas must orav kükitab tagakäppadel mu akna taga. Mõnikord mängin klaveril mõne menueti, improviseerin vähe ja maiustan shokolaadikarbi kallal. Vabandan end iseenda ees, et midagi pead ju võtma ja tegema kevadväsimuse vastu, vast shokoloodigi.

Täna siiski otsustasin, et kasvatan omale kindla iseloomu. Lubasin endale mitte enne kirjutuslaua tagant tõusta, kui kõik koolitöö on tehtud ja enesetunne selle tõttu kerge ja rõõmus.

Seal aga segas mind telefoni kaudu Tiiu-Reet. Tal oli palju rääkida. Onu pulmadest. Täditütre sünnipäevast ja oma toredast Florida reisist. Kõige selle juures rääkis ta kõigeenam enesest. Ikka, kuidas tädid ja onud aina kiitnud ta emakeele oskust, muusikaalsust ja häid kombeid. Ka haletses ta mind, et meie pere ei saanudki sel aastal välismaa reisi teha. „Tead Tiiu-Reet", ütlesin kaunis upsakalt, „meie ei tunne nendest reisidest suurt puudust, meie pere käib öeldakse, et enne kool, siis reisid. Kui teie jälle ära, lõunasse, sõidate, eks siis hoian su Pontut. Tean nüüd, et meie Sulli temaga kaklema ei tiku. Ootan hoopis kevadet. Näen juba praegu päikesekiirt pilvede vahelt piiluvat. Siis kui vihm on pargid puhtaks pesnud, viin oma Sulli ja su Pontu sinna jooksma ja hüppama. Ise hüppan nööriga ja naudin pargi kevadist aroomi." „Ma tulen suga parki kaasa", kostis Tiiu-Reet telefonist. „Kevad on siin juba varsti ja siis nagu ma ei raatsigi kodust lahkuda, pealegi ei tohi nii kaua koolist puududa." Nõustusin. „Võtan Sinu, koos su karvase Pontuga, jalutuskäigule parki".

Hella Leivat

KEVAD

Vooda oli tark ja hea koer, Manni sõber, seda teadis Mann juba alati. Kelgusõitu küll temaga ei saanud — ei katsutudki! Aga ta oli muidu tark ja hea. Hauh! Hauh! kõneles ta oma suure sügava häälega nagu tõrre põhjast; kuid ega ta kunagi Manni vastu kuri olnud.

Kui Mann sõi kas võileiba või midagi muud maitsvat, mida Vooda ei põlanud, tuli ta ja vaatas rõõmsail silmil, kuidas laps sööb, liputas saba ja: „Hauh, hauh! anna mulle ka!" küsis ta sõbralikult. Siis murdis laps tükikese ja andis näpuotsast, ja Vooda ei ampsanud millalgi nagu ampsas vahel Krants, vaid võttis ilusasti targu. Nii jagati ja söödi kahe vahel see võileib, oldi nagu ühes leivas. Siiski — ühestsamast kausist või ühesama lusikaga pudi süüa — seda Mann ja Vooda küll kunagi ei tohtinud! Ei tohtinud juba siis, kui Mann väike oli ega mõistnud vahet teha, ema ei lubanud, ja Vooda, olles Mannist targem, ei tahtnudki! Sai ikka aru, mis kästi või keelati.

Nüüd jooksid Vooda ja Mann vahel kahekesi väljas lumes. Vooda saapad aga ei läinud kunagi lund täis ja tema sõrmed-varbad ei külmetanud. Manni omad aga küll. Ja kui Mann siis ära tarre kutsuti, öeldi talle nii mõnigi kord: „Ära sa jookse nõnda palju väljas ja külmeta!... Kui külmetad, tulevad sarlakid, panevad sulle selga veripunase kuue — aga see on väga kitsas ja valus!"

Mann aga tahtis väga teada ja küsitles nii mõnigi kord, et kes need sarlakid on. Aga suured inimesed vist isegi õieti ei teadnud-tundnud sarlakeid; kes nad on ja kus elavad. Ainult et nad haigust toovad, seda teati lapsele öelda. Ning et mõned lapsed sarlakite kätte surevad, ja nad mulda pannakse, nii et ei saa enam kõnelda ega mängida, ega midagi! — Ja kõik sellepärast, et nad ilma loata väljas jooksevad ega kuula, kui keelatakse...

Nii kõike kokku võttes oli Mannil pikapeale selge, et sarlakid on väikesed mehikesed, härjapõlvlased tulipunaseis kuubedes, ning elavad kuskil kaugel, suure lume ja külma taga.

Mann oleks väga tahtnud neid või kordki oma silmaga näha, kaugelt näha. Aga kuigi nad vahel võisid ehk nähtaval olla — Mann ei juhtunud neile jaole.

2.

Nii ühel hommikul — see võis olla küünlakuu lõpul, millal jällegi kambrites elati, millal päike varajasem tõusma, nii et kambriaknast sisse vaatab ja naerab, kui lapsed on unimütsid ja jäävad kauaks magama, nägu neil vahel alles pesemata ja juuksed sassis, kui suured inimesed juba väljast talitamast tulevad ja varsti keskhommikule hakatakse — ühel säärasel hommikul äratas Liis Manni:

„Mann, tõuse üles! — Sarlakid veavad lund! — Suvi tuleb! Linnud laulavad sirr-sirr! ... Tõuse ruttu!"

Arusaadav, et Manns seda kuuldes, olgugi läbi une kuuldes, virgus üsna pea, avas silmad suureks nagu aknad ja naeris selgest heameelest.

„Sarlakid veavad lund! Suvi tuleb! Linnud laulavad sirr-sirr!" kordas sõsar veel veetlevamalt ja:

„Kus nad on?" hüppas Mann sängist rutujalu, jooksis vidinal akna juurde ja vahtis suul-silmil — surus oma väikese näo ja ninakese vastu ruutu, vahtis ja — ülalt õuest, suure värava kõrvalt, kollitas vastu ikka veel suur lumehang! — Ja mitte kusagi punakuubi-sarlakeid oma lumeregedega!

„Sinna suurele teele, suure hangetaha nad koormatega kadusid!" seletas Liis, „tõuse homme varemini ja õige ruttu, siis näed."

Nii kordus see veelgi. Liis äratas endiselt: „Mann tõuse ruttu! Sarlakid veavad lund! Suvi tuleb!" Mann hüppas iga kord sängist, jooksis vidinal akna juurde...

Aga ikka olid need punakuued-sarlakid Mannist veel kärmemad, nii et tema silmad neid kunagi näha ei saanud. Siiski salata ei saa: ülal, õueväravа kõrval hakkas suur lumehang märkamatult kahanema. Ning ei tea, millal ja kuidas, aga ka õu muutus järkjärgult laigulisemaks, siit ja sealt hakkas paistma musta maad. See ei olnud küll veel suvi, aga: „Kevad on käes!" ütlesid suured inimesed.

Anna Haava

Arva mis juhtub?

Mu soov lõppude lõpuks täitus. Olen alati tahtnud minna tulevikku. Inimesed on seal imelikud. Arva, kus ma käisin? Ei arva! Hästi! Ma käisin tuleviku planeedil.

Inimestel on seal roheline, kollane ja isegi lilla nahavärv! Imelikul kombel olin mina seal printsessiks. Mulle see ei meeldinud. Ma soovisin, et oleksin tagasi omas kodus. Need naljakad inimesed ütlesid mulle:

„Kui lähed, siis sured!" Siis panid nad mind vangi. Oleksid näinud sealseid politseisid! Nad olid lillad. Oh häda. Vaata mis õnnetust mu soov mulle tõi! Nüüd tean, miks on selle planeedi nimi „Arva mis juhtub".

Heitsin pikali vangikongi ja jäin magama. Nägin und omast kodust.

Hommikul ärgates olin omas voodis. Küll oli mul hea meel, et olin tervelt tagasi. Enm ei taha ma minna tuleviku maailma.

Aime Olup
Toronto E. S. Täienduskool

Märtsikuu

Kui saabub märtsikuu, siis on päevad juba pikemad, päike sulatab lund. Tänavatel on palju veelompe. Maal on jõed ülesse paisunud.

Kui lumi on sulanud, tulevad esimesed kevadlilled. Tulevad kuldnokad tagasi lõunamaalt, tulevad pea ka teised linnud. Märtsikuus tuleb kevad.

Toomas Kolli
Toronto E. S. Täienduskool

Kevad

Mul on väga hea meel, et kevad on varsti siin. Kevadel lilled hakkavad õitsema ja puudele tulevad uued lehed. Kevadel õhk lõhnab teistmoodi. Juba viimasel nädalal on õhk lõhnanud nagu kevadel.

Kevadel me lähme maale, kus ma võin minna pikkadele jalutuskäikudele läbi metsa. Maa on märg. Kus särav päike ei piilu läbi kõrgete puude, maa on ikka veel külmanud.

Lõunapoolt tuleb palju linde tagasi. Teised loomad tulevad maa alt välja kevadeks. Ma ei jõua oodata kuni kevad tuleb.

Maia Lenk
Toronto E. S. Täienduskool

Sünnimaa

Sust mälestusteteri kannan hinges,
mu tormist vintsutatud sünnimaa.
Nüüd seisad üksi idatuules vinges,
vaid õnneaegu leinas meenuta.

Mul meeles veel su metsa tume kohin,
su rannajoone hajuv udu, tuul.
Kas iial veel seal jalutada tohin
ja kuulda laulu rahva vabal suul?

Aeg tahunud on teele mitu rasket risti
su möödun'd heitlustest seal elu, surma vahel.
Ju õnn ja vabadus meil vara sülest kisti,
nüüd jälle needinud sind ikelduse ahel.

Ei keegi ajalõnga tagurpidi keri,
kuid säilub südameis meil tulevikuks sund:
teis, noored, voolamas on eesti kange veri —
kord teie luua meie vabadusetund!

Helle Reikman

Kevadised laupäevad

Kui esimene kevadlaupäev tuli, ma võtsin oma ratta välja ja hakkasin sõitma. Ma nägin, et lilled olid maa seest väljas. Siis nägin, et pungad paistsid ja neist hakkasid lehed välja tulema. Sain varsti oma sõbra maja juurde ja sõitsime üles- ja alla tema sõiduteel. Läksime tee peale sõitma. Nägime puu otsas üht linnupesa. Seal istus kuldnokk pesal.

Sõitsime edasi ja läksime teise sõbra maja juurde. Näitasime talle seda linnupesa ja sõitsime edasi. Siis mängisime pargis palli. Ma püüdsin kõige paremini palli. Sõitsime tagasi mu esimese sõbra juurde. Siis läksin Robi-Roosipuu juurde ja temaga läksime järve äärde.

Tulin kell viis koju, sõin ja läksin umbes viie tunni pärast magama. Oli väga ilus päev. Tore! Magasin sel õhtul küll hästi. Teisel päeval oli sama nali. Siis läksin kooli ja töötasin terve nädal kuni jälle tuli laupäev. Järgnes sama nali jälle kuni esmaspäevani.

Erik Tallmeister, IV b klass
Toronto E. S. Täienduskool

Kevad

Mulle meeldib kevad,
Linnud laulavad,
Tuul puhub,
Ja mina mängin õues.

Anne Käärid

Süvene alljärgnevate vanasõnade mõttesse!

Sõpradest tuntakse sind ennast.
Puhas süda — julge silm.
Tublidus ei tule tööta, osavus ei hooleta.
Iga algus on raske.
Parem noores eas õppida kui vanas eas kahetseda.
Raamat on tarkuse allikas.
Kindel tahtmine on kõige suurem tarkus.
Ära pane küünalt vaka alla!
Rumal räägib, mis teab, tark teab, mis räägib.
Hea sõna võidab võõra väe.
Vanasõna — vana hõbe.
Kes edasi ei lähe, läheb tagasi.

V. A. Kimberg-Kotkas

METSAONNIS

Oli krõbekülm talvepäev, aiateibad paukusid, lumi krudises, jäälilled olid akendel ja varblased lõdisesid pesades. Oli külm, nii, et isegi mustad linnud lennult alla potsatasid. Sel päeval otsustasid kolm kangelast, põhja, Muskoka metsa minna. Need olid kunstnik, kirjanik ja kriitik. Kunstnik otsis ideid, kirjanik muusat, aga kriitik värsket õhku. Sõbrad aga ütlesid: „Te olete kolm hullu."

Auto mõõtis maantee-linti ja lõpuks oldigi metsaääres, aga mitte veel kohal. Lund oli kohutavalt palju ja suvine tee oli jäljetult hangedes. Kolm kangelast viskasid seljakotid õlale ja vangutasid päid: „Oma kaks miili lumes sumpamist — kas hakkame astuma...?"

Kunstnik rühkis ees, ta oli kõikidest pikem, kirjanik tema jälgedes ja lõpuks tuli kriitik. Päike säras, pannes lume mitmes toonis kirkalt sillerdama ja õhus oli meeldivat vaigulõhna. Kuuskede roheliste okstel olid peal valged sätendavad kuhjad ja rippusid läikivad jääpurikad. Hingamisest tekkis mütsiäärde paks härmatis ja ninaotsad kipitasid — tujud olid aga võrratud.

Siis lõppes tee ja minna oli veel jupp kitsast metsarada. Kui lumi seni oli paks, siis metsarajal oli see veel mitukorda paksem. Tuisk oli hanged just sinna kokku puhunud. Vahel tundus, et oli võimatu end harjale upitada, kunstnik ja kirjanik sumasid puusadeni, aga kriitikut ei olnud aegajalt nähagi. See viimane ots võttis mitu korda kauem aega, kui kogu algus.

Lõpuks ometi metsaonni rõdu ja katus paistsid, aga needki olid lumes. Rõdu ulatas katuseni ja katus korstnani, ainult aknad läikisid päikeses, lumel aga oli paljude loomade jälgi. Taas seisid rändurid nõutult, ukse kohta ei olnud nähagi — ja labidas, kui seda üldes oli, oli sees.

„Milleks siis inimesel käed ja jalad, peab see siis just labidas olema," arvas kunstnik ja tal oligi õigus. Varsti oli uks pilukile, kust kõhn kirjanik end läbi pigistas ja labidas oligi väljas. Usna varsti oligi rõdu puhas ja uks avatud. Ei võtnud kaua, kui ahjus põles rõõmus tuli, kiirest sai ka kohvi valmis ja kaasavõetud toidud lauale.

Olemine oli mõnus ja igaüks avaldas oma rõõmu. Keegi ei mõelnud enam matka raskustele, ega lumes sumpamisele. Mugava onni akendest paistsid kõrged lumekuubedes kuused, kaskede ka kõige peenematel okstel olid peal ümarad valged triibud, aga kändudel olid kõrged mütsid. Üle kõige sätendas ikka veel külm kullane päikese pale. Kunstnikul oli tuhandeid ideid, kirjanik luuletas ja kriitik aina mõnules.

Talvepäev on lühike, metsas veelgi lühem, ümbrus tõmbus hämaraks ja salapäraseks. Usna varsti oli ka taevas tume ja sealt särasid tuhanded kirkkad tähed. Kuukiired põimusid puude vahel pannes hanged muinasjutuliselt sillerdama. Taas imetlesid matkajad looduse ilu. „Tore, et tulime," ütlesid nad.

Siis üsna maja lähedalt tihnikust kostis võikalt — au — uu — uu — uuu. Au — uu — uu — uuu. Au — uu — uu — uuu." Seesolijad võpatasid. Nad hoidsid isegi hinge kinni ja ainult puude praksumine ahjus segas vaikust. Au — uu — uuu. Au — uu — uuu. Au — uu — uuu, kostis uuesti. „See on öökull," sosistas kirjanik ja teeskles külmarahu.

Au — uu — uu — uuu. Au — uu — uu uuu. Au — uu — uuu, kostis järsku ka teiseltpoolt majanurgast ja kolm silmapaari vaatasid küsivalt. „Need on ju..." algas kriitik ja ta lõug võbises. Kunstnik aga tõusis. „Ära kutsu metsapeni nime järele, siis ta ka tuleb." õpetas ta elutargalt, otsis kirve, labida ja asetas need ukse kõrvale. Võigas hulgumine õues aga jätkus. See pani vere tarretama, õhu võbisema ja see kajas metsas. „Jultunud võsavillemid, lausa ukse all annavad kontserti. öelgu veel keegi, et Muskokas ei ole..." urises ta läitas uusi küünlaid, pumpas gaasilaternat heledamaks. „Susid pelgavad ju valgust..."

Tähistaevale tõmbus üle hall pilvekardin ja alla laskusid suured sakilised lumeräitsakud. See oli jälle uus vaade mis tardunud sesolijaid aknale meelitas. Tukkuvad puud kadusid nüüd mahedalt aknavalgusest särava lumeloorisse. Isegi hulgumine taandus veidi kaugemale, aga ei lõppenud. Sadu aga tihenes ja varsti ei näinud peale paksu allavajuva liniku enam midagi. Näis, et kõik lumeaitade luugid olid pärani ja varsti ulatus see jälle akendeni. „Oleme sisse tuisanud..." teatas kriitik, kui ta ust asjatult avada püüdis.

Ühise jõuga saadi uks praokile, kust kunstnik, seekord end õue poetas. Sisse jäämise hirm oli siiski suurem, kui hundid õues ja rõdu sai taas puhtaks. Uuesti oli ka kohvipott tulel, midagi hirmast ei olnud ju veel juhtunud.

„Kas saamegi siit enam välja..." ohkas kriitik ja hakkas toidukapis sorima. „Ühe nädala peame vastu, kui herned ja oad, riisi ja soola tänasele toidule juurde arvame", ütles ta kapuiuksi kinni pannes. „Ainult nädala..." naeratas kirjanik. „Kui nii kallab, siis enne kevadet pole lootustki," arvas ta puid ahju lisades. „Peaasi, kui on soe."

„Tuli öö, torm tõusis, tuul vingus ja vilistas ümber nurkade ja lund aina kallas. Tormiga võidu kumises ikka veel metsapenide hulgumist. Puud oigasid ja raksudes paiskus suuri ja väikesi oksi alla. Taeva ja maa vahet ei olnud enam.

Kohutav raju kestis kogu öö ja järgmise päevagi, kordamööda käidi rõdu puhastamas, halge ahju panemas ja kohvi keetmas. Alles kolmandal päeval vaibus see veidi. „Kui läheksime õige vaatama mis maailmast saanud on," arvasid nad ja kolm kangelast algasid taas lumes sumpamist. Seekord kunstnik kandis labidat, kirjanik luuda ja kriitikul oli ämber. Neid tööriistu võis teel tarvis minna. Vaevaliselt, väga vaevaliselt rühiti lumes. Torm oli metsa karmi käega raputanud. Lumehanged olid veelgi sügavamad, oksi ja langenud puuhiiglasi oli kõikjal — ja raju ei olnud veelgi lõppenud. Lõpuks ikkagi, nad olid teel ja kolm silmapaari otsisid autot. Midagi ei paistnud, ainult eemal oli kõrge lumekuhi.

Imestunult seisid lõbusad rändurid, ees oli avar lumesahast lahtiaetud tee ja see näis uskumatu-imena siin põlismetsas. Mõnusalt istusid nad lahtiroogitud sooja autosse ja algasid koduteed. „Muskokas on katastrof, see on isoleeritud ala, teed on umbes ei saa sisse ega välja..." nii kuulutasid uudised raadiost.

„Kuulsite nüüd..!" ütlesid nad üksteisele". Aga hanged meid ei matnud, külm ei võtnud, torm ei tapnud, hundid ei murdnud ja isegi tee oli lahti aetud. Võrratud elamused metsaonnis, keset ürgset võimast loodust. Siia tuleme jälle!"

Mis tuul toob?

Mis on see tuul, mis toob külma?
Põhjatuul toob külma lund.
Nüüd lähvad selga jakid.
Nüüd, kui põhjatuul puhub.

Mis on see tuul, mis toob sooja?
Lõunatuul toob suurt sooja.
Siin õunad saavad suureks.
Nüüd, kui lõunatuul puhub.

Mis on see tuul, mis toob vihma?
Idatuul toob suurt vihma.
Nüüd seljas on vihmakuued.
Nüüd, kui idatuul puhub.

Mis on see tuul, mis toob lilli?
Läänetuul toob lilli.
Siis linnud on laulmas,
Nüüd, kui läänetuul puhub.

Peeter Riis
Toronto E. S. Täienduskool

Kevad on saabumas

Sel aastal on kevadest raske kirjutada. Vaatan aknast välja ja näen lumehangeid. Möödunud kevadel mäletan, et aprillikuu algul saabus meie aeda esimene kevadlind, kes oli talvitanud lõunamaal. Meie panime oma kevadlinnu nimeks „Värdi". See on punase kõhuga lind nagu eesti leevike.

Puude pungad hakkavad juba suuremaks ja suuremaks kasvama. Nendest tulevad varsti väikesed lehed välja. Meie maja ees kasvab puu, millele kevadel tuleb palju ilusaid roosasid õisi külge. Kõik ütlevad, et see puu on väga ilus.

Kui kõik lumi on sulanud, siis lubavad mu isa ja ema minu jalgratta keldrist välja tuua ja sellega kooli hoovi sõitma minna. Kuna nüüd mängisime oma viimased jäähokki mängusid, see on samuti märgiks, et talv on läbi.

Minu must kass „Vunts" on ka kevadeks valmis, sest iga päev teda kammides tuleb ta seljast palju karvu. Nii pea, kui lumi on sulanud, tärkavad lume alt, meie maja ees, kollased ja lillad krookused, siis ei pea ma ka enam oma paksu talvejakki kandma, kui õue lähen.

Poiss IV klassist
Toronto E. S. Täienduskool

VÕRUMAAST

Eesti maakondadest on Võrumaa mulle lähedasem, sest minu ema ja vanaisa on sündinud seal. Võrumaa naabriks on põhjas Tartumaa, läänes Valgamaa, idas Petserimaa ja lõunapiir langeb ühte riigipiiriga vastu Lätimaad.

Võrumaal asub Eesti kõrgeim ala Haanija kõrgustik. Kõrgeimaks kohaks on Suur-Munamägi. Maakonna loode osas asetseb teine kõrgala, mida Võrumaa jagab Lõuna-Tartumaaga, nimelt Otepää kõrgustik.

Liivaste põldude tõttu ei ole põllumajandus eriti tulutoov, seepärast tehakse lisateenistust paljudel käsitöö aladel. Näiteks: vennad Kriisad tegid hästikõlavaid oreleid.

Rikas on Võrumaa järvedest. Suurimad neist on Vagula ja Tammula maakonna südames, Võru linna lähedal. Maakonnalinn on Võru. See rajati keisrinna Katariina II ajal 1784.

Võru linnas elas ja töötas arstina dr. Friedrich Reinhold Kreutzvald. Ta kogus eesti rahvaluulet ja koostas meie rahvaeepose „Kalevipoja".

Võrumaakonna keelemurre erineb eesti kirjakeelest. Selles murdes on luuletanud ilusaid värsse kirjanik Artur Adson. Võrumaal on sündinud veel kirjanikud: Tuglas, Visnapuu, Gailit, Ast, Lattik, Roht, Heiberg, Adamson, Kangro, Uibopuu, Kolk, Lindsaar.

Mu vanaisa on sündinud Urvastes. Urvaste kirik on üks omapärasemaid ehitusi. Ta asub ühe Võrumaa sügavama järve, Uhtjärve, läheduses.

Võrumaa maastik oma loodusliku iluga on alati olnud kohaks, kuhu eriti suvel tuleb palju turiste ja talvel suusatajaid.

Eve Teder
Toronto E. S. Täienduskool
Keele tän.

Kui saabub kevad...

Hommikul läheb vara valgeks, on kuulda lindude lõbusat sirinat. Päeval on juba päikese käes mõnusalt soe ja rohi muutub roheliseks. Puudele tulevad pungad ja linnukesed hakkavad pesa ehitama. Lillekesed tärkavad metsa all ja aias.

Kõige esimestena õitsevad krookused, lumekellukesed ja nartsissid, hiljem tulbid. Ilmuvad ka liblikad ja mesilased ning otsivad õiemahla lillede seest.

Talveund maganud loomad on juba ärganud ning tunnevad mõnu soojast ilmast. Veojad voolavad vulisedes ja poistel algab põnev pesapalli mäng.

Robert S. ja Carl P.
Toronto E. S. Täienduskool

Laste ja noorte raamatud

I. Ivand PARGI	2.50
Ü. Lehti PIKKE — MIKKE	1.50
M. Kures REINUVADER REBANE	1.80
K. Ristikivi SELLID	3.00
E. Õun SIILU SEIKLUSED	1.00
K. Ristikivi SEMUD	3.00
H. Michelson SKAUTLIKUL TEEL	3.25
J. Kaup SÜGISE LAUL	2.50
H. Andersen TINASÕDUR	—.50
S. Maas THE MOON PAINTERS	6.25
E. Õun TSIRR	4.50
H. Mäelo VÕIDUKARIKA MÄRGI ALL	2.50
ÕPETA MIND LUGEMA I	3.00
ÕPETA MIND LUGEMA II	4.00

Postiga tellides lisada saatekulu @ 50 ¢.

Müügil „MEIE ELU" talituses, 958 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4K 2R6 Canada

Lehekülg „Meie Noored" ilmub Kanada Eesti Õpetajate Ühingu üritusena. Toimetajad: Hella Leivat ja Helle Reikman. Toimetuse aadress: c/o Hella Leivat, 16 Cortland Ave., Toronto, M4R 1T8 Ont.

KIRJANDUS · KUNST · KULTUUR

Eesti Rahvusteater toob Torontos lavale Paul Abrahami opereti „Havai lill". Pildil osa tegelaskonda. Klaveri ees muusikajuht Peter Paul Lüdig. Seisavad — esimene rida, vasakult: Tamara Norheim, Heinz Riivald, Erika Veskimets, Ragnar Pohlak, Astrik Kalmar, Virve Mathias, Elna Libe, Ernst Vähi, Linda Kook, Aino Tera, Tiina Vaher-Männik. 2. rida — Harri Mürk, lavastaja Lydia Vohu, Paul Kristal ja Aleksander Liipere.

Foto — Tommy Tomson

„HAVAI LILL" ÕITSEB TORONTOS

Tiivustatuna eelnenud muusikalavastuste edust on Eesti Rahvusteater võtnud käsile uue ja nõudlikuma teose — Paul Abrahami opereti „Havai lill".

Paljud meist mäletavad, et Kaarel Söödor lavastas „Havai lille" esimesil pagulasaastail Geislingenis. Seal oli tookord koos palju nimekaid näitlejaid, lauljaid ja tantsijaid meie elukutselistest teatritest, kes moodustasid tugeva ansambli südamiku ja tagasid kõrgetasemelise lavastuse arvukate kordusetendustega. Seekord on lavastus Lydia Vohu vilunud kätes, keda sekundeerib muusikajuhina jällegi Peter Paul Lüdig Buffalost. Nende koostöö vilja võisime nautida eelmise aasta muusikalavastuses „Kuninglik seiklus". Peter Paul Lüdig ei ole ainus „välismaalane" seekordses produktsioonis, kuna meespeaosa laulab meie tuntud tenor Heinz Riivald Lakewoodist. Teisi peaosi esitavad ja laulavad Erika Veskimets, Tamara Norheim, Elna Libe, Ragnar Pohlak, Enn Kiilaspea, Harri Mürk, Jaan Lents, kellele lisanduvad kõrvaltegelased, tantsijad ja lauljad. Erikülalistena esinevad lavastuses Irene Loosberg ja Õnne Laikve. Tantse loob ja seab Reet Altosaar, kuna koori juhib Erik Purje. Artur Mihkelsoolt võime taas loota suurepäraselt originaalset lavapilti.

„Havai lill" on sisult eksootiline ja sentimentaalne, kohati kabareelik, muusikaliselt aga värviküllane ja viisirikas. Muusika looja Paul Abraham sündis Ungaris 1892. aastal. Tema rikkalik looming hõlmab 13 operetti ja muusikaali. Tuntumad nendest on „Viktooria ja tema husaar" (1930), „Havai lill" (1931) ja „Savoy ball" (1932). Peale operetimuusika on Abraham loonud muusikalise tausta vähemalt kolmekümnele filmile.

„Havai lille" tegelaskond on niisama rikkalik ja värviküllane kui selle viisidki. Eksootilisel Havai tagapõhjal liiguvad havailased, nii lihtsad kui suursugused, Ameerika mereväe ohvitserid, haldusametnikud ja nende daamid, estraadikunstnikud Monte Carlost, tantsijad ja lauljad. Intriigid ja sündmustik kulgevad kütkestava muusika taustal. „Havai lille" jälgides tunneme sõna tõsises mõttes, kuidas „lõunatuul tasakesi paitab me palgeid ja ligi on meil Havai". Peale erakordselt külma talve on selline varakevadine, soe tuulepuhang mitte enam luksus vaid otse vajalik.

„Havai lille" etendused toimuvad Monarch Park Secondary School'i saalis, 1 Hanson Street (Danforth ja Coxwell), laupäeval, 16. aprillil, kell 7.30 ja pühapäeval, 17. aprillil, kell 3 p.l.

Juurdekasv klaveripedagoogide peres

Margit Viia, kelle õppimisind on olnud mitmepalgeline ja raugematu, on nüüd leidnud oma südamelähedase ala ning asunud täielikult tööle muusikapõllul.

Margit Viia on sündniud Torontos. Keskhariduse sai Northern Secondary School'is. Lõpetas York ülikooli Glendon College'i B. A. kraadiga 1971. aastal prantsuse keele alal. Samuti lõpetas Toronto Teachers College'i õpetaja kutsega. Akadeemiliselt kuulub Korp! Filiae Patriae'sse.

Peale mainitud õppeasutuste lõpetamist otsustas ta jatkata edasiõppimist muusika alal. Juba varajases nooruses alustas ta oma klaveriõpinguid Talvi Jaldre stuudios. Võttis edukalt osa Kiwanise muusikavõistlustest. Sai V klassi klavereksami sooritamisel hõbemedali. Lõpetas konservatooriumi X klassi klaveri alal 1968. aastal cum laude. Siis siirdus ülikooli ja peale selle lõpetamist asus uuesti tööle eelmainitud stuudios ning lõpetas Toronto Royal Conservatory 1976. aasta hilissügisel A.R.C.T. diplomiga (cum laude) klaveripedagoogika alal.

Tema huvialad ei ole piirdunud ainult õppimise ja enese teadmiste täiendamisega, vaid ta on innukalt osa võtnud nii eesti- kui ka soome ühiskonna mitmesugustest üritustest. Alates õpilaspõlvest on ta laulnud paljudes koorides ja 1972. aastast õpib laulu Helmi Betlemi stuudios. On olnud aktiivselt tegev Kalev-Estienne'i võimlejate peres, kuulunud selle eliitrühma ja 1968. aastast rakendunud seal muusikuna. Praegu tegutseb Peetri kirikus pühapäevakooli koorijuhina. Samuti ka eelleerialiste ansambli ja leerilaste laulukoori juhina. Võtab aktiivselt osa soome luteriusu kirikute tööst. Ühes neist juhatab noortekoori ja teises töötab alates 1972. aastast organistina. On esinenud korduvalt laulu- ja klaverisolistina ning saatjana. Ta on töötanud ka Kanada koolides klaveriklassi õpetajana. Ühenduses oma klaveristuudiumi lõpueksamiga pidas ta arvukale kuulajaskonnale huvitava näitliku loengu Willowdale'i raamatukogus, esitades klaveripalu koos seletuste andmisega. Käesoleval aastal on ta asunud andumusega oma klaveriklassi ülesehitamisele.

-o.

Tuli tuha all

Nad jäid võitlema — metsavennad. Metsavendlusest räägib raamatalbum „Tuli tuha all, Eesti metsavendade vabadusvõitlus sõnas ja pildis", mis aastavahetusel ilmus Eesti Rahvuslaste Kogu Kanadas väljaandel. Väljaandja mainib, et teos on Teise Maailmasõjaaegsete eesti metsavendade võitlusele pühendatud mälestusteos, tänuavalduseks neile, kes armastasid oma kodumaad ja jäid võitlema. See teos räägib ka kustutumatust õigusest vabadusele ja riiklikule iseseisvusele.

Rinde kokkuvarisemisel 1944. a. sügisel jäi palju eesti võitlejaist koos juhtidega kodumaale. Nende ümber kogunes teisigi. See oli enese alalhoiutung ja võitlust innustas lootus abile Lääneliitlastelt. Viimane lootus sai aga esimeseks pettumuseks metsavendadele ja kogu rahvale, kui Saksamaa kapituleerimisele järgnes läänemaailma teovõimetus ja ükskõiksus. Tuli valmistuda pikale ja raskele vastupanule ja võitlusele, lootuses, et vaba maailm siiski ärkab lummutavast unest.

Mälestusteos koos piltidega toob esile mitmeid võitlusi päevast päeva, nädalast nädalasse ja aastast aastasse — päeval ja öösel, vihmas ja lumes, näljas ja haigena. Nelja-aastasele vastupanule ja enesesäästmisele vaatamata hakkas metsavendade häving lähenema ja 1948. aasta lõpuks olid võitlused raugenud. Kuid tuli hõõgus tuha alla edasi, mis lõi lõkkele 1949. märtsi suurküüditamisel, mil ligi sadatuhat eestlast ehk 10% rahvastikust järjekordselt veeti Siberi tühimaadele orjusesse ja surma. See oli rahva sihikindel hävitamine — rahvamõrv. Metsavendade read täienesid ja meeleheitliku pingutusega püüti takistada inimeste küüditamist. Nii päästeti sadu mehi, naisi ja lapsi Siberi teekonnalt. See oli üheks helgeks seigaks ja viimaseks suuremaks rünnakuks. Talurahva küüditamisega ja kolhoosi ajamisega hävitati metsavendade toitlustamine, varustamine ja varjamine. Metsavendlus läks vastu hävingule. Füüsiliselt likvideeriti kõik võitlejad.

Kuid metsavendlus on meie rahva vabaduse sümboliks. Need teod jäävad igavesti püsima Eesti ajalukku.

„Tuli tuha all' väljendub armastus oma maa ja rahva vastu, usk vabadusse ja eesti rahva igavesse püsivusse.

Lühikese hästi koostatud olukorda käsitleva tõetruu teksti juurde kuulub kunstnik Axel Roosmani 9 graafilist lehte kavatsetud 25-est. Ootamatu surm viis ära selle meie ühe parima graafiku, illustreerija ja kunstniku 1972. aasta jaanuaris.

„Tuli tuha all" on üheks meie sangarlikku võitlust ja vabaduseiha käsitlevaks ajalooliseks teoseks. Samuti ka kunstnik Axel Roosmani kunstipärasest graafilisest loomingust.

R. A.

„Küüditatute päästmine" — Axel Roosmani graafika eesti metsavendlusele pühendatud sarjast „Tuli tuha all."

Ilse Mägiste-Bergmani maalid

Möödunud nädalalõpul võis Eesti Maja väikeses saalis näha Ilse Mägiste-Bergmani maalide järjekordset väljapanekut, milles maastikud, vaikelud ja lilled. Aastane produktsioon 47 õlimaali näitas, et tööd on tehtud.. Üldpilt aga rahutu ja tegijal pole välja kujunenud oma isiklik mina. On kordaläinuid töid ja jutuslikke. Ilmne on maalija pikki aastaid maalimisprotsessist eemalolek. Joonistuslikus osa on puudusi. Vabamas käsitluses, kus vajalik pole motiivi täpsem väljatoomine, on aga maalijal hea annus loomupärast kunstitunnetust, ekpressivsust ja meeleolu väljendust. Seesugustena eelkõige oleks kolm talvemaastikku, igaüks eri meeleoluline — pehmelt mõjuv „Värske lumi" (12), karge „Talve maastik" (14) ja „Sula ilm" (3), siis veel „Udune hommik" (34), „Idüll" (4) ja meeldivalt vaba „Kuldne sügis" (7). Nende kõrval „Kasesalu" (8) on liialt lüüriline ja „Männid" (13) võõrad.

Kauget ja avarat silmapiiri pakub „Preeria nisu" (5) oma lõpmatute nisuhakkidega. Teine, samuti suuremõõtmeline „Laurentise mäed" (37), on eesplaanis mõneti hea, kuid kaugemal mäed ei ole sobitatud tervikpilti. Kolmas suurem maal „Tormi murd" (42) on jõulise pintsli löögiga. Eelmisel näitusel oli mäletavasti ka üksik töö taolises maalimisviisis. Maalija võiks enam neid motiive leida ja esitada.

Linnade vaated pole ükski kordaläinud. Neid on „püütud teha" tõetruult. See maneer maalijale ei sobi. Nagu eelpool öeldud maastikkude juures ilmneb maalija küllaltki hea vaist vabalt oma meeleolu jagamiseks, mida ei inspireeri linnavaated oma reaalse pildiga, nõuavad aga head joonistusoskust. Nii ei ole kordaläinud „Tallinn" (33), „Tartu" (18) ega ka „Toronto" (16) ja „Montreal" (36). Konstruktiivset nõrka külge võisime tajuda ka maalija mullusel näitusel.

Vaikelude seadeldistes on rohkesti puuvilju. Need on tõetruult maalitud. Lilli, kolmandik näituse väljapanekuist. Jällegi häid ja kordaläinuid. Ära võinuks jäädа „Sirelid" (9), „Päevalilled" (19) ja „Roosid" (11). Muide oli häid moone, rukkililli, kaskakraid ja kullerkuppe.

Üldiselt näituspildis parimad olid maastikud, mis nähtud mitte fotosilmaga, vaid inspireeriva tunde ja meeleolu andjana. Kahtlematult peitub maalijas häid eeldusi olla heaks õpilaseks kunstiõpinguis.

R. A.

„MEIE ELU' 'talituses on müügil kõik paguluses ilmunud ilukirjandus ja suures valikus heliplaadid.

KOL. VILLEM SAARSEN AVALDAB OMA MÄLESTUSED

STOKHOLM („Meie Elu" kirjasaatjalt) — Kolonel Villem Saarsen on oma mälestused kirja pannud, alates noorusajast peale ja see teos ilmuvat käesoleva aasta sügisepoolel; teos trükitakse E. Seimi trükikojas ja raamat sisaldavat ka pildimaterjali.

V. Saarsen on sündinud 29. sept. 1891, sai seega läinud aastal 85-aastaseks. Kõrgele eale vaatamata on ta veel mitmekülgselt teovõimas. Tema pikk eluiga on olnud huvitav ja mitmekesine. Ta alustas tsaariarmees teenistust ohvitserina enne Esimest Maailmasõda. Mõnesugustel põhjustel ei olevat ta saanud osa võtta Eesti Vabadussõjast, kuigi ta enne iseseisvuse väljakuulutamist olevat viibinud kodumaal. Vabadussõja ajal olnud ta teenistuses poola armees. Kodumaale tagasi jõudnud, oli ta algul erateenistuses ja võeti vastu seejärel Eesti Vabariigi armeesse. Ta õppis ka Tartu ülikoolis ja lõpetas selle juristina, V. Saarseni viimane teenistuskoht Eesti sõjaväes oli enne meie iseseisvuse katkestamist Eesti sõjavägede staabis, kus ta oli teise osakonna ülemaks. Ta pääsis punase rezhiimi haraangust siirdumisega koos perekonnaga Saksamaale.

V. Saarseni sulest ilmus 1953. a. Stokholmis suurem teos pealkirjaga „Johan Laidoner", kus ta on kirjutanud eessõna ja mõned artiklid. See teos koosneb väga paljudest kirjutustest ülemjuhatajast kindral J. Laidonerist, mis on koostatud väga paljude meie tuntud inimeste poolt, kes kindraliga lähedalt olid kokku puutunud. Ootame nüüd ära, mida V. Saarsen oma kirevast elukäigust jutustab.

★

Okup. Eesti ajalehtedes ja ajakirjades meenutatakse sageli 1924. aasta 1. detsembri mässu tegelasi. 9. veebruari „Kodumaas" räägitakse üldpealkirja all — „Revolutsiooni lipukandjaid" kommunist Eduard Ambosest, kes võttis osa 1. detsembri mässust ja kelle sünnist nüüd oli möödunud 70 aastat. Koos temaga mainitakse ka Arnold Sommerlingi, kes oli 1. detsembri mässu ühe salga juhtiv mees. Nii Eduard Ambos kui ka Arnold Sommerling tabati 4. detsembril 1924, seega mõni päev pärast mässu likvideerimist, kui nad katsusid varjupaika leida Tallinna lähedal Irus Priisla külas Tupsi talus. Nad jõudsidki sinna pärale, kuid nägijad olid sellest politseile teatanud ja kui neid vahistama tuldi, hakkasid nad relvadega vastu. Politseinike tulistamisel said mõlemad surma.

Okup. Eesti ajalehtedes on tihti kirjutatud, et Tupsi tallu olevat põgenenud ka kolmas mees — Osvald Piir. Tegelikult sai küll Tupsi talus kolm meest surma ja üks neist oli selle väiketalu omanik: kui mälu ei eksi, siis oli ta nimi Tups. Arnold Sommerling oli surmasaamisel 26-aastane. Ta oli juba 1920. a. komparteisse astunud ja oli varsti Ametiühingute kesknõukogu juhatuse sekretär, edasi Noorproletaarlaste ühingu juhatuse esimees ja Tallinna linnavolikogu kommunistliku rühma liige. Vahistati mais 1921 ja mõisteti 115 kommunisti protsellis 1922. aastal 10 aastaks sunnitööle, vahetati aga 1922 poliitvangina N. Venesse ja tuli sealt salaja Eestisse tagasi.

Tema seltsiline Ed. Ambos oli tabamisel 37-aastane, komparteis oli ta juba 1917. a. 115 kommunisti protsessil mõisteti ta kuueks aastaks sunnitööle, vahetati aga poliitvangina 1922 N. Venesse. Tuli sealt jälle salaja Eestisse tagasi nagu Sommerligki enne 1. detsembri mässu.

A. Sommerling oli enam-vähem haritud noormees, tugev, pika kasvuga ja hea väljanägemisega. Mõlemad kuulusid mässu löögirühmadesse. A. Sommerling kuulus sellesse salka, kes tegutses Toompeal ja tema ülesandeks oli mässu kordaminekul punane lipp tõmmata Pika Hermani torni. Kui ta Iru lahingus surma sai, siis selgus, et see punane lipp, mis pidi võidu puhul Toompeal lehvima, oli mähitud kuue alla ümber ta keha.

Kui politsei kohale jõudis, hakkasid löögimehed vastu, tulistades oma revolvreist. Politseinikud tulistasid käsikuulipildujaist väikest elumaja ja löögimehed said seal surma. Nendega koos ka Tupsi talu peremees. Peremehe naine pääsis majast enne tulistamist eluga välja ja väike tütar oli pööningul end varjanud. Arnold Sommerlingi kaaslase kohta arvati alul, et mees on Anvelt, kes oli 1. detsembri mässu juht. Hiljem selgus tema tõeline isik.

Nagu olen juba tähendanud, kirjeldavad N. Eesti ajalehed seda sündmust suure lahinguna. Tupsi talukest olevat piiranud 45 politseinikku ja neil olevat kasutada olnud seitsmet liiki tulirelvi. „Kodumaa" artiklis öeldakse: „Ülestõusnutel seevastu oli vaid kaks parabellumit ja brauning. Seitsmetunnilises lahingus kolm mehist ülestõusust osavõtnut hukkusid. Kuid nende mälestus elab". Iga aastaga muutub nõukogude ajakirjanduses 1. detsembri ülestõus fantastilisemaks. Vene kommunistid heitsid eesti komparteile ette, et nende tegevus on kaunis loid kodumaal põranda all ja siis tuligi Jaan Anvelti poolt kavandatud 1. detsembri mässu teostamine, mis haledalt ebaõnnestus. Selle episoodi ümber kirjutatakse N. Eestis muinasjutte. Töölised ei kõssanudki Anvelti ettevõttele ja see varises varsti kokku.

Jaan Anvelt varjas end mõnda aega pärast mässu ebaõnnestumist Eestis, kuuldavasti N. Liidu saatkonnas Tallinnas Pikal tänaval, kust ta 1925. aastal põgenes tagasi N. Liitu. Leningradis oli eesti kommunistide peastaap ja selle pooldajad olid seal jagunenud kahte rühmitusse. Ühe rühma juhiks oli Jakob Palvadre, Anton Palvadre vend. Viimane oli iseseisvas Eestis kuni 1938. aastani riigikohtunik, nimetati siis K. Pätsi poolt õiguskantsleriks, kellena ta võttis osa ka Eesti uue põhiseaduse koostamistöödest.

Tema vend, kommunistiks hakanud Jakob Palvadre oli eesti kommunistliku partei keskkomitee liige. Ta teenis N. Vene kodusõjas punaarmees ja võitles valgete vastu, orga-

(Järg lk. 8)

MÄRTSONID VAIMUSTASID SAKSLASI

GEISLINGEN („Meie Elu" kaastööliselt) — Hannoveris elunev eesti kunstnikepaar Eva ja Carl-Otto Märtsonid, kes tuntud ka Põhja-Ameerika mandril, on teinud omale hea nime ka saksa kontsertpubliku juures. Hiljuti esines Eva Wilson-Märtson Lüübekis ja koos abikaasaga Lüneburgis, pälvides nõudlike saksa kriitikute poolt kiitvaid arvustusi.

Nii kirjutab signatuur „Dr. G. H." ajalehes „Lübecker Nachrichten":

Huvitava programmi pakkus sopran Eva Wilson koos pianist Karl Bergemanniga konservatooriumi Buxtehude saalis. Oma ulatusliku repertuaari oli 1972. a. üleliidulisel noorte solistide poodiumil auhinnatud lauljanna valinud kuulsad naiskujud Goethe luuletustest (Claudie, Klärchen, Mignon ja Gretchen) mitme helilooja kompositsioonis, kusjuures iga teksti muusikaline tõlgendus oli kõrge veetlevusega.

Temperamendikas sopran, kes omab volüümika häälematerjali, jättis kogemustega solisti mulje, kelle intensiivne väljendusviis pürgib lavalisele kaasaelamisele. On mõistetav, et nii hingestatud kaasaelamine eriti kõrgetes pingutavates toonides, kandub mõnikord üle lüürilise esitluse piiride ning reedab suurt dramaatilist talenti. Sel põhjusel tohiks Stuttgartis ja Hannoveris koolitatud lauljanna poolt esitatud Schumanni valuliselt rõhutatud „Wilhelm Meisteri" helistused ja Hugo Wolfi Mignon" olla publikule eriti vastuvõetavad. Aga ka piano ulatuses oskas ta oma suure kandvusega häälematerjali nõtkusega esile tuua. Seda võis kogeda Tshaikovski „Kes ainult tunneb igatsust" ja noore Verdi „Fausti" helistuses, mis juba üllatuslikult vihjas tema hilisstiilile ja isegi Saent-Saensi kuulsale „Dalila" aariale.

Teine osa kontserdist pakkus harukordse esituse kolme laulu näol Stokholmis elunevalt Eduard Tubinalt, sünd. 1905 Tartus. Kõlarikkad palad rikkalikus klaverisaates olid need, mida õppisime tundma ladusa solisti veenvas väljendusvõimes ning pääsesid hästi mõjule. Ka Prokofieffi „Inetu part" sai hääleliselt punktpunktilt toonitatud deklamatsioonis veenva kujunduse, mis äratas soovi lisapaladeks. Mitmekülgne õhtu lõppes eesti hällilauluga."

Pealkirja all „Lüneburgi Pauluse kirikus kõlas eesti vaimulik muusika" kirjutab kohalik ajaleht:

„Vaimuliku muusika sõbrad elasid kaasa Lüneburgi Pauluse kirikus korraldatud kontserdile, milles olid kaastegevad Hannoveri konservatooriumi dotsent Carl-Otto Märtson orelil ja tema abikaasa sopran Eva Wilson-Märtson. Hästi valitud programmis, mis haaras kirikumuusikat Pachelbelist, Johann Sebastian Bachist, ja Lisztist kuni Hindemithini, päästis Carl-Otto Märtson valla kõik oreli registrid, mille kõlatäiuses ta pakkus meisterliku esituse. Ta osutas au ka oma Eesti kodumaale, esitades kompositsioone eesti vaimuliku muusika vanameistritelt Rudolf Tobiaselt ja Artur Kapilt, kelle isikuid ta enne kontserdi algust tutvustas lühidalt publikule.

Kõrgetasemelise naudingu pakkus proua Eva Wilson-Märtson, esitades Tarziani „Salve Regina", milles ta ilusa hääle kogu kõlatäius mõjule pääses ja eesti keeles lauldud „Vaimuliku aaria" Artur Kapilt."

-kk

EDUKAS AASTA PEETRI KOGUDUSES

Õpetaja O. Puhmile 65. sünnipäevaks assessori kuldrist

Peetri kogudus pidas oma täiskogu koosoleku pühapäeval, 20. märtsil. Õpetaja O. Puhmi avapalve järele asus koosolek käsitlema päevakorda ning esimesena kuulati ära informatsioon ja aruanded 1976. aastal toimunud tegevuse kohta. Kiriku usulisest tööst andis ülevaate õp. O. Puhm, koguduse üldise tegevuse kohta andis kokkuvõtte koguduse esimees K. Kadak ja siis järgnesid aruanded koguduse juures tegutsevailt organisatsioonidelt.

Õpetaja O. Puhm koguduse usulise elu kohta ülevaadet andes rõhutas, et usuline töö koguduses on olnud intensiivne. Jumalateenistusist osavõtt on ennemini elavnenud kui kahanenud. Teenistusi on kaunistanud arvurikkad muusikalised ettekanded ja eriti noorte panus on kasvaval määral olnud rõõmustavaks nähteks. Muusika osatähtsust võimaldab veelgi enam mitmekesistada ühe anonüümse koguduse liikme poolt kingitud 4800 dollarit maksnud harpsikord, mis on eriti sobiv instrument klassikalise kirikumuusika palade ettekandeks.

Õpetaja rõhutas eriti tarvidust, et kogudus 1977. aastal oma võlgadest täiesti vabaneb ning võiks osutuda võimalikuks teise vaimuliku ametisse võtmine.

Koguduse esimees K. Kadak iseloomustas möödunud aastat kui igati edukat aastat nii usulise töö kui majanduse poolest

ning tõstis eriti esile seda avarat koostöövaimu, mis koguduse kõigis eluavaldusis valitseb. Majandusliku edukuse parimaks tõendiks on annetuste ja laekumiste kasv, mis lubab loota et kogudus oma võlgadest 1977. aasta lõpuks täiesti vabaneb. Järgmiseks sammuks koguduse elus oleks siis teise vaimuliku rakendamine.

Koguduse allorganisatsioonidest andis Pühapäevakooli kohta ülevaate koolijuhataja H. Joutsi. Koolis on 44 õpilast ja koolis töötavad vanusrühmadena viis rühma, milliste tegevust juhatavad Vilma Pede, Margit Viia, Mai Musta, Maimu Käärmann ja Hilma Joutsi. Koolijuhataja abi on Tiit Tralla. Margit Viia on ühtlasi kooli koorijuhataja.

Leerieelsetega toimunud töö kohta esitas aruande leerieelsete töö juhataja Andres Tork. Leerieelsete nimestikus on 55 õpilast. Tundidest osavõtu protsent on olnud 70, mis osutab eelmise aastaga võrreldes tõusule. Õpetajaiks on Virge Kasekamp, Inge Tork, Heldi Vastopä, Tarvo Kass, Oskar Müllerbeck ja Andres Tork. Tundide aineks on olnud elukutse valik, perekonnaelu, suitsetamine ja alkohol jm., ühe sõnaga — probleemid kristlase igapäevasest elust.

Piiblitundide kohta andis ülevaate nende juhataja Priidu Uusmann. Tundide aineks on olnud piibli valitud peatükke, millised selgitavad piibli valgel tänapäeva usulist elu sidemes isikliku elu probleemidega. Tundidest osavõtjate arv on püsinud samal tasemel.

Cantate Domino koori aruande esitas Heldi Vastopä. Cantate Domino on laulnud kirikus vähemalt kord kuus. Peale muu on koor aasta kestel sooritanud kontsertmatka Ühendriikidesse, kus esineti Long Islandil, Lakewoodis ja New Yorgis. Lisaks toimus novembris väljasõit Ajax'isse. Koori juhatab Ch. Kipper.

Lootuse noortekoori juhatab pärast Katrin Kuuskne lahkumist Lembit Avesson. Koori koosseisus on 25 pidevalt osavõtvat liiget. Koor on aasta kestel esinenud kirikus 9 korda; väljaspool kirikuteenistusi Torontos 6 korda ja väljaspool Torontot 4 korda. Aruande esitas koori esimees Hillar Tork.

Vaimulik orkester on esinenud aasta kestel jumalateenistusil 14 korda, väljaspool kirikut Torontos 4 korda ja väljaspool Torontot 2 korda. Koori juhatab Inga-Pia Korjus. Instrumentaalsolistidena on esinenud Kaia Toop, Piret Kreem, Elmar Sippa, Riina Varik, Saarah Pihel, Jaan Vaikla, Tiina-Ly Haamer, Heidi Laikve, Linda Laikve, Ingvar Liitoja, August Liivoja, Heidi Simonlatser, Valdo Karelson, Linda Laur ja Heidi Klamas.

Naisringi aruande esitas ringi abiesinaine M. Leetsmann. Ring on kogudust toetanud peamiselt käsitööde valmistamisega näitemüügiks ja koosviibimiste kohvilaudade korraldamisega. Neile lisaks on Naisring korraldanud ettekandeõhtu, kus esines V. Kangro New Yorgist ülevaatega kirikuelu kohta Eestis ja samuti Tiiu Kadaka loenguõhtu Naisringis teemal „Eesti käsitöö ja rahvarõivaste ajalugu". Ka sisustas Naisring kogudusé õpetajale eritoa kasutamiseks kirikuhoone ruumides.

Koguduse rahalise aruande esitas laekur Lembit Valter ühes vajaliste selgitustega.

Aruanne kinnitati nõukogu poolt esitatud kujul ja suuruses tasakaalus 72.000 dollarit.

Laekuri ettekandes esitatud nõukogu ettepanek 1977. aasta eelarve kohta tasakaalus 80.500 dollarit osutab umbes 11 protsendilist tõusu ja seda suuresti inflatsiooni, elukalliduse tõusu ja nendega seotud palkade tõusu tõttu. Eelarve on silmas pidanud kokkuhoiu tarvidusi, aga ka vältimatuid kulusid. Veel tasumata võlgade tasumise huvides on, et ka need koguduse liikmed, kes oma koguduse liikmemaksu kohustuste täitmises on olnud leiged ja passiivsed, annaksid eelarve aasta kestel oma lisapanuse.

Algatatud küsimuste all informeeris koguduse esimees koosolekut eelseisva õp. O. Puhmi 65 sünnipäeva tähistamise kohta. Sünnipäev on pärast ülestõusmise pühi pühapäeval, 17. aprillil. Sel pühapäeval toimuvad kaks jumalateenistust ning mõlemal jumalateenistusel jutlustab piiskop A. Raudsepp. Koguduse nõukogu on otsustanud ära jätta erilise korjanduse korraldamise sünnipäeva kingituseks ning loodab, et täiskogu ühineb nõukogu seisukohaga, mille järgi kingi kulu kaetakse eelarve korras. Nimelt on koguduse nõukogu

pidanud päevakohaseks kinkida oma õpetajale, kes on nüüd ka EELK Konsistooriumi assessor, assessori kuldrist.

Risti üleandmine õp. O. Puhmile toimuks esimesel jumalateenistusel piiskop A. Raudsepa poolt. Õhtupoolsel jumalateenistusel jutlustab samuti piiskop ning pidulik jumalateenistus on ühtlasi kontsertjumalateenistus, kus esinevad kõik kiriku koorid. Mõlemale jumalateenistusele järgneb kohvi koguduse saalides, kusjuures õnnesoovide üleandmine toimub hommikupoolsel kohvil.

Muid sõnavõtte algatatud küsimuste all ei olnud ja koosoleku juhataja lõpetas ladusalt laabunud koosoleku tänuga osavõtjaile.

Villem Saarsen . . .

(Algus lk. 7)

niseeris eesti punaväeosi ja oli lõpuks eesti punase diviisi ülem. Oli lühikest aega Eestis põrandaalusel tööl. Lõpetas Leningradi ülikooli ja oli seal ajalooprofessor. Pärast 1. detsembri mässu ebaõnnestumist 1924 oli Jakob Palvadre äge Jaan Anvelti vastane, süüdistades teda 1. detsembri putshi kavandamises kergemeelsuses. Ta nimetas Jaan Anvelti teguviisi „tantsuks surnukehadel". Jaan Anveltil oli venelaste seas siis veel poolehoidu ja Jakob Palvadre opositsioon tõrjuti maha, ta kõrvaldati juhtivatelt kohtadelt poliitilisel alal.

Kui algas Stalini suur puhastustöö, vangistati ka Jakob Palvadre ja nad hukkusid koos Anveltiga mõlemad nendes puhastusaktsioonides. Nõukogude entsüklopeedias seisab, et nad on pärast surma hiljem rehabiliteeritud.

Iseseisvas Eestis ilmus 1940. a. Eesti Biograafilise Leksikoni täiendusköide, mille peatoimetajaks oli P. Tarvel ja teisteks toimetajaiks Hans Kruus ja J. Olvet. Viimane suri hiljuti Kanadas. Enne Rootsist lahkumist vahetasime mõned raamatud. Ta annetas mulle minu poolt kingitud raamatute vastu ülalnimetatud leksikoni täiendusköite ja lisas: „Selles köites leiate ka Jakob Palvadre eluloo, kes oli enamlik poliitikategelane ja riigikohtunik Anton Palvadre vend. See pikem elulugu, mis kannab allkirja nagu oleks see toimetuse poolt koostatud, oli Jakob Palvadre enda poolt kirjutatud, ainult lõpuosa on leksikoni toimetuse poolt tehtud. Jakob Palvare oli oma eluloo saatnud oma vennale riigikohtunik Anton Palvadrele, kes selle manuskripti mulle edasi andis Biograafilise Leksikoni täiendusköitesse mahutamiseks. Kui ma selle käsikirja Hans Kruusi kätte andsin, hakkasid tal ärevusest käed värisema, kui ta Jakob Palvadre autobiograafiat luges... Nii kadunud J. Olveti jutustus.

EERIK PURJE
KINDLUSTUSBÜROO
Kõik kindlustusliigid.
958 Broadview Ave.
Suite 203
Toronto, Ont.
Tel.: 461-8900

Oskar Puhm 65

EELK Konsistooriumi assessor, Kanada praostkonna praosti k.t., Toronto Peetri koguduse õpetaja ja vagulaspastor par excellence Oskar Puhm saab eeloleval 17. aprillil kuuekümne viie aastaseks.

Nägu teame, on eesti rahvas paari viimase põlvkonna kestel elanud aegu, mis on olnud kõike muud kui normaalsed. Märkimisväärselt on aga sama erakordne aeg tõstnud esile ka erakordseid inimesi, kes on tõusnud elatava aja poolt seatud nõuete kõrgusele. Need on inimesed, kes viivad elu edasi.

Ka eesti kirik ei oleks säilunud sel tasemel, kus ta tänapäeval on, kui meie kirikumeeste hulgast ei oleks samuti esile kerkinud erakordsete võimetega hingekarjaseid, kes oma rahva saatusele kaasa elades on teinud eesti kirikuelu jätkumise paguluses võimalikuks.

Kirikuõpetajaid on oma isiklike omaduste ja kutseomaste kalduvuste poolest erinevaid, nagu erinevad inimesed aina. Kahtlemata oleks Oskar Puhm kodumaal normaalsete olude jätkumisel olnud väljapaistvaks pastoriks, aga just maapao erandlikes oludes on ta isiksuse pärisvõimed pääsenud täiele kehtivusele.

Oskar Puhm algas vaimuliku iseseisvat kutsetööd Ranna koguduses Harjumaal, kus ta korjas kasulikke kogemusi seoses noore Ranna koguduse rajamise ja ülesehitamisega. Rannarahva hingekarjase töö pidi ta aga jätma ja põgenes 1944. a. aprillis koos perekonnaga Soome, kus tast sai eesti vabatahtlike sotilaspastori Soome armees. Suhteliselt noorele vaimulikule asetas ülesanne kohustused, mis olid mitmeti uudsed, aga nende täitmisele asus ta suure innu ja vastutustundega. Sellisena oli ta eesti hõimusõdureile julgustavaks sõbraks ja toeks sõdurielu kibedail hetkil, lohutajaks haavatuile ja viimseks saatjaks lahingute tules langenuile.

Soomest tõi pagulase rännutee ta Rootsi ja Ühendriikide vahepeatuste kaudu Kanadasse, kus ta on andnud eesti luteriusu vaimulikuna oma suurima panuse.

Torontosse päralejõudmisel oli maa eesti kirikuelu mõttes tühi ja paljas. Õpetaja O. Puhmil tuli alata eestlaste koguduse ülesehitamist ei millestki. Asjasaabunute kehvade majanduslike võimaluste taustal oli oma kiriku ehitamise mõtte ümber nii pooldajaid kui kõhklejaid. Ometi hakkas sihikindla teenäitaja järele kõndijate arv kasvama ning on nüüdseks kasvanud suurimaarvuliseks eesti pagulaskoguduseks ülemaailmses ulatuses. Kui tänapäeval seisab keset Torontot eestlaste — igas mõteulatuses oma — kirik, siis kannab see templihoone enne muud õpetaja O. Puhmi tahtekindlat püsivuse ja kannatliku töö märki. Eesti pagulaskiriku sündmusrikka kujunemisloo kirjadest ei saaks keegi Peetri koguduse ajalugu Torontos ja õpetaja Oskar Puhmi osa selles kustutada ilma, et sinna jääks järele suur ja silmapaistev tühi koht.

Toronto eestlasile on Oskar Puhm tuntud kindlameelse ja tööka inimesena ning tõsise usumehena ja hingekarjasena, kes oskab oma koguduse liikmeile tulla lähedale nii rõõmsal kui kurval tunnil.

Maapao olustikus on eesti kirik omandanud hoopis uued dimensioonid ja ülesanded mitte üksi rahva usulise juhtijana, vaid ka rahvusliku kooshoidjana ja eestluse edasikandjana. Kirik jääb meie viimseks kindluseks ja kantsiks.

On siis hea, kui meil on kirikumehi, kelledel on sama usulist tõsidust ja rahvuslikku kõvadust, kui seda on ilmutanud Peetri koguduse õpetaja Oskar Puhm.

Peetri kogudus avaldas oma õpetajale ja ta abikaasale südagavat tänu ja soovib kättejõudva tähtpäeva puhul südamest tulevat õnne.

K. A. Kadak

TORONTO EESTI ADVENTKOGUDUS
Christuskirches
804 Broadview Ave.
(Eesti Maja lähedal)

EVANGEELSED PÜHAKIRJA ÕHTUD
Kõneleb õp. Ed. Mägi Ühendriikidest

Laup., 26. märtsil kl. 7.30 õht. kõneaine: JEESUS JA PEETRUS.
Teisip., 29. märtsil kl. 7.30 õht. kõneaine: JEESUS JA 7 KOGUDUST.
Neljap., 31. märtsil kl. 7.30 õhtul kõneaine: JEESUS JA KIUSATUSED.
Igaüks on südamlikult teretulemast!

New Yorgis tähistatakse praost Rudolf Kiviranna 65 a. sünnipäeva

New Yorgi Eesti kirikus tähistatakse palmipuudepühal, 3. aprillil piduliku jumalateenistuse ja koosviibimisega koguduse kauaaegse hingekarjase mag. Rudolf Kiviranna 65-sünnipäeva. Usulise töö kõrval on R. Kiviranna olnud viljakalt tegev rahvuslikul võitlusrindel ja tal on suuri teeneid tuhandete eesti põgenike USA-sse aitamisel. Tema käigud Washingtoni ametivõimude juurde aitasid kaasa selgitada eesti sõdurite küsimust, nende panust kommunismivastases võitluses ja avada ka nendele USA väravaid.

Rudolf Kiviranna sündis Võrus 22. märtsil 1912. 40 aastat tagasi ta lõpetas Tartu Ülikooli usuteaduskonna magistri kraadiga. Piiskop H. B. Rahamägi poolt saadeti ta stipendiaadina Ungarisse. Jõudnud tagasi 1938. a. ta jatkas prooviaastat Tallinna Piiskoplikus Toomkoguduses, kus teda teisel jõulupühal 1938 ordineeriti EELK vaimulikuks.

Rootsis viibimise ajal (1944—1948) võttis ta osa peapiiskop dr. Johan Kõppu poolt ellu kutsutud Eesti Kiriku juhtimise keskusest, olles selle liige eriülesandega Kiriku välissuhete alal. Nendes ülesannetes ta teostas reisi läbi sõjapurustatud Saksamaa Genfi, et Kirikute Maailmaliidu peakorteris selgitada eesti põgenike olukorda ja vajadusi, samuti ka Eesti Ev.-Luteri Usu Kiriku tunnustamist vaba maailma kirikute poolt.

1947. a. lõpupoole tehti mag. Rudolf Kivirannale ettepanek asuda Ameerikasse ja võtta oma hooleks New Yorgis 1898. a. asutatud eesti kogudus. Eesti Vabariigi aastapäeva tähistamiseks 1948 oli uus õpetaja juba kohal New Yorgis, kus teda ootas väike, kuid usuliselt ja rahvuslikult ustav kogudus.

Oma otseste ametiülesannete kõrval New Yorgi suures koguduses on R. Kiviranna andnud oma vabatahtliku panuse Eesti Kirikule, olles nüüd juba pikemat aega praostiks ja EELK Konsistooriumi vaimulikuks assessoriks. Tema suurimaks panuseks Eesti Kiriku usutööle praegu ja tulevikus on tema vaimne looming, mis on leidnud omale väljenduse sadades artiklites, mis on ilmunud vaba maailma eestlaste ajakirjades ja ajalehtedes ja millele ta on lisandanud kaks suurt jutlustekogu: „Jumala armastuse vangid" (ilmunud Rootsis Eesti Vaimulik Raamat kirjastusel, 232 lk.) ja „Rändurid tolmu ja tähtede vahel" (1971 New Yorgis, Kirjastus Kultuur, 335 lk.). Mõlemad teosed on levinenud üle vaba maailma ja on saanud ka nimekatelt kirjandusteadlastelt tunnustava arvustuse osaliseks. Mõlemad raamatud on püsiva väärtusega ristiusu tõdede vahendajad. Nendes kajastub kujukalt töö, mida praost R. Kiviranna on New Yorgis teinud ligi 30 aasta jooksul.

Voldemar Kõiv
koguduse esimees

Relvavenda

UKU TÄHISTE'T

mälestab

SOOMEPOISTE KLUBI TORONTOS

Armast sõpra

UKU TÄHISTE'T

mälestab leinas

ARNOLD LAAS abikaasaga

Ootamatult manalasse varisenud armast sõpra

UKU TÄHISTE'T

mälestavad sügavas leinas

ENDEL ja REGINA

Ootamatult varises manalasse meie armas sõber

UKU TÄHISTE

mälestavad leinas

OTTO ja ELLA RANNAMÄE
HUGO KÖHLER
AUGUST SOOMRE

Armast

UKU TÄHISTE

mälestab kurbuses

perekond TENG

Heino Reio

IN MEMORIAM

Veebruarikuu viimasel päeval varises manalasse Hamiltonis, Ontarios, tuntud seltskonnategelane ja tubli majandusmees Heino Reio. Tema ärasaatmise leinatalitus toimus teisel märtsil Dowsworth matusemajas, kus kadunu puhkas tugevas tammepuu kirstus ümbritsetud väga paljudest lilledest ja pärgadest saadetud ta omaste, sõprade ja organisatsioonide poolt. Leinatalituse pidasid piiskop K. Raudsepp ja Hamiltoni koguduse õpetaja T. Nõmmik. Matusemaja saali oli kogunud hulk rahvast, kes olid tulnud manalasse varisenud hamiltonlasele viimast austust avaldama.

Piiskop Raudsepp oma sisukas kõnes tuletas meelde H. Reiot aegadest millal alustas Hamiltonis emakeelsete jumalateenistuste pidamisega ja koguduse asutamist. Siis oli H. Reio igati kaasa aidanud nii jumalateenistuste korraldamisel kui ka Hamiltoni koguduse rajamisel. Leinajate lohutuseks tõi piiskop ette, kristlikust seisukohast, väga veenva lohutuse. Ta selgitas kuidas meie maine keha saab mullaks millest ta võetud, kuid hing asub surmaga, nagu piltlikult öeldud, teise ruumi ukse taha kus ootab jällenägemine. Palvuse pidas õpetaja Nõmmik. Järelhüüdeks Jüri Müür, Hamiltoni Eesti Seltsi ja ta allorganisatsioonide nimel ja poolt, andis tänuliku tunnustuse H. Reio'le tehtud töö eest kui seltsi asutaja ja kauaaegsele esimehele, soovides rahulikku puhkamist. Järgmisel päeval oli jälle kogunud matusemajja hulk kaasmaalasi ning kohalikke inimesi kes saatsid H. R. pikas autode rongis Hamiltoni Metsakalmistule, kus õpetaja Nõmmik toimetas matmise talituse. Nii asetati väsinud töömees ja lugupeetud hamiltonlane igavesele puhkusele.

Heino Reio sündis 1904. a. 11. mail Väike-Maarjas, Virumaal. Sai põllumajandusliku erihariduse ja töötas seakasvatus konsulendina, E.T.K. teenistuses ning viimati valitsuse poolt määratud ametlikuks kaalujaks Eesti Lihaexpordi tapamaja juurde. Põgenes 1944 a. sügisel Rootsi, kus töötas põllumajanduslikus laboratooriumis. Asus Kanadas Hamiltoni linna 1948. a. sügisel. Sellest ajast peale hakkas ka Hamiltoni saabuma suuremal hulgas kaasmaalasi põgenikke. Ühiselt asuti organisatsioonide loomisele. Selles töös lõi H. R. täie jõuga kaasa olles koguduse asutajaid, Eesti seltsi asutaja ja kauaaegne esimees ning taibuka majandusmehena lõi kontakti tuntud kohalikkude inimestega asutades Kanada-Eesti klubi, kust sai abi ja nõu nii töökohtade leidmisel kui elu korraldamiseks uutes meile võõrastes oludes.

Algatusvõimelise mehena ei tahtnud ta töötada teistele, vaid asus oma ettevõtete soetamisele. Ta oli üks esimesi Hamiltoni majaomanikke. Selles majas leidsid mitmed uustulnukad ulualust ja ka ajutist peavarju kuni töö ning korteri leidmiseni. Kõva töö, suurte riskimiste ning pingutusega suutis tema saavutada majanduslikult märkimisväärseid tulemusi. Lahkudes jättis järele makaronivabriku, kastitööstuse, hotelli, korterimaja ja mitmeid teisi ettevõtteid. Ega kõik ei läinud temal mitte kergelt vaid oli mõnigi kord väga tõsiseid raskusi millistest ta suutis üle saada. Mõnigi meist oleks alla annud, kui jõululauale peale leiva ei olnud palju panna. Tema aga ei annud alla ja suutis kõik raskused võita. Teda võiks noortele seadida eeskujuks püsiva töö ja pingutustega majanduslikult edasi jõudmiseks.

Heino Reiot jäid leinama ta abikaasa Varju, poeg Rein abikaasa ja kahe pojaga ning laialdane sõprade ringkond. Me kõikide südame sooviks: puhka jumala rahus tubli töömees.

Gustav Paloots

TEADAANNE

Tallinna Tütarlaste Kommertsgümnaasiumi vilistlaste ja end. õpilaste koosviibimine toimub pühap., 27. märtsil kell 4 p.l. A. Laanes'e kodus, 19 Shamokin Dr., Don Mills. Osavõtust palume teatada tel. 444-4820 — Aino Laanes või 447-0852 — Helmi Lepni.

OOTAMATA SURMA LÄBI LAHKUNUD ARMAST ABIKAASAT JA ISA

UKU TÄHISTE'T

sünd. 23. mail 1915 Raplas
surn. 16. märtsil 1977 Torontos

leinavad

ABIKAASA ja POJAD

Armastus ei väsi iial!

OOTAMATA SURMA LÄBI LAHKUNUD ARMAST SUGULAST

UKU TÄHISTE'T

leinavad

ELLE VIIKMAA
ILMAR MARKS perekonnaga
REGINA TOMSON tütre ja tütre perega

RASKE HAIGUSE LÄBI LAHKUS MEIE ARMAS ABIKAASA, ISA JA VANAISA

JOHANNES HANSMANN

sünd. 1888 Läänemaal
surn. 1977 Hamiltonis

Jeesus ütleb,
kes minusse usub
see peab elama,
ehk ta küll sureb.
Joh. 11:25

mälestavad leinas

abikaasa IDA
TÜTAR perekonnaga
POJAD perekondadega

ARMAST ABIKAASAT, EMA, VANAEMA, VANAVANAEMA JA ÄMMA

KRISTIINE ELISABET KERTCHNER'IT

neuna Kreekman

sünd. 23. märtsil 1889 Nõmmel
surn. 20. märtsil 1977 Torontos

mälestavad leinas

CHARLES KERTCHNER
IRMA ja JULIUS OHSOLIN
MART PIHL perekonnaga
HILDA ja PRIIT ZIMMERMAN

JUHAN KAARLIMÄE

surnud 5. veebruaril Eestis

leinab

õetütar MAGDA ALEKSIUS

Südamlik kaastunne armsale sõbrale Ingele ja tütrele Barbarale nende ema ja vanaema

Dr. med.

LYDIA RIESENKAMPFF-LINDSTRÖM'i

surma puhul

LIINE S-S.

KIRIKLIKKE TEATEID

EESTI EV. LUTERI USU PEETRI KOGUDUS
817 Mt. Pleasant Rd.,
Toronto M4P 2L1
Kiriku telefon 483-5847
Õp. Oskar Puhm
84 Dinnick Cres., Toronto M4N 1L8
telefon 483-4103

KANNATUSAJA JUMALATEENISTUS — Judica, pühapäeval, 27. märtsil kell 11 hommikul. Solist Õnne Laikve.

PIIBLITUND kell 10 hommikul. Pühapäevakool. Lastekoori harjutus.

PALMIPUUDEPÜHA KONTSERT-JUMALATEENISTUS pühapäeval, 3. aprillil kell 11 hommikul. Laulab Noortekoor „Lootus" L. Avessoni juhatusel.

ÕPETAJA KÕNETUNNID teisipäeviti ja neljapäeviti kl. 6—8 õhtul.

EELK TORONTO VANA-ANDRESE KOGUDUS
Vana-Andrese kirik Carltoni ja Jarvise nurgal.
Õp. Andres Taul
17 Frank Cres., Toronto M0G 3K6
Tel. 656-5248, kirikus: 923-5172

Pühapäeval, 27. märtsil viimane kannatusaja jumalateenistus kell 4 p.l.

Pühapäeval, 3. aprillil Palmipuude Püha JUMALATEENISTUS kell 11 enne lõunat. Laulab koguduse segakoor, juhatab Jaak Kivik.

Reedel, 8. aprillil Suur Reede JUMALATEENISTUS kell 5 p.l. Armulaud. Solist Liina Purje.

Pühapäeval, 10. aprillil Ülestõusmise Püha JUMALATEENISTUS kell 8 hommikul.

Õpetaja kõnetunnid igal teisipäeval ja neljapäeval kl. 6—8 õhtul kiriku käärkambris.

TORONTO EESTI EVANGEELNE KOGUDUS
Stone Church,
45 Davenport Rd.
Jutlustaja H. RÜDMIK
P.O. Box 234, Toronto 18.
Tel. 233-5390.

Laupäeval, 26. märtsil kell 7 õhtul PIIBLITUND. Kõneleb H. Rüdmik.

Pühapäeval, 27. märtsil kell 3 p.l. JUMALATEENISTUS. Lauluettekandeid, tunnistusi, jutlustab H. Rüdmik.

„USUSÕNUMI" RAADIOJUMALATEENISTUSED
iga pühapäeva hommikul kella 9.30 —10.00, lainel CHIC — 790 kc

Raadiojutluse teema 27. märtsil: „Jeesusel on meelevald".

TORONTO EESTI AP.-ÕIGEUSU KOGUDUS
Praost E. Lepik. Tel. 1-519-941-4309
RR 5, Orangeville, Ontario

Pühapäeval, 27. märtsil kell 2 p.l. JUMALATEENISTUS Peetri kirikus. Teenib ja jutlustab preester E. Lepik. Laulab koguduse laulukoor hr. G. Raagi juhatusel. Laululehed.

Jumalateenistusele järgneb koguduse täiskogu koosolek, millest kõiki koguduse liikmeid palutakse osa võtta.

TORONTO EESTI BAPTISTI KOGUDUS
883 Broadview Ave.
Jutl. Kaljo Raid.
10 Lamport Ave., Apt. 307
Toronto 5, Ont.
M4W 1S6
Tel. 961-8391
Ch. Kipper — organist

„VABADUSE KUULUTUS" RAADIOSAATED IGAL PÜHAPÄEVAL
kl. 3 p.l. WHLD 1270 kc.

Pühapäeval, 27. märtsil kell 10.15 hommikul PÜHAPÄEVAKOOL.

Kell 11 hommikul JUMALATEENISTUS. Segakoor.

Kell 6 õ. ÕED TUNNISTAVAD. Kitarri koor.

MONTREALI PAULUSE EESTI EV. LUTERI USU KOGUDUS
Kirik: 5220 Sherbrookse St. West.
Esimees Ilmar Kurrusk,
H4L 4N4, tel. 747-7341
1130 Lepine St., Montreal. P.Q.

PALMIPUUDEPÜHA laupäeval, 2. aprillil kell 11 hommikul on armulauaga JUMALATEENISTUS. Laululehed.

OTTAWA EESTI EV. LUTERI USU PAULUSE KOGUDUS
Kirik: King Edwardi ja Wilbrodi tänavate nurgal

PALMIPUUDEPÜHA laupäeval, 2. aprillil on armulauaga JUMALATEENISTUS kell 5 p.l. Laululehed.

Eesti arst valvekorras
26. ja 27. märtsil
dr. R. Pahapill 921-7777

VEOD

Veod Metro piirides
BALTIC MOVERS
30 Dewson St., Toronto. 534-1403

SUUR VEOK KOLIMISEKS
J. KRULL
Tel. 493-1485, helistada õhtul.

Oma lahkunud vilistlast

HANS LAUR'I

sünd. 17. mail 1900 Viljandimaal
surn. 27. jaan. 1977 Tallinnas

mälestab leinas

KORPORATSIOON SAKALA

Armast koolivenda ja head sõpra

HANS LAUR'I

sünd. 17. V 1900 — surn. 27. I 1977 Tallinnas

mälestavad leinas

NIKOLAI RÕUK abikaasaga
ALBERT VILMS abikaasaga

JURISTID

ENN ALFRED
ADVOKAAT — NOTAR
Toronto Dominion Centre
P.O. Box 326, Room 1912
Royal Trust Tower
Toronto M5K 1K7
King—Bay
Telefon: 869-1777
24-tundi telefonivalve

Alates 28. märtsist 1977 asub minu büroo uutes ruumides:

390 Bay Street,
Suite 714
Toronto, Ontario
M5H 2Y2
Telefon endine 363-3201

Adv. ANTS KERSON

OPTIKUD

J. RATAS
Optika- ja Kellasepäärl
247 Danforth Ave. Toronto.
Telefon 465-6251
PRILLID
parimas kvaliteedis nagu Christian Dior, Rodenstock, Zeiss jne.
Soft contact-lenses.
KELLAD
Omega, Tissot, Bulova, Accutron

OTSIMISED

George Sepp otsib
EDWARD V. BOK'i,
kui keegi temast midagi teab, palun teatada alljärgneval aadressil. Mr. George Sepp, 59-1375 Ord Rd., Kamloops, B.C.

Murray E. Newbigging
MATUSEMAJA
Aastakümnete kogemus eestlaste teenimiseks. Oskuslik nõuanne ja mõõdukad hinnad.
M. Wayne Hamilton
Funeral Direktor
733 Mount Pleasant Rd.
Helistada tel. 489-8811 ● 489-8002
(lõunapool Eglintoni)

Müügil mitmesuguseid
☆ EHTEASJU,
☆ Skandinaavia KINKEESEMEID,
☆ HELIPLAATE,
☆ RAAMATUID j.m.
„MEIE ELU" talituses
958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6
(Eesti Majas). Tel. 466-0951

„Meie Elu" üksiknumbrid on müügil:

TORONTO	
POKO'S MEAT PRODUCTS ARIDES:	376 College St.
	319 Danforth Ave.
	767 Mt. Pleasant Rd.
Rooneeme pagariäris	484 Queen St. W.
Balint Book Store	246 Spadina Ave.
„Meie Elu" talitus	858 Broadview Ave.
Broadview Delicatessen	141 Danforth Ave.
Taara Saun	26 Ladysmith Ave.
THUNDER BAY	
Finnish Book Store	168 S. Algoma St.
SUDBURY	
Wolfe's Bookstore	133—135 Durham St. E.

„Meie Elu" esindaja Sault Ste. Marie's
RUDOLF SELIMETS,
904 Queen Str. E. — Tel. 253-2224

AUSTRAALIA KROONIKA

Aastavahetusel Adelaide'is toimunud Austraalia Eesti Seltside Liidu koosolekul asuti seisukohale, et tuleb astuda ajaviitmatuid samme Austraalia eestlaskonna ajaloo jäädvustamiseks. Samas volitati AESL juhatust koostama vastava toimkonna põhikorda ja esitama see liikmesorganisatsioonidele seisukoha võtmiseks.

Kooskõlas selle volitusega koostaski AESL juhatus ajaloo toimkonna põhikorra kavandi ja saatis selle liikmesorganisatsioonidele laiali palvega esitada oma seisukohad 1. aprilliks.

AESL juhatuse kavandi kohaselt ajaloo toimkond moodustatakse kolmeliikmelises koosseisus, mis komplekteeritakse AESL juhatuse poolt. Need kolm liiget moodustaksid ajaloo toimkonna juhatuse ja selle esimehel oleks õigus valida toimkonnale kaastöölisi oma äranägemise järele. Toimkonna juhatuse ja kaastööliste töö on tasuta, kuid nende abijõud võivad tasu saada.

Kuidas ajaloo toimkonna juhatus tegelikult komplekteeritakse, see kavandist ei selgu, kuid on kuulda, et kavatsetakse välja kuulutada üleskutse vastavate sooviavalduste esitamiseks ja siis valida sooviavaldajate seast kolm sobivat kandidaati.

Kuigi USA ja Kanada on oma maa eestlaste ajalooraamatu osas Austraaliast ette jõudnud, siiski kuulub Austraaliale esimese sellekohase etnograafilise töö au. Selleks tööks on 1961 a. P. Lindsaare kulu ja kirjadega ilmunud „Eestlased Austraalias ja Meremaal, Statistiline ja kronoloogiline ülevaade." Paljude arvates kõige otstarbekohasemaks mooduseks oleks teha vastavale toimkonnale ülesandeks laiendada ja õgvendada nõuete kohaselt P. Lindsaare töö ja viia see edasi käesoleva ajani, millise aktsiooni juhiks peaks normaalselt olema P. Lindsaar ise. Kuidas aga asi tegelikult laheneb, näitab tulevik.

„TIINA" AUSTRAALIAS

Reedel, 11. veebruaril demonstreeriti modernses Scott Theatre'i hoones Adelaide'is kauaoodatud eesti värvilist helifilmi „Tiina".

Filmi esilinastus Austraalias toimus teatavasti suure pidulikkusega möödunud aasta detsembris N.S.W. Ülikooli Science Theatre'i saalis Sydneys, kus heliline osa olevat jätnud millegi pärast palju soovida, sest kõnest oli raske aru saada. Kuid järgmisel päeval ühes väiksemas kinos toimunud kordusetendusel kuulda vus olevat olnud rahuldav.

Adelaide'is kogunes „Tiina" etendust vaatama kahjuks vähem rahvast, kui oodata võis. Põhjuseks oli kahtlematult see, et etendus langes ühte kurnava kuumuselainega, mille all kannatas mitu päeva ja ööd järjest selle linna elanikkond. Etenduse päeval temperatuur kippus tõusma üle +40°C. ja taolise kuumuse juures rahvas eelistab kas istuda kodus või veeta aega rannas.

Heli pääses Adelaide'i etendusel rahuldavalt mõjule, kuid samal ajal torkas silma kõne puudulik sünkroniseerimine tegevusega. Kahjuks oli ka mõne üksiku osalise kõne raskelt arusaadav. Selles suhtes jätsid nii mõndagi soovida näiteks Mari pikemad dialoogid.

Võõrkehana aga mõjus filmi prooloog, milles näidatakse Eestimaa vallutamist ordurüütlite poolt. Sellise paljutõotava ja pretensioonirikka prooloogi järel omal kohal olnuks mõnele eepilise iseloomuga suursündmusele (nagu näiteks Jüriöö mäss, 1905. a. ülestõus või Vabadussõda) rajatud tegevustik, mitte aga maaelu apoliitilise iseloomuga draama, mis toob esile ühe tüdruku võitlust oma isikliku õnne eest ja ebausu vastu.

Ei olnud filmile kasuks ka see üliromantiline osa tegevustikust, mis käsitas Tiina ja ta kuninglikust soost ema elu kuskil paksus metsas kaugel inimestest ja tsivilisatsioonist asuvas onnis, kus sugupõlvede vältel olevat alal hoitud muistset vabadusvaimu. Realismile pretendeerivas filmis oli see osa tegevustikust laste muinasjutu tasemel.

Võõrastavalt mõjus ka see, et parun andis oma mõisas talupoegadele korraldusi pastori kui tõlgi kaudu. Iga parun möödunud sajandil pursis küllaltki eesti keelt selleks, et mitte vajada tõlki. Pealegi seisid ta käsutuses igasugused mõisa asjamehed eesotsas mõisavalitsejaga, kes olid vahetalitajaiks tema ja talupoegade vahel, teotsedes vajaduse korral ka tõlkidena.

Maitseka kava ingliskeelses osas torkas silma muuseas ka see, et kubjas tõlgiti sõnaga „henchman", kuna õigem oleks tarvitada sõna „overseer", ja et seda, mis oli tegelikult onniks, nimetati koopaks („cave"). Ajalooliseks ebakõlaks selle kava ingliskeelses osas oli muuseas ka see, et Eesti maarahva olukorda tegevustiku ajal, s.o. möödunud sajandil iseloomustati sõnaga „slavery" (orjus), kus tegemist tegelikult oli, nagu see ilmneb ka filmi tegevustikust, üksnes „teoorjusega", s.o. teopäevade kogustusega mõisnikule kuuluva maa kasutamise eest. Pärisorjus teatavasti kaotati Eestimaal 1816 a. ja Liivimaal 1819 a. keiser Aleksander I poolt, kuid juba 1802 ja 1804 a. keisri nõusolekul Eestis ja Liivimaal kehtestatud Maapäeva (Landtag) otsustest saadik pärisorjus ei kehtinud enam endisel viisil.

Kokkuvõttes peab ütlema, et tegemist ei olnud tasavägise filmiga, vaid filmiga, millel paljude suurepäraste omaduste kõrval oli ka rohkelt puudusi.

„MIST OF TIME"

Melbourne'is elunev tuntud eesti kunstnik Gunnar Neeme on avaldanud ingliskeelsete luuletuste kogu pealkirja all „Mist of Time" (ajaudu). Luuletused on proosas ja osutuvad mõtiskluste ja filosoofiliste juurdlemiste viljaks. Osa luuletusi saadavad kunstniku enda illustratsioonid abstraktses või semiabstraktses stiilis. Tegemist on seega ühe mitmekülgselt andeka loova inimese haruldase eneseväljenduse katsega kahe vahendi abil korraga, ühtlasi aga püüdega koordineerida need kaks eneseväljenduse viisi maksimaalsete tulemuste saavutamiseks.

Gunnar Neeme on laialt tuntud eesti maalikunstnik ja skulptor Austraalias. Ta on Viktooria Kunstnikkude Ühingu liige ja on korduvalt esinenud iseseisvate näitustega mitmel pool Austraalias, kaasa arvatud Melbourne, Sydney ja Adelaide. Oma luuletustega proosas ta ei esine antud juhul esmakordselt, kuna tema sellekohast eestikeelset loomingut on korduvalt ilmunud pagulas-ajakirjade veergudel.

„Mist of Time" on ilmunud „Spectrumi" kirjastusel Melbourne'is ja sisaldab 18 illustratsiooni ja 44 luuletust ning kannab alapealkirja „Meditations in words and picture". Nägusa, heal paberil trükitud raamatu kaanepilt on samuti autorilt endalt.

L. Trett

Austati F. Peterseni N. Carolinas

VANA RIIGIMEES 90-AASTANE

Eesti riikliku võimu loomine ligi 60 aastat tagasi Eesti Maanõukogu ja Eesti Ajutise Valitsuse näol kerkis neil päevil eestlaskonnas elavalt silmade ette ühenduses Eesti Ajutise Valitsuse teedeministri Ferdinand Petersen'i 90 a. sünnipäevaga. Rahvuslik tegelane, kes sellest ajalooliset koosseisust ainsana veel viibib meie keskel, sai oma tähtpäeval kodus austuse ja tunnustuse osaliseks.

Juba kõrges eas, aga endiselt sirge rühiga, oli juubilar oma sünnipäeval erksas ja ettevõtlikus tujus, kui näitas külalistele oma uues ja avaras aias, et kuhu kohta ta plaanitseb lilli ning kuhu peavad tulema juurviljad. Ilusaid puid on seal juba varem, nende hulgas ka igihaljas magnoolia.

Koos abikaasaga elab ta nüüd Põhja-Carolina osariigis Chapel Hill'is, millist meeldivat ülikoolilinna looduslikult ilusa maastiku ja maheda kliima tõttu kohalikud ameeriklased on ristinud meelitusnimega „Lõunapoolne osa taevariigist". Ilm pühapäevaseks sünnipäevaks oligi nagu tellitud. Veel öösel oli valanud vihma ja paukunud äike, aga varahommikuks olid loodusjõud rahu sobitanud, päike säras ja küttis kui suvel, sest taevas oli üleni sinine nagu ülemine kangas eesti rahvuslipus.

Rahvusliku sümboli all mööduski tähtpäev, kuid vaikselt mõeldud sünnipäev kujunes tegelikult päris aktuseks. Eestlaste pere kaugelt oli saatnud rohkeid tervitusi, eesotsas Eesti esindajad E. Jaakson ja A. Linkhorst, samuti kirikutegelased R. Kiviranna ja G. Redi, Tallinna reaalkooli vilistlaskogu nimel dr. A. Paomees, New Yorgist I. Raamot, I. Rebane ja terve naisgrupp, Kanadast S. Veidenbaum ja mitmed teised olid läkitanud tunnustust mehele, kes julgelt oli astunud Eesti huvide kaitsmise etteotsa siis, kui julguse eeskuju oli vaja.

Seda erakordset osa tuletaski meelde tervituste alustaja kol. A. Hinnom, kes soojade sõnadega avaldas juubilarile lugupidamist ja tänu. Olles kaasaegne, sel ajal Eesti Vabadussõjas soomusrongide diviisi ülema abi, elab kol. Hinnom juba ammu Chapel Hillis, kus ta kohe sinnaasumisel kirjutas ka oma tuntud mälestusraamatu „Suur heitlus". Eesti iseseisvuse kaks veteraani puutuvad nüüd sageli kokku.

Eesti Üliõpilaste Seltsi poolt, kelle vilistlaskonda juubilar kuulub, tõi tervitusi EÜS-i Vanematekogu nimel A. Grönberg.

Järgmisena kuulati helilindil sõnavõtte ja laulusid, mida terveks aktusekavaks oli osavalt kokku põiminud kirjanik Arno Raag.

Meeleolu oli ülev ning eesti daamid Chapel Hillis, Silvia Hinnom ja Elvi Wagner olid oma aedadest välja valinud lilli ning toonud juubilarile kõige võluvamaid kameeliaõisi nende ilusal õitsmisajal. Lillede kõrval vaatas juubilar aga ilmse rõõmuga oma küllatulnud väikest pojatütart, kes lippas ja hõiskas igal pool ning hoolitses selle eest, et tema ise saaks muist tähelepanu endale. Noor silmatera on juubilari noorima poja Karli perekonnast, kes on ise sealsamas Chapel Hillis matemaatika professoriks suure UNC ülikooli juures ning kelle abikaasa on alustanud karjääri advokaadina.

Nõnda on teenekal eesti rahvuslasel oma uues mugavas kodus teisi eestlasi ligiduses, nende hulgas kaasaegseid ning ka omaenda pere kaaslasi läbi kolme generatsiooni.

A.

SAARLASTE ÜHINGU

korraline peakoosolek peetakse 28. märtsil 1977. a. Eesti Majas algusega kell 7.30 õhtul juhatuse poolt koostatud päevakorraga.

Vastava arvu liikmete puudumisel peetakse koosolek 1 tund hiljem liikmete arvule vaatamata. Käesolev teade lugeda kutsena. Liikmemaksu saab tasuda enne koosoleku algust.

SAARLASTE ÜHINGU JUHATUS

SOBIV KINK

HARALD TANNBERGI

TALLINNA VAATED

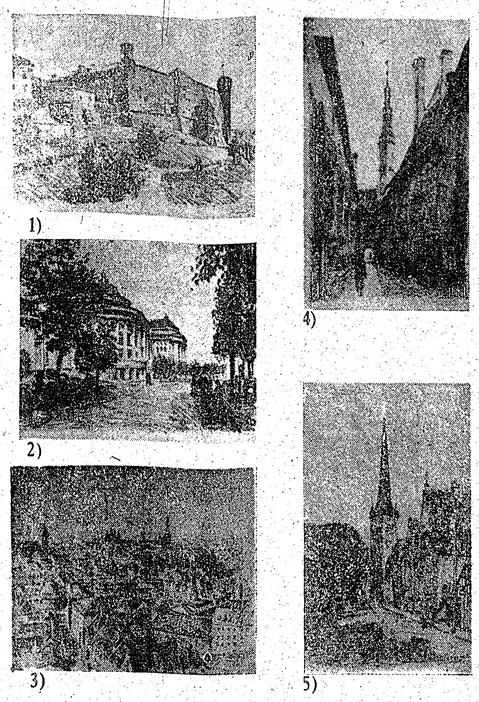

1) 2) 3) 4) 5)

kivitrükk, ca 12½"×9½"

1) Toompea, 2) Estonia, 3) Tallinna vaade linnulennult, 4) Börsikäik, 5) Oleviste kirik. Raamimata, hind $18.00. Postiga tellides saatekulu $1.00.
Raamitult hind $35.00. Müük ainult kohapeal.

MEIE ELU talituses

958 Broadview Ave. Toronto. Ont. M4K 2R6

Kes ja Kus

Dr.phil. Vello Helk Birkerödis Taanis on nimetatud riigi-arhivaari pikemaaegse haiguse tõttu tema asetäitjaks. Sellega on eesti teadlase juhtida praegu kogu Taani arhiivindus. Senini oli ta ülemarhivaariks.

Tänavusest Rootsi suusamaratonist „Vasaloppet" võtsid eestlasist osa Vello Pihel, Arnold Vaide, Hanno Põldme, Werner Ruut ja Toomas Niit.

Lundis täitus 21. veebruaril 75. eluaasta E. V. Tartu ülikooli viimasel rektoril prof. Edgar Kantil.

Rahvusvahelise kuulsusega majandusgeograaf on juba pikemat aega olnud avalikust elust ja teaduslikust tööst eemal haiguse tõttu.

Arvo ja Anita Piiboril sündis Stokholmis poeg.

Elmar Pettai ja Ene Seppa abiellusid Stokholmis.

Matti Klaar'il ja ta abikaasa Liis'il, neiuna Kõll, sündis Zürichis neljanda lapsena tütar. Eelmised kolm on pojad.

Kohapealne agar seltskonnategelane Tamara Põlder tähistas 18. märtsil Göteborgis oma 60. sünnipäeva.

Herman Saarman tähistas hiljuti Lundis oma 60. sünnipäeva.

Laupäeval ELK esinduskogu koosolek

Eesti Liit Kanadas esinduskogu koosolek toimub tänavu ajaliselt varem kui igal aastal — laupäeval, 26. märtsil kell 10 hommikul Toronto Eesti Maja väikeses saalis. Sel organisatsioonide aastasel üldnõupidamisel esitavad liikmesorganisatsioonid lühiülevaated oma tööst ja kavatsustest, Londoni Eesti Täienduskooli juhataja Valdek Lenk esineb ettekandega „Eestlaste järelkasvu küsimus väikestes keskustes", Eesti Etnograafilise Ringi esinaine Ene Runge vaatleb killamängude ideed ja võimalusi 1978 maakondade liikumisele põhjenevate suvepäevade korraldamiseks ning E.S.S. „Kalevi" esimees Riki Räss refereerib teemal „Sportlik tegevus rohkem rahva sekka". ELK tegevusaruande esitab abiesimees programmi alal Egbert Runge ja tuleviku suundi ja võimalikke projekte käsitleb esimees Robert Kreem. Kuna arutusele tuleb palju meie rahvuslikku üldküsimusi jatkub koosolek pärast einet Eesti Maja kohvikus.

KUHU MINNA?

★ Laup., 26. märtsil Segakoori „Lõbus laupäevaõhtu" Eesti Majas algusega kl. 7 õ.

★ Laup., 26. märtsil Ottawas Arvo Vabamäe „Eesti luule- ja teatriõhtu" eestlaste kirikus algusega kl. 7 õ.

★ Pühap., 27. märtsil Eesti Invaliide Toetava Naisringi loterii Eesti Majas algusega kl. 12 p.

★ Pühap., 27. märtsil Toronto Eesti Meeskoori aastakontsert Eesti Majas algusega kl. 3 p.l.

★ 28. märtsist—8. aprillini Rutt Tulvingu maalide näitus Victoria University New Academic Building'us, 73 Queens Park Cres. E.

★ Neljap., 31. märtsil algusega kl. 8 õ. Eesti Majas R. Solom'i loeng „Gilmor j.t. aiapritsid".

★ Laup., 2. aprillil Segakoor „Leelo" kevadpidu Eesti Majas algusega kl. 7 õ.

★ Pühap., 3. aprillil T.E.S. Lasteaia moenäitus Eesti Majas algusega kl. 2.30 p.l.

★ Pühap., 3. aprillil Toronto Eesti Segakoori juubelikontsert West Toronto Secondary School ruumes, 330 Lansdowne Ave. algusega kl. 3 p.l.

★ Pühap., 3. aprillil T.E.R.R. „Kungla" tantslavastus „Rehetondid" Monarch Park keskkoolis, Hanson St. algusega kl. 5 p.l.

★ Neljap., 7. aprillil Emerich Kalman'i operet „Krahvinna Mariza" Helsingi Opereti teatri esituses Lawrence Park Collegiate'is, 125 Chatsworth Dr. algusega kl. 8 õ.

★ Laup., 16. ja pühap., 17. aprillil Havai lill" Eesti Rahvusteatri esitusel Monarch Park Secondary School auditooriumis.

Pedestri Jaan

ÜHEL SÜGISÕÖL...

Tänavune lennu kokkutulek peeti Hambaorgi uhkes suvilas.

Muidugi ei saanud „Hambaork" olla ühegi ristiinimese tõeline nimi, ometi oli see mees seda kannud kogu oma kooliaja. Ja oma süü pärast pealegi, sest ta oli alati nõudnud, et tema nime käänataks „Org-Org'i" ja mitte „Org-Oru". Mis ime siis, et Hanno Org'ist sai Hambaork.

Sügisene päike puudutas juba järve vastaskalda vahtrate latvu ja külalised olid lahkunud peale Ado Ketsamäe, kellel polnud võimalik lauast tõusta, kuna Martelli pudelis oli veel hea tubli lonks alles. Ja ega Hambaorgilgi midagi peo jätkamise vastu polnud. Naist ega lapsi tal polnud, kes temast puudust tunnuks ja miks siis mitte anda korraks vabadus neile viimastele, noorusest säilinud kuradikestele, kes aheldatuna tema sees vaevlesid!

Ja nii üksteise kallal lõõpides, üksteist anekdootidega üle trumbates ja isegi mitme rivilaulu maharöökides, oli peagi akendetagune täis sügisöö pimedust ja kõle tühjus võtnud maad viimases konjakipudelis.

Ja kõik see juhtus varem kui kummagi arvates oleks saabunud olnud aeg selle aasta kokkutulekut ametlikult lõpetatuks kuulutada.

Ja siis ajas Ketsamäe enese püsti ja deklareeris kuiyalt: „Mul on üks pudel dzhinni motellis".

„Toome selle kohe ära, hõiskas kuradikene Hambaorgi põues, kuid kui see lause Hambaorgi aju tsensuurist läbi jõudis, kõlas see tema suu läbi: „Ei tea kas tasub".

Nähtavasti olid aga Atsi kuradikesed Hanno omade jutu sõelumata ära kuulnud ja Atsile säru taha teinud, sest see slaalomdas enese toas segipaisatud toolide vahelt sujuvalt läbi, tormas uksest välja ja Hambaork jõudis talle alles siis järele, kui Ats oli ametis oma jäsemete kokkukorjamisega trepi jalamil, kuhu ta pimedas oli maha prantsatanud.

„Ega sa viga ei saanud, Ats?", päris Hambaork.

„Minul ei juhtu kunagi midagi", deklareeris Ats ja kaelastikku koos vajusid sõbrad oma tainjatel jalgadel tänava suunas.

Kuid kuidas nad ka ei astunud, näis kahe mehe kohta liiga palju jalgu trügimas olevat, et teed leida kivide ja põõsaste vahel.

„Tule aga järele — ma lähen ees", raputas Hambaork enese Atsi küljest lahti — „mul on siin iga jalatäis maad tuttav".

Teeäärsete puude piirjooned paistsid vaevalt vastu sombast taevast ja ainult killustiku rabinast jalgade all sai aru, kus tee oli.

Lühikeste sammudega küll, kuid tee kindlasti jalgade all, usaldas Hambaork lisada kiirust ja Atski ei jäänud maha. Ja kui siis väike ja kõhetu Hambaork oma bassiga tõi kuuldavale „Gloori-ori, gloori haleluu-uja...", tuli pikk Atsi-volask talle kõhklemata oma tenoriga appi ja sealt peale liiguti edasi marsitaktis...

Isegi jalgrajale siirdumise koha leidis Hambaork pimedusest ülesse, kuid marssimisest ei tulnud seal enam midagi välja, sest rada põõsaste vahel oli liiga vinta-vänta. Nii pidi „gloo-ori-gloori" andma maad „Kuldrannakesele". Mida edasi, seda raskemaks muutus trampimine pilkases pimeduses ja Hambaork jäi põõsaste vahel seisma, kobas veidi kätega ringi ja oli sunnitud tunnistama:

„Meie ei pääse siit kuhugi, Ats. Peame kuidagi teisiti tegema".

„Ole mees, Hanno, mis sa prõnad", hurjutas Ats vastu.

„Lähme tagasi ja võtame laterna".

„Mis me aega viidame. Latern!... Sa lihtsalt ei taha tulla".

„Miks ei taha, aga usu mind, Ats, me eksime ära siin pimedas".

„Mina küll ei eksi — see on ju sama koht, kus me mullu suvel käisime saunavihtu tegemas".

„On küll, aga me ei saa siit välja maanteele. Mis see natuke maad tagasi minna on. Parem on minna nüüd tagasi, enne kui me ka tagasitee kaotame".

„Midagi ei kaota. Tead, Hambaork, sul peab usku olema. Kui sa hakkad kõhklema, siis läheb muidugi kõik vastu sea palet. Kui mina midagi olen otsustanud, siis ma ka usun sellesse ja mul läheb siis kõik korda.

„Ega siin pole usuga midagi tegemist. Mis see usk sind aitab kui kõik su ümber on pime ja seda neetud oksarisu täis".

„Miks ei aita! Kui mina midagi kindlas usus teen, siis peab see korda minema. Ma ei tea, miks, ja see polegi minu asi, aga ma tean alati, et...

„Oota, Ats, ma räägin"...

„...et alati kõik läheb"...

„Ats, Ats, kuule"...

Ja siis rääkisid mõlemad kooris ilma et kumbki oleks teise juttu kuulanud.

Lõpuks lepiti siiski kokku, et Hambaork üksi laternat tooma läheb ja Ats enne tema tagasitulekut siit ei liigu.

Hambaork andis oma lõdvavõitu jalgadele käskluse — täiskäik edasi — ja oli kruusateel väljas kiiremini kui oli lootnud. Ta polnud sellest veel pooltki ära käinud, kui taf juba toavõti rünnakuvalmis peos oli, et „nähku Ats, et tema plaan polegi nii aegaviitev".

Korraga aga, nagu välgust rabatud oli Hambaork küljeli kraavis — õnneks kuivas.

Õnneks ei saanud ta ka viga, kuid võti! Kuhu lendas võti?

Hambaork ei tõusnud jalulegi, vaid hakkas kohe roomates ja neljakäpukil võililledе mättaid ja metsvaarika põõsaste aluseid kätega läbi kammima, kuigi ta usk edusse oli sama nõrgul jalul nagu ta isegi. Seegi usunatuke, mis talle jäänud, kippus kiirelt haihtuma ja ta kobas ringi nagu ainult selleks, et ta südametunnistus teda hiljem ei pinniks, et miks sa, poiss, ei teinud vähemalt katsetki. Sattunud aga käsitsi loiku, kust äkki üleskaranud konn temal hinge välja ehmatas, tundis Hambaork, et tal ei jäänud midagi targemat üle, kui Atsi juurde tagasi pöörduda...

„Ats, kus sa oled, Ats?" hõikas Hambaork kohtumiskohale jõudes, püüdes panna oma häälesse huljust ja muretust, millest tal endal oli kibe puudus.

Ats aga ei vastanud ei sellele ega ga järgmistele hüüdeile ja Hambaork hakkas ettevaatlikult liikuma edasi motelli juurde viiva maanteesuunas, kuhu Ats nähtavasti oli edasi liikunud. Jah, ta oli õigel teel ja arvas peagi pimeduses ära tundvat kuivanud ojasängi kalda.

Aga kummal pool oli siis purre? Vist vasakul.

Ta polnud jõudnud kuigi kaugele kallast mööda, kui korraga ta jalgealune kadus. Kätega tühjuses vehheldes veeres ta koos mätastega ja lahtise kruusaga alla järsust nõlvakust, põrkus mingi kogu vastu, mis hirmsa röögatuse saatel silmapilkselt muutus nagu sajajalgseks. Hambaorgi instinktiivselt enese kaitseks vehklevad käed tabasid hetkeks midagi karvast ja siis veeres ta kruusa rabisedes mööda kallast kaugele, kaugele alla kuni ühe põõsa painduv oksad ta kinni püüdsid.

Tal oli kohe selge, et see polnud ojasäng, kuhu ta oli alla veerenud, vaid sügav kuristik, mida ta teadis allpool lõppevat kaljuseinaga. Siit pimeduses edasi liikuma hakata oleks võrdunud enesetapuga ja vaesel Hambaorgil ei jäänud üle muud, kui jääda ootama valgenemist. Ta kohendas ennast põõsa äärde istuma kuna ülalt ikka veel kostis allalangeva kruusa rabinat...

Kui Hambaork ärkas, oli päike just põõsa varjult välja jõudnud ja saatis oma esimesed kiired talle otse näkku. Ta valust lõhkev pea oli liiga raske ülestõstmiseks. Siis aga järsku, nagu piitsalöök, ärkas ta aju halvatusest ja paiskas ekraanile kõik eile juhtunu.

Hambaork keeras enese kõhuli ja piilus ümber põõsa, kust järsk kaljusein otse alla langes ja ta teadis, mis oleks juhtunud, kui põõsas poleks olnud õigel kohal.

Ta hakkas ettevaatlikult neljakäpukili kallakut mööda ülesse ronima.

Kui ta nii kõrgele jõudis, kus ta arvas oma eilse langemise vahepeatuse teinud olevat, kostis ta kõrvu mingi rütmiline heli. Hambaork ronis heli suunas ja seal virilate kasehakatiste varjul norskas rist-seljali maas Ants Ketsamäe, sasis tupee pahupidi otsmikule vajunud.

Meie Danforthi äri lõpetab oma tegevuse 7. aprillil k.a.

SUUR ÄRI LIKVIDEERIMISE VÄLJAMÜÜK

osa artiklitest alla oma hindasid, kuni 60% hinnaalandusega.

design products 2584 Yonge St. 488-7272 351 Danforth Ave. 466-8001

Räägitakse Eesti keelt.